

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra životního prostředí Mgr. Richarda Brabce, č. j. MZP/2019/410/6900, dne 8. 4. 2019, s termínem dodání stanovisek do 20 pracovních dnů od vložení do eKLEPu (lhůta skončila dne 9. 5. 2019). Upravený materiál včetně vypořádání připomínek byl zaslán připomínkovým místům k vyjádření dne 17. 7. 2019 s termínem pro vyjádření do 19. 7. 2019. Vyhodnocení zásadních připomínek je uvedeno v následující tabulce. Nemá-li u konkrétní připomínky uvedeno jinak, platí, že připomínkové místo s vypořádáním připomínky souhlasí.

č.	Přip. místo	K bodu	Připomínka	Vypořádání
1.	MF	§ 23a odst. 6	<u>K § 23a odst. 6</u> : Navrhujeme poslední část věty „a poskytnout je Ministerstvu životního prostředí na jeho vyžádání“ z odstavce 6 odstranit. Odůvodnění: vzhledem k tomu, že autorizovaná společnost je povinna poskytnout Ministerstvu životního prostředí zprávy uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 § 23a, je stejná povinnost stanovená pro ověřovatele uvedená v § 23a odst. 6 zcela nadbytečná.	Akceptováno. Celé ustanovení, které je předmětem připomínky, bylo odstraněno.
2.	MF	§ 23b, 23c	<u>K § 23b a 23c</u> : Požadujeme z návrhu zákona vypustit ustanovení o akreditačním řízení auditora – auditorské společnosti, jako ověřovatele. Odůvodnění: v případě požadavku na akreditaci ověřovatele, kterým může být pouze auditorská	Akceptováno. Ustanovení § 23b a 23c byla vypuštěna.

			společnost, upozorňujeme na zásadní nevhodnost navrhované úpravy, kdy je zaváděno akreditační řízení pro auditorské společnosti (ověřovatele). Nelze souhlasit s tím, že činnost ověřovatele-auditora nemůže být vykonávána pouze na základě oprávnění k výkonu auditorské činnosti podle zákona o auditorech, nýbrž je k ní potřeba splnění dalších podmínek odborné způsobilosti a získání akreditace. V daném případě by bylo dosaženo zjevně nechtěného efektu, že takovouto ověřovací činnost akreditovaného ověřovatele-auditora, by nebylo možné považovat za výkon auditorské činnosti podle zákona o auditorech. Současně musíme upozornit na restrikcí výkonu další výdělečné činnosti auditora stanovenou v § 23 zákona o auditorech, kde pro činnost akreditovaného ověřovatele není stanovena výjimka.	
3.	MF	§ 31	<u>K § 31</u> : v § 31 nově označené písmeno i) zní: „i) orgány Celní správy České republiky“. Navrhuje se upravit označení orgánů kompetentních k výkonu působnosti podle tohoto zákona, a to vzhledem k tomu, že podle § 41 a zákona o obalech má kompetence k poskytování informací také Generální ředitelství cel. Celní úřady a Generální ředitelství cel jsou v souladu se zákonem č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, souhrnně označeny jako orgány Celní správy České republiky. Navrhovaná novela zákona kromě změn, které vyplývají z transpozice příslušných směrnic, zahrnuje i změny vyplývající z vyhodnocení dosavadní aplikace zákona o obalech v praxi. Z tohoto důvodu se navrhuje zpřesnění ustanovení týkajících se kompetencí orgánů Celní správy České republiky. Obdobná úprava je současně navrhovaná i v dalších zákonech v oblasti odpadového hospodářství, které jsou spolu s tímto návrhem zákona projednávány (např. § 120 písm. i) návrhu zákona o odpadech a § 120 odst. 1 písm.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno podle připomínky.

			e) návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností). Provedení těchto změn, které jsou nad rámec navrhované úpravy, tak zajistí jednotu výkladové a aplikační praxe.	
4.	MF	§ 41	<u>K § 41</u> : Navrhuje se do § 41 návrhu zákona slova „vyzvou příslušný kontrolní orgán“ slovy „dají podnět příslušnému kontrolnímu orgánu“ a slova „této výzvě“ nahradit slovy „tomto podnětu“. Pojem „výzva“ nevystihuje v souladu s procesními předpisy situaci, kdy je orgán kompetentní ke kontrole upozorněn na porušení zákona. Výzva tak jak je chápána procesními předpisy směřuje vůči účastníkům řízení, kteří jsou vyzváni k postupu podle zákona, nesměruje vůči jinému kompetentnímu orgánu.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno podle připomínky.
5.	MF	§ 41a	<u>K § 41a</u> : Navrhuje se do § 41a návrhu zákona doplnit odstavce 2, který zní: „(2) Poskytnutí informací podle odstavce 1 není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.“ Stávající text pak označit jako odstavce 1. Navrhuje se zpřesnění ustanovení týkajícího se výkonu kompetencí orgánů Celní správy České republiky a to konkrétně poskytovaných informací z celního řízení Generálním ředitelstvím cel. Navrhuje se doplnit ustanovení, které jednoznačně stanoví vztah k úpravě mlčenlivosti podle daňového řádu. Obdobná úprava je současně navrhována i v dalších zákonech v oblasti odpadového hospodářství, které jsou spolu s tímto návrhem zákona projednávány (např. § 138 odst. 2 návrhu zákona o odpadech a § 125 odst. 8 návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností). V ostatním viz výše uvedené.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno podle připomínky.
6.	MF	§ 44 odst. 6, § 45 písm. c), § 32 písm. x)	<u>K § 44 odst. 6 a § 45 písm. c) a § 32 písm. x)</u> : Navrhujeme v případě, kdy auditor bude ověřovací činnost vykonávat z titulu oprávnění k výkonu	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno podle připomínky.

			auditorské činnosti podle zákona o auditorech (bez dalších podmínek akreditace) vypustit z návrhu zákona ustanovení § 44 odst. 6 upravující skutkovou podstatu přestupku auditora a související peněžní sankci v § 45 písm. c). Odůvodnění: upozorňujeme na skutečnost, že ověřování údajů auditorem podle tohoto návrhu zákona, pokud by byl ověřovatelem pouze na základě oprávnění k výkonu auditorské činnosti podle zákona o auditorech (viz připomínka k § 23b), je auditorskou činností podle zákona o auditorech a auditor je při jejím výkonu tímto zákonem vázán. Za porušení povinnosti stanovené právním předpisem upravujícím výkon auditorské činnosti (v tomto případě tedy nedodržení archivační lhůty v zákoně o obalech) může Komora na návrh orgánu státního dozoru s auditorem zahájit kárné řízení, na jehož základě může auditorovi uložit opatření, kterým je mimo jiných i pokuta do výše 1 000 000 Kč, resp. 10 000 000 Kč u auditorské společnosti. Z důvodů existujícího mechanismu postihu auditorů v zákoně o auditorech a jeho „nerozstříštění“ navrhujeme v případě, kdy auditor bude ověřovací činnost vykonávat z titulu oprávnění k výkonu auditorské činnosti podle zákona o auditorech (bez dalších podmínek akreditace) vypustit z návrhu zákona ustanovení § 44 odst. 6 upravující skutkovou podstatu přestupku auditora a související peněžní sankci v § 45 písm. c). V tomto případě by muselo dojít i k úpravě v § 32 písm. x), kdy Ministerstvo životního prostředí nemůže bez dalšího provádět kontrolu činnosti auditorů.	
7.	MF	§ 49	<u>K § 49</u> : Navrhuje se stávající § 49 označit jako odstavce 1, který zní: „(1) Na postupy podle ustanovení § 14, § 21c odst. 7 a § 32 písm. m) tohoto zákona se správní řád nepoužije.“ Z předmětu právní úpravy	Akceptováno jinak. Ustanovení, které je předmětem připomínky, bude podle připomínky Ministerstva vnitra č. 48 vypuštěno.

		správního řádu vyplývá, že se správní řád bez dalšího vztahuje na veškerý postup správních orgánů při výkonu veřejné správy, tedy na veškerou veřejnoprávní činnost správních orgánů směřující navenek vůči fyzickým osobám a právnickým osobám, neupravenou jinými právními předpisy. Správní řád je tedy založen na obecném a subsidiárním charakteru pro regulaci činnosti správních orgánů v případě, že zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Jiný postup je pak často stanoven zvláštním zákonem, který může použití správního řádu i vyloučit (jako např. daňový řád). Navrhovaná úprava tak směřuje k tomu, aby správní orgány při výkonu kompetencí podle tohoto zákona postupovali primárně v režimu správního řádu, což s ohledem na úpravu správního řádu platí bez dalšího. V zákoně o obalech (jako ve zvláštním zákoně, který stanoví jiný postup) tak musí být upraveno pouze to, kdy se podle správního řádu postupovat nebude. Tato úprava je navržena i s ohledem na to, že některé postupy správních orgánů se již dnes správním řádem řídit nemohou, ač tímto ustanovením použití správního řádu není vyloučeno. Tímto postupem je postup orgánů Celní správy České republiky podle zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je celní řízení vedeno v režimu daňového řádu. Pokud tedy zákon o obalech stanoví, že „na řízení podle tohoto zákona se vztahuje správní řád“ s určitými výjimkami, pak nastává problém ve výkladu, podle jakého procesního předpisu mají orgány Celní správy České republiky při celním řízení, kdy současně vykonávají působnost podle zákona o obalech, postupovat. V tomto ohledu je nutné pozastavit najisto, že v celním řízení vždy postupují podle daňového řádu, protože jiná úprava by způsobila nemožnost výkonu této kompetence. Současně ve výčtu ustanovení, na něž se správní řád nevztahuje, není upraven ani § 30 zákona o obalech, který řeší správu placení poplatků a v odstavci 6 použití	
--	--	---	--

			daňového řádu implicitně předpokládá (viz použití pojmu „daňový subjekt“). Správa poplatků je pak zejména vykonávána v režimu daňového řádu na základě úpravy § 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu jako normy speciální vůči úpravě správního řádu.	
8.	MF	§ 49	<u>K § 49</u> : Navrhuje se do § 49 doplnit odstavce 2, který zní „(2) Orgány Celní správy České republiky postupují při výkonu působnosti podle tohoto zákona podle daňového řádu.“ Vzhledem ke skutečnosti, že se v drtivé většině případů výkonu působnosti orgánů Celní správy České republiky podle navrženého zákona jedná o tzv. silniční kontroly, tzn. kontroly prováděné na silnicích, je použití postupu správního řádu (resp. kontrolního řádu) zcela nevhodné a v některých případech i nerealizovatelné. S ohledem i na zdůvodnění k použití procesních předpisů v celním řízení se pak navrhuje, aby orgány Celní správy České republiky při výkonu kompetence podle tohoto zákona postupovaly v režimu daňového řádu kompetentně. Dané ustanovení tak má za cíl především administrativní zjednodušení procesu kontroly. Navíc při kontrole obalů v rámci celního řízení se k celním předpisům daňový řád subsidiárně již využívá. Daná úprava tedy fakticky sjednocuje kontrolní postup při dovozu nebo přepravě obalů nebo balených výrobků prováděné celními úřady.	Akceptováno. Navrhované ustanovení bude tvořit § 49.
9.	MSP	§ 21 odst. 1 písm. e), § 44 odst. 3	K bodům 46 a 80 [§ 21 odst. 1 písm. e) a § 44 odst. 3] Konstatujeme, že k dané povinnosti autorizované společnosti v návrhu chybí odpovídající skutková podstata přestupku, protože by bylo jednání v rozporu s danou povinností nepostižitelné v rámci správního trestání, což považujeme za nežádoucí. Požadujeme proto začlenit do navrhovaného § 44 odst. 3 vhodně formulovanou skutkovou podstatu odkazující na	Akceptováno. Skutková podstata přestupku byla doplněna.

			povinnost podle § 21 odst. 1 písm. e). <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
10.	MSP	§ 21a odst. 5	K čl. I bodu 47 (§ 21a odst. 5) a) Vzhledem k tomu, že se exekuce již nenařizuje (namísto rozhodnutí o nařízení se vydává pověření, které není rozhodnutím), doporučujeme tuto skutečnost do návrhu promítnout např. tak, jako je tomu v § 47a odst. 2 zákona č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů, tedy obecně konstatovat, že pohledávka ze zvláštního vázaného účtu, kterou má autorizovaná společnost vůči bance, není postižitelná v řízení o výkonu rozhodnutí nebo v exekučním řízení. Z navrhovaného ustanovení § 21a odst. 2 lze dovodit, že rezerva vzniká teprve uložení peněžních prostředků na zvláštní vázaný účet, povahu rezervy tedy má pouze pohledávka autorizované společnosti z tohoto zvláštního účtu vůči bance. Jakkoliv úpravu vyloučení peněžních prostředků rezervy z výkonu rozhodnutí nebo exekuce chápeme, v důvodové zprávě se k tomuto motivu předkladatele nelze ničeho více dočíst. Stručné odůvodnění by si přitom taková úprava jistě zasloužila, protože doporučujeme v tomto směru doplnění důvodové zprávy.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno následovně: „Peněžní prostředky rezervy nejsou součástí majetkové podstaty autorizované společnosti podle zákona upravujícího úpadek a způsoby jeho řešení a nelze je postihnout výkonem rozhodnutí a exekucí.“
11.	MSP	§ 21a odst. 5	b) Jde-li o nezahrnutí peněžních prostředků rezervy do majetkové podstaty, upozorňujeme, že to, co spadá a naopak nespadá do majetkové podstaty, je vyčerpávajícím způsobem stanoveno přímo v § 207 a 208 insolvenčního zákona, což považujeme za stěžejní pro přehlednost insolvenčního práva a usnadnění práce s insolvenčními předpisy. (Terminologická poznámka na okraj: majetek se do majetkové podstaty „nezahrnuje“, majetek do majetkové podstaty „patří	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno následovně: „Peněžní prostředky rezervy nejsou součástí majetkové podstaty autorizované společnosti podle zákona upravujícího úpadek a způsoby jeho řešení a nelze je postihnout výkonem rozhodnutí a exekucí.“

			nebo nepatří“.) V rozporu s výše uvedeným však navrhovaný § 21a odst. 5 zavádí další výjimku, když stanoví, že peněžní prostředky rezervy „nemohou být zahrnuty do majetkové podstaty provozovatele kolektivního systému“, a tak nepřipustně nepřímo novelizuje insolvenční zákon, aniž by to věcně bylo potřeba. Zprv je třeba upozornit, že podle § 207 odst. 1 InsZ do majetkové podstaty nepatří majetek, který nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí, s výjimkou věcí sloužících k podnikání dlužníka. Tvrdí-li tak navrhované ustanovení § 21a odst. 5, že „peněžní prostředky rezervy nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce“, je to z hlediska insolvenčního zákona samo o sobě dostatečným důvodem pro vyloučení sepsu do majetkové podstaty a není nezbytné tuto otázku zvláště upravovat. Z této základní premisy jsou v insolvenčním zákoně dále stanoveny výjimky, díky nimž může být v konkrétním případě okruh postihovaného majetku v rámci insolvenčního řízení širší, než by byl v rámci exekuce. Dovolujeme si však tvrdit, že tyto výjimky budou v případě peněžitých prostředků rezervy pokryty § 208 InsZ, který chrání majetek podléhající účelovému určení v režimu zvláštních právních předpisů. Domníváme se, že rezerva podle § 21a právě pod tuto výjimku § 208 InsZ spadá. S ohledem na právní jistotu adresátů právní normy nicméně považujeme za vhodné, aby bylo v návrhu na § 208 InsZ odkázáno. <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
12.	MSP	§ 23a odst. 8	K čl. I bodu 52 (§ 23a odst. 8) Požadujeme z navrhovaného zmocňovacího ustanovení vypustit slova „další požadavky na ověření“, neboť jejich obsah považujeme za nepřipustně široký a	Akceptováno. Slova „další požadavky na ověření“ byla vypuštěna.

			neurčitý, a to bez jakéhokoli vysvětlení v důvodové zprávě, která hovoří toliko o stanovení rozsahu a četnosti ověření údajů. <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	
13.	MSP	§ 28a odst. 4	K čl. I bodu 58 (§ 28a odst. 4) Navrhuje se stanovit, že výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku nemůže být proveden dříve, než budou splněny blíže určené povinnosti. Požadujeme předmětné ustanovení upravit tak, aby dané povinnosti bylo třeba splnit před podáním návrhu na výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku, aniž by se však jednalo o podmínku pro samotný výmaz. Není totiž možné ani vhodné, aby splnění těchto povinností přezkoumával rejstříkový soud a aby bylo provedení samotného výmazu činěno závislým na jejich splnění a doložení v rejstříkovém řízení; rozhodování rejstříkového soudu je vázáno na poměrně krátké lhůty. <u>Tato připomínka je zásadní.</u>	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„(4) Návrh na výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku nemůže být podán dříve, než budou splněny povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 3; jejich splnění se však k návrhu na její výmaz z veřejného rejstříku nedokládá.“</i>
14.	MZE	§ 32 písm. m) a související	Zásadní připomínka: K § 32 písm. m) Nesouhlasíme s vypuštěním Ministerstva zemědělství jako konzultačního úřadu k projednání sporných případů, zda výrobek je nebo není obalem. Zúžení kompetence Ministerstva zemědělství v oblasti obalového hospodářství není vůbec vysvětleno v obecné části důvodové zprávy, ve zvláštní části je zdůvodnění nedostatečné. Respektujeme rozhodovací kompetenci Ministerstva životního prostředí při stanovení, zda určitý typ výrobku je nebo není obalem podle § 32, avšak požadujeme	Akceptováno jinak. Ustanovení § 32 písm. m) bude upraveno do původní podoby a konzultační role Ministerstva zemědělství při stanovení, zda určitý typ výrobku je nebo není obalem, zůstane zachována.

			zachování konzultační role Ministerstva zemědělství stejně, jako zůstává zachována konzultační role Ministerstvu průmyslu a obchodu. Navrhujeme, aby Ministerstvu zemědělství byly ke stanovisku zasílány pouze sporné případy, které se zejména týkají potravin, zemědělských, rybářských a lesnických produktů a nikoliv výrobků čistě průmyslového charakteru (např. krbová kamna), jako k tomu docházelo v dosavadní praxi. Naopak u výrobků typu tácku pod pizzu, kelímku na nápoje či krabičky na sandwich považujeme konzultační roli Ministerstva zemědělství za přínosnou. V světle připomínky požadujeme upravit § 31 odst. písm. c) a další související ustanovení zákona o obalech.	
15.	MV	§ 10 odst. 1	K čl. I bodu 14 – k § 10 odst. 1: 1. Jestliže zákon vymezuje nezbytné charakteristiky sítě míst zpětného odběru, je potřebné zdůraznit i geografický aspekt sítě míst zpětného odběru, když tato síť musí primárně pokrývat sídla v území jakožto místa, kde odpady z obalů vznikají v souvislosti s realizací spotřeby. V opačném případě by mohlo hrozit, že obce v některých regionech, např. venkovských oblastech, mohou zůstat opomenuty. Navrhujeme proto následující znění věty třetí: „<i>Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst, jejich dostupnost a na dostatečné pokrytí území České republiky zejména s ohledem na rozmístění sídel v území.</i>“.	Akceptováno. Ustanovení bude upraveno podle připomínky. Ustanovení zní po úpravě následovně: <i>„(1) Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna zajistit zpětný odběr těchto obalů nebo odpadů z těchto obalů. Zpětný odběr zajišťuje bez nároku na úplatu za tento odběr. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst a jejich dostupnost. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst, jejich dostupnost a na dostatečné pokrytí území České republiky, zejména s ohledem na rozmístění sídel v území. Dostupností se rozumí přiměřená docházková vzdálenost; to neplatí, jde-li o vratné zálohované obaly, u kterých se za dostatečnou dostupnost považuje výkup</i>

				v provozovně, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a vykupován podle § 9 odst. 4.“
16.	MV	§ 10 odst. 1	2. Ustanovení stanoví, že zpětný odběr musí být zajišťován na celém území České republiky v docházkové vzdálenosti, s výjimkou zpětného odběru vratných zálohovaných obalů. Požadujeme alespoň v důvodové zprávě vyjasnit, resp. blíže určit pojem „<i>docházková vzdálenost</i>“, který je poměrně neurčitý a může být chápán rozdílně. Nadto bude Ministerstvo vnitra nuceno v rámci dozoru a metodiky řešit předmětnou otázku, a to s ohledem na provázanost se systémem nakládání s komunálními odpady. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Důvodová zpráva bude doplněna.
17.	MV	§ 13a odst. 1	K čl. I bodu 19 – k § 13a odst. 1: Není nám zcela zřejmé, z jakého důvodu je možno vztah mezi osobou uvádějící obaly na trh nebo do oběhu a pověřeným zástupcem založit pouze komisionářskou smlouvou, neboť se domníváme, že v úvahu by přicházely i jiné smluvní typy. Požadujeme vyjasnit, na základě jakých důvodů byla zvolena právě komisionářská smlouva. Domníváme se, že dochází k nedůvodnému omezování smluvní volnosti. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Požadavek, aby vztah mezi osobou uvádějící obaly na trh nebo do oběhu a pověřeným zástupcem byl založen pouze komisionářskou smlouvou, byl vypuštěn. Tento smluvní typ byl nicméně pro vztah mezi osobou uvádějící obaly na trh nebo do oběhu a pověřeným zástupcem doporučen Legislativní radou vlády při projednávání návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností v roce 2016.
18.	MV	§ 13a odst. 3	K čl. I bodu 19 – k § 13a odst. 3: Je nezbytné zdůraznit, že určením pověřeného zástupce nedochází k zániku obalových povinností osoby, která si pověřeného zástupce určuje. V opačném případě by vážně hrozilo, že bude docházet k účelovému určování pověřených zástupců jakožto tzv. bílých koní, kteří se budou plnění povinností vyhýbat, přičemž původnímu nositeli povinností nebudou hrozit sankce.	Vysvětleno. Osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu v České republice, která zde nemá sídlo, není postihnutelná českými kontrolními orgány, respektive sankce je velice těžko vymahatelná. To je důvod, proč musí být za plnění zejména povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů zodpovědný pověřený zástupce. Akceptace připomínky by neměla žádný praktický pozitivní dopad.

			Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
19.	MV	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 6	K čl. I bodu 34 – k § 17 odst. 3 písm. e) bodu 6: Cílem navrženého doplnění má být vyjádření, že žadatel by měl kromě popisu finančního zajištění v prvním roce působení v projektu zajišťování sdruženého plnění uvést i plánované finanční zajištění pro další roky působení. Tato skutečnost však dle našeho názoru z ustanovení neplyne a dané řešení považujeme s ohledem na neurčitý význam slova „především“ za nežádoucí. Požadujeme jednoznačně vyjádřit, že popis finančního zajištění se má vztahovat i na další roky, tedy že nad rámec podrobného popisu předpokládaného finančního zajištění sdruženého plnění v prvním roce musí žadatel předložit též výhled finančního zajištění sdruženého plnění na dalších „x“ let. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení bude upraveno podle připomínky. Bude jednoznačně vyjádřeno – „po dobu prvních 3 let platnosti rozhodnutí o autorizaci“.
20.	MV	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 7	K čl. I bodu 34 – k § 17 odst. 3 písm. e) bodu 7: Pokud má žadatel o autorizaci navrhovat mechanismus kompenzace nákladů, měla by právní úprava vyžadovat, aby také doložil, že je tento mechanismus funkční a splnitelný, neboť v opačném případě by hrozilo, že ke kompenzaci nákladů docházet nebude. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„7. podrobný popis funkčního mechanismu kompenzace nákladů na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které žadatel nebude mít smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, a nákladů na využití odpadů z obalů, včetně doložení funkčnosti a reálnosti plnění tohoto navrženého mechanismu.“</i>
21.	MV	§ 17 odst. 4	K čl. I bodu 36 – k § 17 odst. 4: Až doposud platilo, že žadatel o autorizaci musel splnit požadavek na zajištění úplné sítě zpětného odběru, na území celé České republiky. Novela tento požadavek na žadatele zmírňuje;	Vysvětleno. Jedná se o politický kompromis. Ostatní připomínková místa požadují odlišná nastavení – MPO a SPČŘ požadují 25 %, SMOČR a HKČR 45 %.

			zmírnění na 25 % je však příliš vysoké a hrozí, že poškodí obce jakožto subjekty, které jsou dnes primárními garanty sběru tříděného odpadu a nositeli nákladů na tento sběr (jež jsou jim zase částečně hrazeny ze strany autorizované společnosti). Navrhuje se změnit výjimku tak, že k získání autorizace postačuje zajištění sběrné sítě v rozsahu alespoň 50 % obcí a alespoň 50 % obyvatel. Vstupem nové autorizované společnosti na trh nesmí dojít k poškození existující sběrné sítě a jejího financování, ani k přenesení části nákladů na obce, ve spolupráci s nimiž je zpětný odběr zajišťován. Okamžikem udělení autorizace nová autorizovaná obalová společnost přebírá odpovědnost za zajištění zpětného odběru a využití odpadu z obalů, které uvádějí její klienti na trh a do oběhu, při nedostatečné sběrné síti však této odpovědnosti nemůže dostát. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
22.	MV	§ 21a odst. 5	K čl. I bodu 47 – k § 21a odst. 5: Čerpání rezerv je dle předmětného ustanovení podmíněno souhlasem Ministerstva životního prostředí, což shledáváme problematickým s ohledem na to, že potřeba užití rezervy může vzniknout náhle a stanovený mechanismus nebude dostatečně flexibilní. Ministerstvo životního prostředí rovněž nemá stanovenou lhůtu k vyjádření, ani podmínky, za nichž může čerpání odepřít. Daná úprava tak s sebou nese rizika vzniku odpovědnosti státu za vzniklou škodu např. v případě pozdě uděleného souhlasu nebo schválení nevhodného využití prostředků. Požadujeme proto druhou větu ustanovení zcela vypustit. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Požadovaný souhlas Ministerstva životního prostředí bude vypuštěn.

23.	MV	§ 21c	K čl. I bodu 47 – k § 21c: Je nezbytné, aby v souvislosti s koordinací autorizovaných společností navržená úprava určila: 1. Kdo bude vykonávat činnost pověřené autorizované společnosti podle odstavce 3 do doby, než dojde k pověření podle odstavce 3. Jako řešení se nabízí, aby tuto činnost vykonávala autorizovaná společnost, která vykonávala činnost autorizované společnosti ke dni účinnosti novely, a pokud je takových autorizovaných společností více, potom ta autorizovaná společnost, která získala autorizaci dříve. 2. Jakým postupem bude určeno řešení koordinace, pokud se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí v rámci koordinace na řešení koordinované oblasti neshodnou. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Vysvětleno. Ad 1. Domníváme se, že tento výklad z úpravy vyplývá, jen s tím rozdílem, že v případě existence více AOS na trhu se na tom, kdo bude činnost vykonávat, můžou AOS domluvit. Pokud jako v současném stavu existuje pouze jedna AOS, vykonává předmětnou povinnost ona. Pokud vstupuje na trh nová AOS, musí mít již předem zajištěn shodný přístup ke všem koordinovaným oblastem podle § 21c s ostatními AOS (nutnost zajištění shody bude nicméně v rámci vypořádání připomínky MPO č. 59 a dalších připomínkových míst požadována ne již při podání žádosti, ale až ve fázi správního řízení o vydání rozhodnutí o autorizaci jako podmínka pro vydání rozhodnutí). Ad 2. Pokud se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí v rámci koordinace na řešení koordinované oblasti neshodnou, uplatní se odst. 7.
24.	MV	§ 23a odst. 8	K čl. I bodu 52 – k § 23a odst. 8: Požadujeme slova „a další požadavky na ověření“ z ustanovení vypustit. Existují-li další požadavky na ověřování údajů je nezbytné je minimálně rámcově zakotvit v zákoně, nikoli v prováděcím právním předpisu, který má stanovit pouze podrobnosti. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Slova „a další požadavky na ověření“ byla vypuštěna.
25.	MV	§ 23c odst. 1	K čl. I bodu 52 – k § 23c odst. 1: 1. V odstavci 1 předmětného ustanovení považujeme za nadbytečnou větu druhou, a to s ohledem na obsah věty třetí, z níž vyplývá, že žádost jinak než písemně podat nelze (kdo a komu žádost podává, vyplývá již z věty první). Požadujeme proto větu druhou vypustit.	Akceptováno jinak. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byl § 23c vypuštěn.

26.	MV	§ 23c odst. 1	2. Dále požadujeme nahradit slovo „předkládá“ slovem „podává“ (žádost je podáním ve smyslu § 37 správního řádu).	Akceptováno jinak. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byl § 23c vypuštěn.
27.	MV	§ 23c odst. 1	3. Z důvodové zprávy nevyplývá, z jakého důvodu jsou omezeny způsoby podání vyplývající z obecné úpravy. S omezením způsobů podání žádosti proto nesouhlasíme a požadujeme, aby se režim podávání žádosti řídil plně správním řádem (srov. § 37 odst. 4 správního řádu). Nadto upozorňujeme, že v poznámce pod čarou č. 13a) je odkaz pouze na zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, nicméně elektronicky lze podat žádost i za užití elektronického podpisu (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.). I proto považujeme za vhodnější podřídit podávání žádosti správnímu řádu.	Akceptováno jinak. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byl § 23c vypuštěn.
28.	MV	§ 23c odst. 1	4. Obecně je pak třeba mít na paměti, že písemnou podobu je možné subsumovat jak podobu listinnou, tak podobu elektronickou [viz subsidiárně § 2 písm. e) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého se za dokument považuje každá písemná, obrazová, zvuková nebo jiná zaznamenaná informace, ať již v podobě analogové či digitální, která byla vytvořena původcem nebo byla původci doručena]. Vzhledem k tomu, že je žádost o udělení nebo prodloužení akreditace nepochybně dokumentem ve smyslu § 2 písm. e) zmíněného archivního zákona, není nutné v navrhovaném ustanovení dále konkretizovat, že má být předložena v listinné nebo elektronické podobě,	Akceptováno jinak. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byl § 23c vypuštěn.

			neboť tato skutečnost vyplývá již ze samotné formulace „písemná žádost“. Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	
29.	MV	§ 23c odst. 2	K čl. I bodu 52 – k 23c odst. 2: Požadujeme v odstavci 2 vypustit písmeno a) pro nadbytečnost. Tyto náležitosti žádosti vyplývají již z § 45 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu. Výjimkou je „statutární orgán“ (tedy spíše údaje o statutárním orgánu), nicméně tento údaj považujeme za nadbytečný, neboť zásadně platí, že ten, kdo činí úkony jménem právnické osoby, musí své oprávnění prokázat (§ 30 odst. 5 správního řádu). Údaj o statutárním orgánu je rovněž údajem, který je běžně dostupný ve veřejných rejstřících, a proto se jeví jako nadbytečné uvádět ho znovu v žádosti, kde jde v první řadě o identifikaci právnické osoby. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno jinak. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byl § 23c vypuštěn.
30.	MV	§ 27 odst. 2	K čl. I bodu 57 – k § 27 odst. 2: V odstavci 2 požadujeme nahradit slovo „žadatel“ slovy „autorizovaná společnost“, neboť v § 25 a 26 jsou upravena též řízení vedená z moci úřední, v nichž žadatel nevystupuje. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení § 27 bylo přepracováno i s ohledem na akceptované připomínky dalších připomínkových míst k tomuto ustanovení následovně: „§ 27 (1) Účastníky řízení podle § 17 a 25 jsou všechny autorizované společnosti zajišťující sdružené plnění ve vztahu k obalům, kterých se týká řízení o udělení či změně autorizace, a žadatelé, kteří žádají o udělení či změnu autorizace ve vztahu k obalům, kterých se řízení týká. (2) Účastníkem řízení podle § 26 je pouze dotčená autorizovaná společnost.“
31.	MV	§ 32 písm. t)	K čl. I bodu 68 – k § 32 písm. t): Požadujeme vyjasnit, z jakého důvodu má	Akceptováno.

			Ministerstvo životního prostředí zajišťovat pravidelný dialog mezi autorizovanými společnostmi, osobami uvádějícími obaly na trh nebo do oběhu, osobami nakládajícími s obaly a odpady z obalů, spolky a „územními samosprávnými celky“. V celém návrhu jsou dotčenými subjekty pouze obce, nevidíme tedy důvod, proč by se tento dialog měl přenášet i na kraje. Ustanovení by se tedy dle našeho názoru mělo týkat pouze obcí. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Územní samosprávné celky byly nahrazeny „obcemi a jimi vytvářenými spolky“.
32.	MV	§ 40	K čl. I bodu 73 – k § 40: Formulaci „ukládá pokuty“ neshledáváme jako přiléhavou. Česká inspekce životního prostředí není v daném případě příslušná pouze k ukládání pokut, ale obecně k ukládání správních trestů, respektive ještě přesněji – k projednávání přestupků, neboť řízení o přestupku může skončit i jiným způsobem než uložením pokuty. Navrhujeme proto slova „při zjištění porušení těchto povinností ukládá pokuty“ nahradit slovy „ukládá správní tresty za jejich porušení“, případně „projednává přestupky týkající porušení těchto povinností“. Obdobně požadujeme upravit větu první v § 40 a dále § 35, § 36 písm. e) a § 37 až 39. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení byla upravena podle připomínky. Slova „při zjištění porušení těchto povinností ukládá pokuty“ budou nahrazena slovy „ukládá správní tresty za jejich porušení“.
33.	MV	§ 44 odst. 2 písm. i)	K čl. I bodu 77 – k § 44 odst. 2 písm. i): S ohledem na znění hmotněprávního ustanovení požadujeme skutkovou podstatu přeformulovat následovně: <i>„i) jako osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli poruší zákaz ovlivňovat dodavatele ve výběru autorizované společnosti podle § 13 odst. 2,“.</i> Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno podle připomínky.

34.	MV	§ 44 odst. 2 písm. m)	K čl. I bodu 79 – k § 44 odst. 2 písm. m): Skutkovou podstatu požadujeme vhodněji přeformulovat, a to takto: <i>„m) jako právnická osoba, jejíž rozhodnutí o autorizaci zaniklo, nepřevéde autorizované společnosti nebo Státnímu fondu životního prostředí České republiky peněžní prostředky podle § 28a.“.</i> Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení bylo přeformulováno podle připomínky.
35.	MV	§ 44 odst. 3	K čl. I bodu 80 – k § 44 odst. 3: 1. V písmeni a) požadujeme vložit slovo „vydaném“ za slovo „autorizaci“.	Vysvětleno. Zmocnění k vydávání autorizace obsahuje ustanovení § 17 odst. 1. Ustanovení § 17 odst. 7 písm. c) až f) stanovuje, co má rozhodnutí o autorizaci obsahovat. Ustanovení je takto již v zákoně č. 477/2001 Sb. obsaženo od data jeho platnosti a je srozumitelné.
36.	MV	§ 44 odst. 3	2. V písmeni b) požadujeme slova „některou z povinností týkající se omezení“ nahradit slovy „některé z omezení“.	Akceptováno.
37.	MV	§ 44 odst. 3	3. Je nezbytné doplnit chybějící skutkovou podstatu k povinnosti autorizované společnosti uvedené v § 21 odst. 1 písm. e).	Akceptováno. Současný zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), v platném znění, chybějící skutkovou podstatu neřeší (počítá se sankcí v podobě zrušení rozhodnutí o autorizaci), nicméně skutková podstata byla doplněna jako § 44 odst. 3 písm. k).
38.	MV	§ 44 odst. 3	4. V písmeni g) požadujeme na začátek skutkové podstaty vložit zájmeno „si“ a za slovo „nevyžádá“ vložit slovo „předchozí“.	Akceptováno.
39.	MV	§ 44 odst. 3	5. V písmeni i) požadujeme slova „poruší povinnost uzavřít smlouvu“ nahradit slovy „neuzavře“	Akceptováno.

			smlouvu“.	
40.	MV	§ 44 odst. 3	6. V písmenech k) a m) požadujeme slova „nesplní (poruší) povinnost zajistit“ nahradit slovem „nezajistí“.	Akceptováno.
41.	MV	§ 44 odst. 3	7. V písmenech l), n), p), t), u), v) a x) požadujeme nahradit slovo „poruší“ slovem „nesplní“.	Akceptováno.
42.	MV	§ 44 odst. 3	8. V písmeni u) požadujeme vypustit pro nadbytečnost část věty „ <i>včetně toho, že vykáže Ministerstvu životního prostředí nesprávné údaje, ze kterých je vypočítáván tržní podíl autorizovaných společností</i> “. I v případě, že by se dospělo k závěru, že je nutno zdůraznit skutečnost, že autorizovaná společnost musí poskytovat správné údaje, bylo by nutno upravit hmotněprávní ustanovení, nikoliv rozšiřovat skutkovou podstatu.	Akceptováno. Část věty byla vypuštěna. Případně bude upřesněno v důvodové zprávě.
43.	MV	§ 44 odst. 3	9. V písmeni o) požadujeme slova „poruší povinnost zabezpečit“ nahradit slovem „nezabezpečí“.	Akceptováno.
44.	MV	§ 44 odst. 3	10. V písmenech q) a r) navrhujeme slova „poruší povinnost zveřejňovat“ nahradit slovem „nezveřejní“.	Akceptováno.
45.	MV	§ 44 odst. 3	11. V písmeni n) požadujeme vypustit slova „a další povinnosti s ní spojené“, neboť v § 21 odst. 1 písm. j) tyto povinnosti nejsou blíže vymezeny, s výjimkou povinnosti koordinace autorizovaných společností, jejíž nesplnění je ale postihováno skutkovou podstatou v § 44 odst. 3 písm. v). Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno.

46.	MV	§ 44 odst. 6	K čl. I bodu 83 – k § 44 odst. 6: Požadujeme odstavec 6 upravit následujícím způsobem: „(6) <i>Ověřovatel se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 23a odst. 6 neuchovává zprávy o ověření a výsledky ověření po dobu 5 let od ověření nebo je neposkytne Ministerstvu životního prostředí na jeho vyžádání.</i>“ Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno jinak. Skutková podstata přestupku ověřovatele bude odstraněna v návaznosti na vypuštění institutu ověřovatele a akreditačního řízení (viz připomínka Ministerstva financí č. 2).
47.	MV	§ 45	K čl. I bodu 84 – k § 45: Důvodová zpráva sice uvádí, které přestupky jsou nově doplňovány, nicméně nedostatečně se zabývá výší pokuty za doplňované přestupky. Výši pokuty za uvedené přestupky je nutno podrobněji odůvodnit, zejména s ohledem na aspekty uvedené v bodu 2.5 Zásad tvorby právní úpravy přestupků (viz usnesení vlády ze dne 31. července 2018 č. 498). Předkladatel v prvé řadě musí srovnat typovou závažnost daného protiprávního jednání oproti ostatním přestupkům, které jsou upraveny v témže zákoně. V této souvislosti může dojít i k přehodnocení dosavadního stavu a k případnému snížení výše horních hranic sazeb pokuty, pokud se ukáže, že jsou stanoveny nepřiměřeně vysoko. Dále zhodnotí, zda porušení určité povinnosti může vést k narušení nebo ohrožení výkonu veřejné správy anebo zda má postihovat spíše „formální“ pochybení (viz různé evidenční, ohlašovací a podobné povinnosti). Rozpětí pokuty je nutné rozlišit rovněž podle toho, zda jde o přestupky poruchové, anebo ohrožovací. Přísnější pokuta by měla být stanovena za přestupky, jejichž spácháním dochází ke vzniku závažnějšího následku, k získání většího majetkového prospěchu pachatele apod. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Bude provedena úprava důvodové zprávy podle bodu 2.5 Zásad tvorby právní úpravy přestupků dle požadavku připomínky.

48.	MV	§ 49	K čl. I bodu 86 – k § 49: Požadujeme ustanovení vypustit bez náhrady, neboť neshledáváme pro vyloučení správního řádu dostatečné důvody. V případě zápisu do seznamu osob podle § 14 jde podle našeho názoru o úkon podle části čtvrté správního řádu, neboť zápisem do seznamu nevznikají osobě, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly, žádná práva nebo povinnosti. Není zřejmé, v čem by mohla aplikace správního řádu působit problémy. Naopak by mohlo dojít k odstranění některých duplicit, pokud jde o náležitosti návrhu a procedury odstraňování jeho vad. Ve vztahu k § 21c odst. 7 se domníváme, že pokud se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí nedohodnou, vystupuje Ministerstvo životního prostředí z pozice veřejné moci a jednostranně stanoví řešení, z něhož jednotlivým autorizovaným společnostem vyplynou další povinnosti. V takovém případě však Ministerstvo životního prostředí nemůže postupovat bez jakéhokoliv zákonného podkladu (čl. 2 odst. 3 Ústavy). Argument uváděný v důvodové zprávě ohledně případného časového prodloužení způsobeného odvoláváním některé z autorizovaných společností nepovažujeme za dostatečný. Takovým situacím lze předejít například vyloučením odkladného účinku odvolání. V krajním případě lze odvolání zákonem úplně vyloučit. Ani to však není důvod pro vyloučení správního řádu jako celku. Důvod pro vyloučení správního řádu neshledáváme ani v případě, kdy Ministerstvo životního prostředí na základě § 32 písm. m) po projednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu v pochybnostech stanoví, zda určitý typ výrobku je nebo není obalem. Jde podle našeho názoru o srovnatelnou situaci jako v případě rozhodování v pochybnostech, zda je movitá	Akceptováno. Zápis do seznamu osob bude úkonem podle části čtvrté správního řádu. Co se týče postupu podle § 21c odst. 7, bude mít formu rozhodnutí, přičemž rozklad nebude mít odkladný účinek. V případě postupu podle § 32 písm. m), tj. stanovení, zda určitý typ výrobku je či není obalem, se bude jednat o vyjádření podle části čtvrté správního řádu, což bude rovněž uvedeno v důvodové zprávě.

			věc odpadem, přičemž při postupu podle § 4 odst. 4 návrhu zákona o odpadech má být vydáváno správní rozhodnutí. Navrhujeme proto obě právní úpravy sjednotit tak, že i při postupu podle zákona o obalech bude vydáváno správní rozhodnutí. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
49.	MV	§ 14 odst. 5, § 17 odst. 3 písm. a) a b)	Nad rámec návrhu – k § 14 odst. 5 a § 17 odst. 3 písm. a) a b): Požadavek na předkládání předmětných listin (např. úředně ověřenou kopii podnikatelského oprávnění, výpis z obchodního rejstříku, stanov akciové společnosti) nepovažujeme za důvodný. Živnostenský rejstřík, jakož i obchodní rejstřík (včetně sbírky listin), je veřejným informačním systémem veřejné správy a údaje z nich jsou dostupné každému, tedy i orgánům veřejné moci. Obchodní rejstřík je nadto podle příslušných ustanovení zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů, nadán zásadou materiální a formální publicity. Údaje jsou k dispozici též prostřednictvím základního registru osob (§ 24 a násl. zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů), jehož tzv. referenční údaje jsou nadány předpokladem správnosti, jakož i zásadou materiální a formální publicity. Požadujeme tedy doplnit nové novelizační body, které požadavek na předložení daných listin vyloučí pro případ, že jsou tyto listiny, resp. údaje v nich obsažené, k dispozici v informačních systémech veřejné správy. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Ustanovení § 14 odst. 5 a § 17 odst. 3 písm. a) a b) byla upravena ve smyslu připomínky.
50.	MPO	§ 4 odst. 1 písm. c)	Zásadní připomínky: K části III Návrh zákona a k části VI Platné znění zákona s vyznačením navrhovaných změn:	Vysvětleno. S ohledem na ustanovení § 1 odst. 3, podle kterého se na nakládání s odpady z obalů použije zákon o odpadech, nestanoví-li tento zákon jinak, není vysvětlení potřeba

			1. V ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) požadujeme doplnit vysvětlení co je to recyklace a energetické využití. <u>Odůvodnění:</u> Je nutno uvést odkaz v poznámce na jiný právní předpis, kde je to uvedeno.	uvádět, neboť navrhovaný zákon o odpadech tyto pojmy („recyklace“ a „energetické využití“) definuje.
51.	MPO	§ 10 odst. 1	2. V ustanovení § 10 odst. 1 požadujeme upravit znění následovně: „(1) Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna zajistit zpětný odběr těchto obalů nebo odpadů z těchto obalů. Zpětný odběr zajišťuje bez nároku na úplatu za tento odběr. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst, a—jejich dostupnost a na dostatečné pokrytí území české republiky zejména s ohledem na rozmístění sídel v území. Dostupností se rozumí přiměřená docházková vzdálenost; to neplatí, jde-li o vratné zálohované obaly, u kterých se za dostatečnou dostupnost považuje výkup v provozovně, kde je vratný <i>zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a vykupován podle § 9 odst. 4.</i>“. <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme zdůraznit i geografický aspekt sítě míst zpětného odběru, když tato síť musí primárně pokrývat sídla v území jakožto místa, kde odpady z obalů vznikají v souvislosti s realizací spotřeby, což lépe odpovídá požadavkům legislativy EU na geografické pokrytí.	Akceptováno. Úprava bude provedena podle připomínky. Viz také připomínka MV č. 15.
52.	MPO	§ 10 odst. 2 a 3	3. V ustanovení § 10 odst. 2 a 3 nesouhlasíme se stanovenou výší 90 % obcí a 90 % obyvatel, což fakticky limituje případné nové AOS ve splnění podmínek a tím přispívá k jejich diskriminaci. <u>Odůvodnění:</u> Ustanovení podporuje stávající AOS bez možnosti hospodářské soutěže případných dalších	Vysvětleno. Není řečeno, jak ustanovení podporuje stávající AOS bez možnosti hospodářské soutěže případných dalších zájemců o udělení autorizace. Vzhledem k tomu, že síť míst zpětného odběru již existuje, další žadatelé o

			zájemců o udělení autorizace. Toto se týká rovněž ustanovení § 21 odst. 1 písm. f).	autorizaci ji musí pouze zasmuvnit. Ustanovení § 17 odst. 4 naopak podmínky pro žadatele o autorizaci zmírňuje, stejně tak jako ustanovení § 21 odst. 1 písm. f), které podmínky zmírňuje pro nové AOS v prvním roce působení oproti stávající AOS. Minimální stanovená výše 90 % obcí a 90 % obyvatel je navíc nezbytná k tomu, aby mohl řádně fungovat mechanismus vyrovnání nákladů podle § 23b.
53.	MPO	§ 10 odst. 4	4. Ustanovení § 10 odst. 4 požadujeme ze zákona vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení brání rozvoji alternativních způsobu zpětného odběru (například zpětný odběr v obchodech a obchodních domech, nenádobové door-to-door systémy atd.).	Vysvětleno. Sběrná místa jsou definována jako místa, kde jsou zpětně odebírány odpady z obalů. Z definice se zpětný odběr vztahuje na odběr od spotřebitele, tedy od občanů. Logicky zde tedy dochází k propojení nakládání se zpětně odebranými odpady a nakládání s komunálním odpadem, jehož jsou odpady z obalů v tomto případě součástí. Odpovědnost za nakládání s komunálním odpadem nese obec, je také jeho původcem. Je to přitom obec, kdo je provozovatelem systému sběru a využívání komunálního odpadu (a nikoliv např. svozová firma). Zařazení sběrného místa do systému obce je dále nutné z důvodu, aby obec mohla sebraný odpad vykázat ve smyslu jejích vlastních povinností, a dosáhnout tak požadovanou míru třídění a využití komunálního odpadu, jehož je obalový odpad součástí. Přitom je nutné, aby pro účely kontroly státními orgány byla tato forma spolupráce písemně podložena. V případě door-to-door systémů bránění rozvoje nehrozí, neboť tyto systémy zavádějí přímo obce.
54.	MPO	§ 13 odst. 2	5. V ustanovení § 13 požadujeme odstranit odst. 2 a ponechat regulaci v rámci pravidel ochrany hospodářské soutěže. <u>Odůvodnění:</u> Jednání účastníků trhu je regulováno již	Vysvětleno. MŽP požádalo o spolupráci při vypořádání této připomínky Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Úřad) a o

			platnými předpisy pro ochranu hospodářské soutěže a ponecháním tohoto ustanovení v návrhu zákona by se jednalo o zakázané vertikální dohody a zároveň není žádoucí zatěžovat právní řád těmito novými specifickými právními normami.	vyjádření, zda lze připomínku MPO akceptovat a ustanovení vypustit, neboť tento případ dostatečně pokrývá již zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (ZOHS), nebo zda připomínku MPO odmítnout s tím, že tento případ ZOHS nepokrývá. K tomu Úřad konstatuje, že s výkladem MPO nelze souhlasit. Pokud zákonodárce hodlá zamezit prodejcům (např. maloobchodníkům), aby mohli ovlivnit své dodavatele v tom, se kterou AOS uzavřou smlouvu, musí takto normovat ve zvláštním zákoně, zde zákoně o obalech. V žádném případě se nelze spolehnout na obecnou úpravu dohod v ZOHS, jestliže je třeba efektivně zamezit podobnému ovlivňování v rámci odběratelsko-dodavatelského řetězce. Neplatnost dohody, zde by šlo o konkrétní ustanovení např. smlouvy mezi řetězcem a jeho dodavatelem, by musel konstatovat Úřad po provedeném správním řízení (řádově až roky trvání), případně soud na základě civilní žaloby. Přitom ne všechny podobné dohody by byly tzv. cílové, tzn. že by bylo možno bez dalšího konstatovat jejich zákaz a neplatnost. Avšak i na některé bagatelní cílové dohody by mohlo být Úřadem vztaženo ustanovení ZOHS o tzv. prioritizaci (§ 21 odst. 2 ZOHS), dodavatel by se tak neplatnosti mohl domoci jen u soudu. Pokud by dohoda nebyla vyhodnocena jako cílící na narušení soutěže, muselo by toto narušení být jejím výsledkem, aby ji bylo možno zakázat. Tyto tzv. výsledkové dohody jsou obecně považovány za méně nebezpečné pro trhy, zpravidla jsou ze zákazu vyňaty až do výše 30 % tržního podílu – a to blokově, v rámci celé EU. Úřad podotýká, že určení odběratele či dodavatele ve vertikále je sice zpravidla zakázané (jako cílící na narušení soutěže), avšak typicky jde o dohody omezující dodavatele zboží v tom, komu ho může prodávat nebo od koho smí
--	--	--	---	---

				nakupovat vstupy, rozuměno při své hlavní podnikatelské činnosti. Naproti tomu dohoda např. o tom, že z nějakých objektivních důvodů využije konkrétní účetní systém, typ pojištění nebo bankovní záruky (obdobně zde by mohl přicházet v úvahu sdruženého plnění aplikovaný konkrétní AOS), nemusí být per se protisoutěžní (cílová). Bylo by tedy, jak výše popsáno, třeba prokazovat její negativní dopad na soutěž (zejména na trhu nabídky a poptávky po službách AOS) a dopadaly by na ni všechny výjimky ze zákazu dohod, jak Úřad výše zmiňuje, včetně možnosti individuálního vynětí ze zákazu na základě splnění kritérií § 3 odst. 4 ZOHS (srov. čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování EU). Úřad tedy k dotazu MŽP shrnuje, že sice jde o „dohodu“ ve smyslu ZOHS, avšak to samo o sobě neznamená, že se bude vždy jednat o dohodu zakázanou a neplatnou. Přitom je pochopitelné, že odběratel baleného zboží může mít jasný ekonomický prospěch z toho, že ovlivní AOS využívanou svým dodavatelem (typicky bude např. sám akcionářem takové AOS). Jak Úřad výše vyhodnotil, ne vždy ale půjde o zakázanou dohodu ve smyslu § 3 ZOHS. Úřad na závěr konstatoval, že jestliže MŽP hodlá v budoucnu dosáhnout plurality působení různých AOS, je vhodné v návrhu zákona o obalech dané ustanovení ponechat.
55.	MPO	§ 13a odst. 1	6. V ustanovení § 13a požadujeme vypustit v odstavci 1 pro nadbytečnost stanovení „komisionářské“ smlouvy“. <u>Odůvodnění:</u> Stanovení typu komisionářské smlouvy omezuje vztah pověření mezi osobou uvádějící obaly na trh a pověřeným zástupcem.	Akceptováno.
56.	MPO	§ 14 odst. 2	7. Ustanovení § 14 odst. 2 požadujeme vypustit pro nadbytečnost. <u>Odůvodnění:</u> Nemá-li žádný smysl zavedení institutu	Vysvětleno.

			„pověřeného zástupce“, nemá ani smysl řešit jeho vztah k Seznamu osob v § 14.	Ustanovení nemůže být vypuštěno, neboť se váže k zavedení institutu „pověřeného zástupce“, které je implementací článku 8a odst. 5 směrnice 2008/98/ES ve znění směrnice (EU) 2018/851, podle kterého každý členský stát EU umožní výrobcům usazeným v jiném členském státě, kteří uvádějí výrobky na trh na jeho území, jmenovat právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako pověřeného zástupce pro účely provádění plnění povinností výrobce vyplývajících ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území.
57.	MPO	§ 17	8. V ustanovení § 17 požadujeme vložit odstavec vymezující okruh účastníků správního řízení o udělení autorizace. <u>Odůvodnění:</u> Zákon by měl jednoznačně stanovit okruh účastníků řízení, stejně jako v § 27 odst. 2 stanovuje, že účastníkem řízení pro změnu rozhodnutí o autorizaci a zrušení rozhodnutí o autorizaci je pouze žadatel.	Akceptováno jinak. Bude řešeno úpravou § 27 následovně: „§ 27 (1) Účastníky řízení podle § 17 a 25 jsou všechny autorizované společnosti zajišťující sdružené plnění ve vztahu k obalům, kterých se týká řízení o udělení či změně autorizace, a žadatelé, kteří žádají o udělení či změnu autorizace ve vztahu k obalům, kterých se řízení týká. (2) Účastníkem řízení podle § 26 je pouze dotčená autorizovaná společnost.“
58.	MPO	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 6	9. Ustanovení § 17 odst. 3 písm. e), bod 6 požadujeme upravit následovně: „podrobný popis předpokládaného finančního zajištění sdruženého plnění především po dobu prvního roku platnosti rozhodnutí o autorizaci a dokumenty prokazující jeho pravdivost, zejména účetní závěrku a smlouvy o čerpání úvěru, pokud se jeho použití předpokládá.; toto finanční	Akceptováno jinak/vysvětleno. Např. zálohová platba nebo příslib platby není finanční zajištění. Pokud akcionáři vloží peníze do společnosti, např. formou navýšení základního kapitálu, jedná se o standardní finanční zajištění a část věty za středníkem již pro tento případ není relevantní.

			zajištění musí být nezávislé na platební schopnosti osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu, vyjma akcionářů žadatele,“. <u>Odůvodnění:</u> Akcionáři nesou odpovědnost za finanční situaci žadatele. Proto jsou prostředky, včetně zálohových plateb na sdružené plnění, pocházející od akcionářů relevantním způsobem prokázání finančního zajištění žadatele.	
59.	MPO	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 8	10. V ustanovení § 17 odst. 3 písm. e) požadujeme zcela vypustit bod 8 „popis a doložení zajištění shodného přístupu s ostatními autorizovanými společnostmi ke všem koordinovaným oblastem podle § 21c.“. <u>Odůvodnění:</u> Tím, že návrh odkazuje na celé ustanovení § 21c, podmiňuje udělení autorizace učiněním dohody s třetími osobami (výslovně dalšími AOS), které ovšem nemají na uzavření takové dohody (která umožní vstup dalšího konkurenta) jakýkoliv zájem. Tím je současně taková podmínka v rozporu s dobrými mravy. Navíc žadatel o autorizaci nemá žádný nástroj, jak by mohli splnění požadavku vymoci, neb nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Toto ustanovení přímo brání vzniku dalších autorizovaných společností. Postačí pouhá neochota existujících autorizovaných společností ke shodnému přístupu a získání autorizace je znemožněno.	Akceptováno jinak. Pokud mají AOS fungovat paralelně a pokrývat celou ČR, je zapotřebí funkčního mechanismu vyrovnání nákladů tak, aby žádná AOS nebyla diskriminována. Většinové náklady, které představují náklady na zpětný odběr, budou vyrovnávány na základě § 21b. V případě nákladů na zpětný odběr jsou náklady obcí poměrně jednoduše zjistitelné a náklady se pak jednoduše dají rozdělit podle podílu na trhu. Menšinové náklady ovšem tak jasný charakter nemají a odvíjejí se od toho, jakých výsledků má v úmyslu AOS dosáhnout. Typickým příkladem je podpora dotřídovacích linek. Pokud se AOS neshodnou na míře jejich podpory, je prakticky nemožné dosáhnout spravedlivého a transparentního rozdělení nákladů jak požaduje směrnice. Podmínka nicméně byla odstraněna coby požadavek při předložení žádosti (shoda na koordinaci jako součást projektu zajišťování sdruženého plnění) a byla začleněna jako podmínka udělení autorizace – tzn., že koordinace přístupu AOS a žadatele či žadatelů bude řešena v rámci správního řízení.
60.	MPO	§ 17 odst. 4	11. V ustanovení § 17 odst. 4 požadujeme vypustit text písm. a) „Žadatel je odchýlně od § 10 odst. 2 a 3 povinen mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obyvatel	Vysvětleno. MŽP zvažovalo nahradit smlouvu o smlouvě budoucí dohodou o společném záměru (letter of intent). Jedná se o dohodu vyhotovovanou v průběhu jednání o uzavření smlouvy, v níž jsou zachyceny výsledky dosavadního

			České republiky minimálně 25 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %; to neplatí, pokud žadatel má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly,“. Odůvodnění: Obce nemohou podepisovat smlouvu, ani smlouvu o smlouvě budoucí se subjektem, který není oprávněn vykonávat činnost, která je předmětem této smlouvy a u nějž nejsou známy podmínky (stanovené teprve rozhodnutím o autorizaci), za kterých bude činnost vykonávána. Jedná o obdobně nesplnitelnou zákonem stanovenou podmínku jako u předchozí připomínky.	jednání. Jako problematické se ovšem jeví posouzení závaznosti dohody o společném záměru, kdy strany pouze deklarují určitý úmysl, bez toho aniž by byly skutečně vázány. Ustanovení § 1728 odst. 1 občanského zákoníku uvádí, že „Každý může vést jednání o smlouvě svobodně a neodpovídá za to, že ji neuzavře, ledaže jednání o smlouvě zahájí nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít“. Přestože lze diskutovat o existenci předběžné odpovědnosti vyplývající z dohody o společném záměru podle občanského zákoníku, pro zajištění plnění zákonné, veřejnoprávní povinnosti zpětného odběru odpadů z obalů je podle MŽP nutný vyšší stupeň závaznosti, který spatřujeme právě ve smlouvě o smlouvě budoucí. Praxe ukazuje, že obce jsou ochotné spolupráci přislíbit, pokud žadatel nabídne přijatelné podmínky. Podmínky autorizace nemohou mít odlišný charakter od požadavků stanovených zákonem, důležité pro obce je hlavně cena za zajištění zpětného odběru, která není stanovena rozhodnutím o autorizaci. Navíc platnost smlouvy může být vázána na okamžik získání autorizace, čímž je zajištěno, že AOS nemůže vyvíjet činnost, na kterou nemá oprávnění. Pokud by AOS v okamžiku získání autorizace neměla žádné místo zpětného odběru, nemohla by od začátku vykonávat sdružené plnění. K tomu aby mohlo řádně paralelně fungovat více AOS je zapotřebí, aby všechny do roka dosáhly kvót zajištění míst zpětného odběru podle § 10 [v prvním roce je uplatňován mechanismus navržený žadatelem podle § 17 odst. 3 písm. d) bod 7]. Předmětné ustanovení požaduje pouze přibližně čtvrtinové zajištění v okamžiku autorizace jako záruku, že je AOS vůbec schopná do roka celoplošné zajištění míst zpětného odběru dosáhnout. Zde si požadavky připomínkových míst odporují - MV
--	--	--	---	---

				požaduje kvótu zvýšit na 50 %, SMOČR a HKČR požadují 45 % (dle znění jejich připomínek 45 % počtu obyvatel a 25 % obcí).
61.	MPO	§ 17 odst. 4 písm. b)	12. V ustanovení § 17 odst. 4 písm. b) požadujeme stanovení minimální prodejní plochy a zabránit bariéře vstupu nového uchazeče o autorizaci. <u>Odůvodnění:</u> Je nutno specifikovat splnitelné podmínky.	Akceptováno jinak. Ustanovení § 17 odst. 4 písm. b) bylo po dohodě s připomínkovými místy upraveno následovně: (4) Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci <i>„b) je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchylně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěno zapojení provozoven, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli, do systému výkupu vratných zálohovaných obalů podle § 9 odst. 4.“</i>
62.	MPO	§ 18 odst. 3	13. V ustanovení § 18 odst. 3 požadujeme upravit text následovně: „Podíl jednotlivého akcionáře nebo akcionářů jednajících ve shodě¹⁾ na základním kapitálu autorizované společnosti nesmí přesáhnout 33 %. Jestliže se tak stane, je tento akcionář povinen nebo tito akcionáři povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit Ministerstvu životního prostředí a snížit svůj podíl na hranici nejvýše 33 % nejpozději do 1 roku ode dne jejího překročení.“ ¹⁾ <u>§ 78</u> Zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích ve znění pozdějších předpisů <u>Odůvodnění:</u> Definice osob jednajících ve shodě je obsažena v <u>§ 78</u> Zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích a je odlišná od textu uvedeného v legislativním návrhu.	Akceptováno.
63.	MPO	§ 18 odst. 5	14. V ustanovení § 18 odst. 5 požadujeme odstranit nadbytečnou regulaci v zavedení zákazu pro	Vysvětleno.

			akcionáře autorizované obalové společnosti být akcionářem jiné autorizované společnosti. <u>Odůvodnění:</u> pro takové omezení není důvod a jedná se o omezení svobodného nabývání majetku a o omezení práva na podnikání.	Navrhované ustanovení není nadbytečné. Smyslem je vyloučit z neziskového systému střet zájmů, který může nastat mezi zájmy dvou autorizovaných společností. Příkladem možného střetu zájmů je např. hypotetická situace, kdy by osoba ovládající akcionáře jedné AOS, která by byla autorizována k poskytování sdruženého plnění jen pro specifickou skupinu obalů, byla zároveň osobou ovládající akcionáře jiné AOS, která by byla autorizována k poskytování sdruženého plnění pro jinou skupinu obalů. Ta samá osoba by pak mohla vyvíjet snahu směrem k oběma AOS o zvýhodnění skupiny obalů, za kterou s jednotlivými AOS jí ovládané osoby uzavřely smlouvu o sdruženém plnění např. v rámci ekomodulace.
64.	MPO	§ 19 odst. 2	15. V ustanovení § 19 odst. 2 požadujeme vypustit navrhované rozšíření omezení pro střet zájmů (zákaz obchodování s druhotnou surovinou), které může způsobit konflikt při jiných činnostech akcionářů a dalších v ustanovení vyjmenovaných osob. <u>Odůvodnění:</u> Tento návrh má dva problémy. Prvním je skutečnost, že legislativně-technicky chybí odkaz na definici pojmu druhotná surovina. Druhým problémem je, že někteří akcionáři autorizovaných obalových společností, kteří jsou zároveň původce odpadů z obalů, produkují nejen odpady z obalů, ale také odpady z průmyslové výroby svých produktů, které do kolektivního systému nenáleží. Tyto odpady pak samozřejmě v rámci svého odpadového hospodářství likvidují a část těchto odpadů je druhotnou surovinou, kterou zcela přirozeně tyto akcionáři prodávají, tedy obchodují s ní. Takto navržený zákaz by některé akcionáře autorizovaných obalových společností okamžitě uvrhl do porušení zákona o obalech, aniž by	Vysvětleno. Doplnění ustanovení o osoby, jejichž činnost přímo souvisí s obchodem s druhotnou surovinou, je na místě, neboť druhotná surovina po splnění určitých kritérií přestává být odpadem, ale je fakticky výstupem mnohých odpadových technologií. Máme za to, že ustanovení je napsáno vcelku jednoznačně – jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady nebo obchodováním s druhotnou surovinou. Příklad popsáný v připomínce není tedy relevantní, pokud vzniká při výrobě druhotná surovina, nemůže být předmětem dané osoby přímá souvislost s obchodováním druhotnou surovinou – druhotná surovina zde vzniká jako vedlejší produkt výroby.

			tu byla uchopitelná věcná souvislost. Ustanovení představuje bariéru trhu s druhotnými surovinami. Ohledně vazby na druhotné suroviny je nutno vypustit v § 20 odst. 3 obchodování s druhotnou surovinou.	
65.	MPO	§ 20 odst. 2	16. V ustanovení § 20 odst. 2 požadujeme zrušit omezení pro AOS pro uzavírání smluv. <u>Odůvodnění:</u> Uvedené omezení je nadbytečné a je nepřezkoumatelnou regulací. Není stanovena kompetence kontrolního orgánu, kdo bude toto ustanovení kontrolovat.	Vysvětleno. Není pravda, že není stanovena kompetence kontrolního orgánu, kdo bude toto ustanovení kontrolovat, neboť dle § 24 odst. 1 kontroluje činnost AOS přímo MŽP. Omezením se již v současné době řídí AOS EKO-KOM, a.s., neboť toto omezení je zakotveno v rozhodnutí o autorizaci a je nezbytné, aby platilo i pro všechny ostatní potenciální AOS kvůli rovnosti podmínek. Pokud by bylo ustanovení vypuštěno, nemusely by potenciální nové AOS na tuto podmínku přistoupit s tím, že omezení nemá oporu v zákoně. Cílem ustanovení je zajistit, že AOS nebude s některými odpadovými společnostmi uzavírat smlouvy, které by mohly znevýhodňovat jiné subjekty na trhu. Vzhledem k významu AOS na trhu odpadových služeb je tato regulace žádoucí a není nadbytečná.
66.	MPO	§ 20 odst. 8	17. V ustanovení § 20 odst. 8 požadujeme upravit v souladu s textací obdobného ustanovení v návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností (§ 42 odst. 5) a to následovně: „Autorizovaná společnost nesmí poskytovat z vybraných příspěvků zápůjčku, úvěr nebo jimi zajistit dluh svůj nebo třetích osob. To neplatí, pokud jde o zálohové platby poskytované smluvním partnerům.“ <u>Odůvodnění:</u> Požadujeme sjednocení textací obou současně předkládaných zákonů.	Akceptováno jinak. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„Autorizovaná společnost nesmí jakkoliv zajišťovat závazky jiných osob nebo za jejich závazky ručit. Dále nesmí poskytovat z vybraných příspěvků zápůjčku, úvěr či jimi zajistit svůj dluh. To neplatí, pokud jde o zálohové platby s dobou trvání maximálně v průběhu jednoho kalendářního roku poskytované smluvním partnerům.“</i>

				Dojde rovněž ke sjednocení textace obdobného ustanovení v návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností. Viz také připomínky č. 109 a 198.
67.	MPO	§ 20a odst. 3	18. Ustanovení § 20a odst. 3 požadujeme, má-li být zachováno, upravit v následujícím znění: „Autorizovaná společnost nesmí uzavřít s právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která k ní má zvláštní vztah ve smyslu odstavce 4, jakoukoli jinou smlouvu než smlouvu o sdruženém plnění nebo smlouvu o výkonu funkce.“ <u>Odůvodnění:</u> V daném ustanovení je zaváděno omezení pro uzavírání smluv s osobami ve zvláštním vztahu k autorizované společnosti pro autorizovanou společnost nevýhodných. Takové smlouvy nejsou návrhem změny zákona hodnoceny jako absolutně neplatné, dokonce ani jako relativně neplatné, ale na základě prokázání dobré víry na straně zvýhodněného osoby na úkor autorizované společnosti jsou označovány za platné, pouze se generuje odpovědnost toho, kdo smlouvu za autorizovanou společnost uzavřel. Je zcela vyloučeno zproštění se odpovědnosti, čili odpovědnost je pojmána jako absolutní. Jedná se o zcela „novátorský“ přístup k odpovědnosti za škodu, zcela se vymykající právní úpravě dle zákona o obchodních korporacích a dle občanského zákoníku. Není zřejmé, kdo by měl práva z odpovědnosti uplatnit, zřejmě autorizovaná společnost, není řešeno, jak se bude posuzovat odpovědnost v případě, kdy smlouvu uzavřela osoba na přímý pokyn jiné osoby nebo dokonce orgánu autorizované společnosti. Může nastat i situace, kdy statutární orgán autorizované společnosti uzavře sám se sebou takovou pro autorizovanou společnost nevýhodnou smlouvu a sám se obhájí prohlášením dobré víry. Celé ustanovení je právně technicky sporné a lze jej označit za legitimizace	Akceptováno.

			nástroje pro vyvádění finančních prostředků z autorizované obalové společnosti.	
68.	MPO	§ 21 odst. 1 písm. f) a g)	19. Ustanovení § 21 odst. 1, písm. f) a g) požadujeme upravit následovně: „f) odchylně od § 10 odst. 2 a 3 mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby 1. do 6 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o autorizaci činil podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 50 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 50 %, a2. do 9 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o autorizaci činil podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 75 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 75 %,“ a „g) mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby do 42 měsíců 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o autorizaci dosáhla podílů stanovených v § 10 odst. 2 a 3,“. <u>Odůvodnění:</u> Jedná se o diskriminační ustanovení pro nové zájemce o udělení autorizace.	Vysvětleno. Navrhovaná úprava by vedla k destabilizaci zajišťování sdruženého plnění. Účelem není diskriminovat nové zájemce o udělení autorizace, ale zajistit, aby nová AOS postupnými kroky do 1 roku dostala stejných nároků jako stávající AOS. Není jasné, jaký by měla přínos AOS, která 3 roky není schopna zajistit síť míst zpětného odběru, což je jeden ze základních předpokladů pro její fungování. Akceptace připomínky by vedla mj. k porušení pravidel pro ochranu hospodářské soutěže (nerovné podmínky soutěžitelů) a též k porušení rámcové směrnice o odpadech (jednoznačné vymezení sběrné sítě).
69.	MPO	§ 21 odst. 1 písm. h)	20. V ustanovení § 21 odst. 1, písm. h) požadujeme, aby náklady zjišťovalo MŽP. <u>Odůvodnění:</u> Jeví se jako značně problematické, pokud bude jedna z více možných AOS zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systémů zpětného odběru obalů. Není stanoven postup, pokud by nedošlo ke shodě více AOS.	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních a technických kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této agendy, jimiž MŽP nedisponuje. Náklady na toto zajišťování navíc mají dle směrnice o odpadech hradit výrobci, a nikoliv stát – vznikl by zde rozpor s evropskou

				legislativou. Pokud by nedošlo ke shodě více AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7.
70.	MPO	§ 21 odst. 1 písm. i)	21. V ustanovení § 21 odst. 1, písm. i) požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: „i) zajistit, aby výše finančních příspěvků hrazených osobami uvádějícími obaly na trh nebo do oběhu za účelem zajištění sdruženého plnění pokrývala náklady na zpětný odběr obalů a odpadů z obalů, na jejich následnou přepravu a zpracování, na dosažení požadovaného rozsahu recyklace a celkového využití obalového odpadu podle rozhodnutí o autorizaci, se zohledněním ekonomické hodnoty materiálů získaných z odpadů z obalů a z nevyplacených záloh ve smyslu § 9 odst. 1, jakož i náklady na poskytování informací odběratelům a spotřebitelům podle § 10 odst. 4, náklady na vedení evidencí podle § 23 odst. 1, náklady na tvorbu rezerv potřebných pro zajištění stability systému sdruženého plnění při změnách na trhu druhotných surovin a změnách ekonomického cyklu a běžné administrativní náklady nutné k zajištění činnosti autorizované společnosti,“. <u>Odůvodnění:</u> Příspěvky musí pokrývat i náklady na tvorbu rezerv, které jsou nezbytné např. při výkyvech cen druhotných surovin.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno ve smyslu připomínky, doplňovaná slova byla pouze mírně přeformulována vzhledem k délce ustanovení „náklady na tvorbu rezervy podle § 21a“.
71.	MPO	§ 21b odst. 1	22. V ustanovení § 21b odst. 1 požadujeme doplnit, za jakých pravidel bude podíl určován a za jaké období. <u>Odůvodnění:</u> Uvedená pravidla nejsou stanovena.	Vysvětleno. Podíl bude určován na základě údajů od AOS, která ohlašuje relevantní údaje čtvrtletně, což vyplývá z odst. 2.
72.	MPO	§ 21b odst. 2	23. Ustanovení § 21b odst. 2 požadujeme přeformulovat. <u>Odůvodnění:</u> Není důvod, proč by AOS neměla MŽP poskytnout dálkový přístup do své evidence. Zároveň by bylo vhodné zákonem stanovit jednotné ohlašovací	Vysvětleno. Souhlasíme s tím, že by ohlašování mělo být řešeno dálkovým přístupem, což ovšem ustanovení nevylučuje. Formát hlášení totiž bude určen prováděcím právním

			místo (CENIA) pro ohlašování produkce a nakládání s obaly (povinné osoby) a zpětného odběru obalů (obce). Z tohoto jednotného vykazovacího místa by poté AOS získávali údaje (taktéž prostřednictvím dálkového přístupu).	předpisem na základě odst. 5.
73.	MPO	§ 21c odst. 3	24. K ustanovení § 21c odst. 3 požadujeme stanovit kritéria, na základě kterých ministerstvo určí nebo pověří jednu AOS, která bude zjišťovat při působení více AOS na území České republiky výši nákladů obcí na provoz systému sběru odpadů z obalů podle § 21 odst. 1 písm. h). <u>Odůvodnění:</u> Je potřeba zajistit transparentní výběr AOS a neomezit kontrolní roli MŽP. Chybí časový rámec, do kdy se AOS dohodnou a do kdy je MŽP zveřejní. Doporučujeme postupovat dle správního řádu	Vysvětleno. Připomínka je příliš obecná, není jasné, jaká kritéria jsou požadována. Vzhledem k tomu, že institut koordinace je úplně novým nástrojem, není dle našeho názoru přesně specifikovat lhůty, neboť v případě jejich špatného nastavení by mohly znamenat zbytečnou přítěž ve formě sankcí pro AOS. AOS se dohodnou v rámci koordinace a v případě jejich neshody bude postupováno podle § 21c odst. 7, který bude upraven tak, že MŽP vydá rozhodnutí podle správního řádu, přičemž rozklad proti němu nebude mít odkladný účinek.
74.	MPO	§ 23	25. V § 23 požadujeme doplnit ustanovení o poskytnutí dálkového přístupu pro MŽP a výčet informací, které budou ze strany AOS prostřednictvím tohoto přístupu poskytovány. <u>Odůvodnění:</u> MŽP by mělo mít on-line přehled o aktuální míře plnění povinností ze strany všech AOS, z důvodu možnosti včasného zjištění případného nesplnění povinností v požadované míře.	Vysvětleno. Hlášení AOS probíhá prostřednictvím ISPOP jednou za 3 měsíce, což je podle MŽP dostačující frekvence pro sledování plnění povinností AOS vzhledem k tomu, že požadovaná procenta recyklace musí AOS splnit za období jednoho roku. Představa, že bude MŽP sledovat, jak pravidelně roste podíl recyklace, je odtržená od reality, neboť data o recyklaci AOS také získává pouze jednou za 3 měsíce na základě smluvních vztahů se svými partnery. On-line průběh by tedy byl poněkud skokový a měl by vlastně shodný charakter dat jako v současné době.
75.	MPO	§ 36	26. V ustanovení § 36 požadujeme vypustit písm. c),	Akceptováno.

			kterým se ukládá ČOI „kontroluje, zda osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli neovlivňuje dodavatele ve výběru autorizované společnosti“. <u>Odůvodnění:</u> Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, kontroluje ČOI fyzické a právnické osoby, které nabízejí, prodávají, dodávají nebo uvádějí na trh výrobky, nabízejí nebo poskytují služby nebo vyvíjejí jinou činnost podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu, pokud to tento zákon nebo zvláštní právní předpis stanoví. Toto ustanovení představuje základní vymezení působnosti ČOI. Z tohoto důvodu jsme přesvědčeni, že navržené ust. § 36 písm. c) zcela vybočuje ze stanoveného rozsahu působnosti ČOI. Ovlivňování dodavatelů ve výběru autorizované společnosti je svým charakterem zcela absolutní povahy, tudíž její znaky mohou být naprosto rozmanité. S prokazováním porušování takové povinnosti, která má spíše podobu dohody narušující hospodářskou soutěž nemá ČOI zkušenosti. V RIA je nedostatečné vyhodnocení dopadů, kde je pouze jediné zdůvodnění a to „Vyčíslená administrativní zátěž a další náklady na nové kompetence orgánů státní a veřejné správy dle návrhu zákona budou zvládnuty v rámci stávajících personálních kapacit a nebudou vyžadovat navýšení výdajových rámců, včetně schválených mzdových prostředků a počtu míst v dané kapitole.“	Ustanovení míří především na kontrolu maloobchodních řetězců, zda neovlivňují své dodavatele ve výběru AOS. Kompetence byla přesunuta na Českou inspekci životního prostředí.
76.	ÚOHS	§ 21c	V navrhovaném znění zákona o obalech je v §21c upravena koordinace autorizovaných společností. Dle odstavce (1) §21c má tento proces podobu komunikace, která slouží k harmonizaci podmínek zajišťování sdruženého plnění. K uvedenému znění uplatňuji následující připomínku.	Akceptováno. Ustanovení bude upraveno. Např. takto: „(1) Koordinace je stálý proces, který probíhá při působení více autorizovaných společností na území České republiky mezi autorizovanými společnostmi a Ministerstvem

		Koordinace autorizovaných společností by měla pouze a výhradně sloužit k zajištění nezbytně nutné spolupráce při působení více autorizovaných společností na území České republiky, a to prostřednictvím Ministerstva životního prostředí. Jakákoliv koordinace jdoucí nad rámec této nezbytné spolupráce vytváří potenciál pro narušení hospodářské soutěže, tedy možné porušení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže). Pokud by předmětem koordinace byla např. výměna informací, které představují obchodní tajemství jednotlivých autorizovaných společností a jsou obchodně citlivé (např. informace o celkových vynaložených nákladech a jejich skladbě), mohlo by docházet ke snižování nejistoty o budoucím chování konkurenčních subjektů na trhu a potenciál narušení hospodářské soutěže by mohl být obzvláště výrazný. Koordinace autorizovaných společností by tedy neměla vést k harmonizaci jejich obchodních podmínek vůči jejich obchodním partnerům, ale pouze výhradně k harmonizaci podmínek nezbytných pro účely regulace ze strany Ministerstva životního prostředí jakožto ústředního správního úřadu. Zákonný předpis by tedy měl výslovně specifikovat výčet informací, jednání a činností, které budou předmětem koordinace mezi autorizovanými společnostmi a Ministerstvem životního prostředí. Odstavec (1) § 21c je formulován velmi široce a mohlo by pod něj být zahrnuto i případné protisoutěžní jednání. Navrhuji doplnit tento odstavec tak, aby bylo nesporné, že zahrnuje výhradně a pouze ty oblasti, které jsou uvedeny v navrhovaném §21c níže, tj. v odstavcích (2) až (7). Tuto připomínka je zásadní.	životního prostředí. Tento proces má podobu komunikace, která slouží k harmonizaci podmínek zajišťování sdruženého plnění <u>v oblastech uvedených v odstavcích 2 až 6</u>. Autorizované společnosti jsou povinny se do koordinace zapojit.“ Odstavec 7 upravuje postup, pokud se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí v rámci koordinace na řešení koordinované oblasti neshodnou.
--	--	---	--

77.	ÚVČR - VÚV	Obecně	Zásadní připomínka: 1. Žádáme doplnit odpovídající ustanovení návrhu směrnice o omezení dopadů některých plastových výrobků na životní prostředí do předkládané novely zákona o obalech. <u>Zdůvodnění:</u> Je zřejmé, že dlouho připravovaná novela zákona nemohla v době přípravy zahrnout směrnici, jejíž projednání v Evropském parlamentu proběhlo v březnu t.r. Není však přijatelné, aby novelizovaný zákon o obalech, který bude procházet legislativním procesem v Parlamentu ČR v době již vydané nové směrnice, neobsahoval úpravy, které z této směrnice plynou (a dnes je již jasné, jaké povinnosti z ní plynou). Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Směrnice o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (tzv. směrnice o jednorázových plastech) je platná od 3. 7. 2019. Transpoziční lhůta je 24 měsíců, tzn. do 3. 7. 2021. S ohledem na rozsah směrnice (z hlediska zahrnutých výrobků i opatření) je zřejmé, že příprava transpozičního předpisu bude komplikovaná. Ministerstvo životního prostředí zahájí přípravu příslušného předpisu do konce roku 2019. V rámci přípravy bude komunikovat s dotčenými subjekty. Je pravděpodobné, že směrnice bude implementována samostatným zákonem doplněným o změnový zákon zákona o obalech a případně dalších zákonů. Text směrnice a způsoby její transpozice jsou v současné době stále analyzovány a diskutovány, proto není vhodné v současné době danou směrnici implementovat do zákona o obalech. Nadto prostřednictvím zákona o obalech by bylo možné implementovat pouze zlomek povinností, které jsou členským státům stanoveny prostřednictvím směrnice o omezení spotřeby některých plastových výrobků.
78.	ÚVČR - VÚV	§ 10, § 17	2. Navrhujeme úpravu znění § 10 a § 17 tak, aby podmínky pro vznik autorizovaných osob byly nediskriminující, a v souvislosti s tím navrhujeme zřízení clearingového centra autorizovaných společností obdobně OTE, a. s. <u>Zdůvodnění:</u> Znění § 10, odst 2 je zcela absurdní, vzhledem k tomu, že ČR má mimořádnou sídelní strukturu, kdy z 6254 obcí je 2299 pod 300 obyvatel a do 1000 obyvatel je celkem 4799 obcí. Pokud by tedy byla povinnost (smluvně) zajistit prostřednictvím sběrných míst 90 % obcí, znamená to přinejmenším zajištění 5627 obcí,	Vysvětleno. Navrhované znění § 10 odráží výklad již stávajícího znění zákona. Minimální podíl zasmluvněných obcí již obsahuje rozhodnutí o autorizaci stávající autorizované obalové společnosti (dokonce ještě přísněji). Zavedení minimálních podílů je nezbytné, neboť dle směrnice o odpadech musí členské státy mít nastaveno jasné územního pokrytí a také musí zamezit autorizovaným obalovým společnostem omezit se pouze na oblasti, v nichž je sběr odpadů a nakládání s nimi nejziskovější, což je ještě posíleno

			tedy při zahrnutí všech větších také 1674 obcí pod 300 obyvatel (např. na Rakovnicku je z 80 obcí více než polovina se 70-200 obyvateli)! Toto znění § 10 buď zcela neadekvátně zvýhodňuje toho, kdo již takový systém sběrných míst má, nebo se jedná o (právně napadnutelnou) překážku při vstupu na trh/do systému. Pokud má být systém skutečně funkční bez kladených překážek pro vstup autorizovaných osob do systému a ministerstvo má mít dostatečnou (na povinných osobách nezávislou) znalost systému, a to jak sítě, tak toku hmotností a finančních prostředků, navrhuje se vznik clearingového centra státní společnosti typu OTE, a. s., nebo přiřazení potřebných činností do OTE, a. s. Tato připomínka je zásadní.	ustanovením § 21 odst. 1 písm. d), podle kterého autorizované obalové společnosti (dále také „AOS“) musí za obdobných podmínek uzavřít smlouvu s každou obcí, která o to projeví zájem. Ustanovení § 10 je navíc pro žadatele o autorizaci zmírněno nově navrženým ustanovením § 17 odst. 4 písm. a), podle kterého musí mít žadatel ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci odchylně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěn pouze takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 25 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %. Na toto ustanovení pak z hlediska postupného smluvního zajišťování povinnosti zpětného odběru v obcích ze strany žadatelů o autorizaci navazuje nově navržené ustanovení § 21 odst. 1 písm. f) a g). Vzhledem k tomu, že není uvedeno, kdo by měl vznik clearingového centra financovat, nelze takový záměr realizovat. Přiřazení činnosti koordinace AOS pod OTE, a. s., se nejvíce jako vhodné, s ohledem na to, že je tato společnost operátor trhu na základě licence č. 150504700, udělené Energetickým regulačním úřadem podle § 4 odst. 1 písm. b) bodu 7 energetického zákona, která vůbec nesouvisí s poskytováním sdruženého plnění zajišťování zpětného odběru a využití odpadů z obalů.
79.	ÚVČR - VÚV	Obecně	3. Žádáme, podobně jako u zákona o odpadech a o výrobcích s ukončenou životností, aby byl k materiálu doplněn procesní model obalového systému v ČR. Zároveň žádáme, aby bylo do	Vysvětleno. Procesní model bude zpracován v průběhu legislativního procesu. Informační materiál k zákonu bude zveřejněn na

			zákona doplněno, že se veškerá agenda, tedy správní řízení, hlášení atd. děje pouze elektronicky. <u>Zdůvodnění:</u> Předkládaný zákon je mimořádně náročná norma vyžadující zvláštní znalosti. Toto lze zpřehlednit v procesním modelu tak, aby se jednalo o „zákon pro lidi“ – tedy, aby byla všem aktérům jasná jejich role v systému. Toto nelze provést jinak než graficky. Zároveň je procesní model základním vstupem do elektronizace celé veřejné správy ve vymezené oblasti, která je nezbytná z řady důvodů, mj. z důvodu transparentního nakládání s obaly (a finančními toky). Tyto připomínky jsou zásadní.	webových stránkách ministerstva. Zákon o obalech upravuje povinnosti osob podnikajících. Jedním z cílů zákona je, aby občané měli dostupnou a funkční sběrnou síť na obalové odpady. MŽP zákon na webových stránkách vysvětluje v následujícím dokumentu. Po schválení novely zákona bude níže uvedený průvodce aktualizován. https://www.mzp.cz/cz/strucny_pruvodce_podnikatele Správní řízení se řídí zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je proto legislativně nevhodné řešit správní řízení specificky pro tento zákon. Hlášení již probíhá elektronicky přes ISPOP. Návrh zákona a jeho povinnosti v naprosté většině upravují povinnosti právnických osob a fyzických osob podnikajících.
80.	ÚVČR - KOM	Obecně výkaznictví -	<u>Obecně k výkaznictví:</u> Upozorňujeme předkladatele, že výkaznictví se zdá být na některých místech hypertrofované (konkrétně viz níže, zejm. <u>K čl. I bodům 27, 47, 51 a 52 návrhu</u>). Je třeba přihlédnout k tomu, že ustanovení implementovaných směrnic jsou často principiální a stanovují sice cíle, jichž má být dosaženo, ovšem nestanoví konkrétní řešení, které tak zůstává na členském státu. Dále je třeba vzít na vědomí, že podle odst. 2 čl. II přílohy č. 5 Legislativních pravidel má rozdílová tabulka obsahovat na jedné straně buď úplné znění ustanovení navrženého zákona nebo nařízení vlády nebo charakteristiku obsahu tohoto ustanovení, a na druhé straně tomu odpovídající úplné znění normativního ustanovení předpisu EU nebo charakteristiku jeho obsahu. Za ustanovení je z pohledu řádného výkaznictví nutno považovat již dále nedělitelnou část právního předpisu, většinou odstavce. Je totiž důležité, zejména z pohledu budoucích	Vysvětleno. První odstavec připomínky je pouze upozornění, s tím, že není navrhována žádná změna. Není jasné, jak výkaznictví přesně upravit, aby se nezdálo být hypertrofované (nicméně je konkrétně řešeno v dalších připomínkách, např. č. 89). Vzhledem k tomu, že bylo vydáno rozhodnutí Komise 2019/665 ze dne 17. dubna 2019 o změně rozhodnutí 2005/270/ES, kterým se stanoví formáty vztahující se k databázovému systému podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, byla evidence ještě upravena v souladu s tímto rozhodnutím.

			novelizací, aby si přesně odpovídala jednotlivá práva a povinnosti v unijním a vnitrostátním právním řádu. Vkládání nikoli jednotlivých odstavců nebo písmen, nýbrž celých paragrafů návrhu zákona, tudíž nemá vypovídací hodnotu.	
81.	ÚVČR - KOM	RT	<u>K rozdílové tabulce:</u> Rozdílovou tabulku je potřeba upravit v návaznosti na vypořádání připomínky K čl. I bodům 27, 47, 51 a 52 návrhu.	Akceptováno. Rozdílová tabulka bude upravena.
82.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 11	<u>K čl. I bodu 11 návrhu:</u> Navrhujeme nevykazovat Přílohu č. II směrnice 2018/852/EU jako implementační k čl. I bodu 11 návrhu. Předmětná příloha se dle našeho názoru vztahuje k uvedenému ustanovení návrhu pouze zprostředkovaně. Je třeba upravit.	Akceptováno. Rozdílová tabulka bude upravena.
83.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 27	Ustanovením § 15 odst. 3 má být implementován článek 6a odst. 2 směrnice 2018/852/EU, nicméně v rozdílové tabulce je uveden článek 6a odst. 3. Dále pak upozorňujeme, že předmětným ustanovením nedochází k implementaci čl. 8a odst. 5 směrnice 2018/851/EU, který je v rozdílové tabulce vykazován. Je třeba upravit.	Akceptováno. Rozdílová tabulka bude upravena.
84.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 47	<u>K čl. I bodu 47 návrhu:</u> Dle důvodové zprávy je ustanovením § 21b implementován článek 8a odst. 4 písm. c) směrnice 2018/851/EU. Vzájemná vazba tohoto ustanovení	Akceptováno. Bude doplněno do rozdílové tabulky.

			s požadavky směrnice podle našeho názoru není jasná, a proto níže požadujeme § 21b nepodtrhávat. Pokud by byl ale předkladatel jiného názoru, upozorňujeme, že v rozdílové tabulce toto není vykázáno. Je třeba doplnit.	
85.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 51	<u>K čl. I bodu 51 návrhu:</u> Jsme toho názoru, že v rozdílové tabulce má být u § 23 odst. 3 uveden článek 8a odst. 3 písm. e) směrnice 2018/851/EU, nikoliv článek 8a odst. 5. Dále pak upozorňujeme, že odstavcem 4 § 23 je implementován článek 6a odst. 2 směrnice 2018/852/EU, nikoliv článek 6a odst. 3, jak uvádí rozdílová tabulka. Je třeba upravit a doplnit.	Akceptováno. Bude upraveno podle připomínky.
86.	ÚVČR - KOM	Obecně technická notifikace	- <u>K povinnosti notifikovat návrh jako technický předpis:</u> Požadujeme, aby se předkladatel vyjádřil k případné nutnosti notifikovat návrh Evropské komisi jako technický předpis dle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.	Vysvětleno. MŽP s notifikací počítá; notifikace bude provedena při postoupení Vládě ČR.
87.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 9	<u>K čl. I bodu 9 návrhu:</u> Dle rozdílové tabulky je v § 2 písm. r) implementován kromě článku 8a odst. 4 písm. b) směrnice 2018/851/EU i článek 1 odst. 3 směrnice 2018/852/EU, což považujeme za správné, proto je nutno doplnit do návrhu i CELEX směrnice	Akceptováno.

			2018/852/EU. Požadujeme doplnit.	
88.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 11	<u>K čl. I bodu 11 návrhu:</u> Dle CELEX-u je tímto ustanovením implementována i směrnice 2018/851/EU, v rozdílové tabulce ale není u tohoto ustanovení (§ 4 odst. 1 písm. c)) uvedeno žádné ustanovení směrnice 2018/851/EU. Pokud se jedná o implementaci nějakého ustanovení směrnice 2018/851/EU, žádáme ho doplnit do rozdílové tabulky, jinak CELEX předmětné směrnice z návrhu u tohoto ustanovení vypustit. Požadujeme vyjasnit.	Akceptováno. Rozdílová tabulka bude doplněna.
89.	ÚVČR - KOM	Čl. I body 27, 47, 51 a 52	<u>K čl. I bodům 27, 47, 51 a 52 návrhu:</u> S ohledem na obecnou připomínku k výkaznictví (viz výše), navrhujeme revidovat výkaznictví, popřípadě nevykazovat jako transpoziční následující ustanovení návrhu: § 15 odst. 4, § 21a odst. 3 a 4, § 21b, § 21c, § 23 odst. 5, § 23a odst. 3 až 6, § 23b a § 23c. Požadujeme upravit.	Akceptováno částečně. § 15 odst. 4 – je jím promítnuto rozhodnutí Komise 2019/665 (viz výše) § 21a odst. 3 a 4 – nebude vykázáno jako transpoziční § 21b, § 21c – ustanovení mají transpoziční charakter, nicméně bylo zredukováno § 23 odst. 5 – je jím promítnuto rozhodnutí Komise 2019/665 § 23a – výkaznictví bylo zredukováno § 23b, § 23 c – ustanovení byla odstraněna
90.	ÚVČR - KOM	Čl. I bod 36	<u>K čl. I bodu 36 návrhu:</u> V předmětných implementovaných směrnicih není možné dohledat procentuální limity stanovené v navrhovaném odst. 4 § 17 návrhu. Pokud tedy tyto limity nevycházejí z ustanovení předpisů EU, navrhujeme tyto nevykazovat jako transpoziční.	Akceptováno.

			Požadujeme vyjasnit popřípadě upravit.	
91.	ÚVČR - KOM		<u>K implementaci směrnice 2018/851/EU:</u> <u>K implementaci čl. 1 odst. 9) směrnice 2018/851/EU:</u> Z rozdílové tabulky, ani z předloženého návrhu nevyplývá, jakým způsobem má být dosaženo implementace předmětného ustanovení směrnice, konkrétně nového čl. 8a odst. 4 písm. a) poslední pododstavec směrnice 2008/98/ES, ve znění směrnice 2018/851/EU, které upravuje výjimku v použití písmene a) na „systémy rozšířené odpovědnosti“ (finanční zajištění se nepoužije na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce podle směrnice 2000/53, 2006/66 a 2012/19). Pokud by návrh šel nad rámec požadavků v implementovaných směrniciích, bylo by nutné provést technickou notifikaci ve smyslu směrnice 2015/1535. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno Předmětné ustanovení je implementováno novelizačním bodem 46. Návrh nad rámec požadavků v implementovaných směrniciích nepůjde.
92.	Komora auditorů (KAČR) ČR	§ 23a odst. 1 až 6	<u>ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY</u> 1. <u>Ustanovení § 23a odst. 1 až 6 zákona</u> § 23a Ověřování údajů (1) Autorizovaná společnost je povinna mít řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku ověřenu auditorem¹⁷⁾.	Akceptováno. V zásadě všechny požadavky na úpravu byly akceptovány s drobnými odchylkami (finální podoba byla schválena jak ze strany Komory auditorů ČR, tak Ministerstva financí). Ustanovení bylo upraveno následovně: § 23a Ověřování údajů (1) Autorizovaná společnost je povinna mít

		(2) Autorizovaná společnost je povinna zajistit, aby ověřovatel splňující požadavky stanovené v § 23b (dále jen „ověřovatel“) ověřil a) správnost a úplnost údajů o množství obalů uvedených na trh nebo do oběhu, které povinné osoby, jež mají s autorizovanou společností uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění, vykazaly autorizované společnosti, b) správnost a úplnost vedení evidencí podle § 23 odst. 1 písm. a) až d), <u>(§ 23 odst. 1 písm. a) až d) - Autorizovaná společnost je povinna vést a ohlašovat Ministerstvu životního prostředí způsobem stanoveným v rozhodnutí o autorizaci</u> a) evidenci osob, s nimiž má uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění, b) evidenci množství obalů a množství odpadů z obalů, k nimž se vztahují jí uzavřené smlouvy o sdruženém plnění a způsobu jejich využití, c) evidenci osob, jež pro autorizovanou společnost zajišťují svoz, zpracování či jiné nakládání s obaly nebo odpady z obalů, a původců odpadů, se kterými má autorizovaná společnost uzavřenou smlouvu, na základě které tyto osoby poskytují autorizované společnosti údaje o množství odpadů z obalů a způsobech nakládání s nimi, d) evidenci sběrných míst podle § 10 odst. 1; v případě spolupráce autorizované společnosti s obcemi na základě smlouvy s nimi vede a ohlašuje Ministerstvu životního prostředí pouze počet sběrných míst v jednotlivých obcích) c) splnění povinnosti podle § 21 odst. 1 písm. i) za příslušný kalendářní rok.	ověřenou řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku osobou oprávněnou provádět auditorskou činnost podle zákona o auditorech (dále jen „auditor“). (2) Autorizovaná společnost je povinna zajistit, aby auditor provedl ověření a) správnosti a úplnosti údajů o množství obalů uvedených na trh nebo do oběhu, které osoby, jež mají s autorizovanou společností uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění, vykazaly autorizované společnosti a b) správnosti a úplnosti vedení evidencí podle § 23 odst. 1 písm. a) až d). (3) Autorizovaná společnost je dále povinna zajistit, aby auditor ověřil správnost a úplnost údajů vykázaných autorizované společnosti osobami uvedenými v § 23 odst. 1 písm. c) a obcemi. Auditor vypracuje zprávu o ověření údajů podle tohoto odstavce. (4) Autorizovaná společnost je povinna zajistit ověření podle odstavců 2 a 3 v každém roce, ve kterém je oprávněna k zajišťování sdruženého plnění. Zprávu o ověření účetní závěrky podle odstavce 1 a zprávu či zprávy o ověření podle odstavců 2 a 3 je autorizovaná společnost povinna Ministerstvu životního prostředí zaslat nejpozději do 6 měsíců od skončení ověřovaného období. (5) Osoby uvádějící obaly na trh nebo do oběhu a osoby uvedené v § 23 odst. 1 písm. c) jsou povinny poskytnout autorizované společnosti nezbytnou součinnost za účelem splnění její povinnosti stanovené v odstavcích 2 a 3; za nezbytnou součinnost se považuje také sdělení údajů o množství
--	--	---	---

			(§ 21 odst. 1 písm. i) - zajistit, aby výše finančních příspěvků hrazených osobami uvádějícími obaly na trh nebo do oběhu za účelem zajištění sdruženého plnění pokrývala náklady na zpětný odběr obalů a odpadů z obalů, na jejich následnou přepravu a zpracování, na dosažení požadovaného rozsahu recyklace a celkového využití obalového odpadu podle rozhodnutí o autorizaci, se zohledněním ekonomické hodnoty materiálů získaných z odpadů z obalů a z nevyplacených záloh ve smyslu § 9 odst. 1, jakož i náklady na poskytování informací odběratelům a spotřebitelům podle § 10 odst. 4, náklady na vedení evidencí podle § 23 odst. 1 a běžné administrativní náklady nutné k zajištění činnosti autorizované společnosti) (3) Zprávu nebo zprávy o ověření podle odstavce 2 vypracuje pro autorizovanou společnost v příslušném kalendářním roce jeden a ten samý ověřovatel. (4) Autorizovaná společnost je dále povinna zajistit, aby ověřovatel ověřil správnost a úplnost údajů vykázaných autorizované společnosti osobami uvedenými v § 23 odst. 1 písm. c) a obcemi. <u>Ověřovatel vypracuje závěrečné shrnutí obsahující seznam osob, u kterých bylo ověření údajů podle tohoto odstavce provedeno, a souhrnné výsledky ověření.</u> (§ 23 odst. 1 písm. c) – evidenci osob, jež pro autorizovanou společnost zajišťují svoz, zpracování či jiné nakládání s obaly nebo odpady z obalů, a původců odpadů, se kterými má autorizovaná společnost uzavřenou smlouvu, na základě které tyto osoby poskytují autorizované společnosti údaje o množství odpadů z obalů a způsobech nakládání s nimi)	obalů uvedených na trh nebo do oběhu, které byly vykázány jiné autorizované společnosti. (6) Prováděcí právní předpis stanoví minimální rozsah a četnost ověření podle odstavce 2 písm. a) a odstavce 3.
--	--	--	---	--

			(5) Autorizovaná společnost je povinna zajistit ověření podle odstavců 2 a 4 v každém roce, ve kterém je autorizovaná společnost oprávněna k zajišťování sdruženého plnění. Zprávu o ověření účetní závěrky podle odstavce 1, zprávu či zprávy o ověření podle odstavce 2 a závěrečné shrnutí podle odstavce 4 je autorizovaná společnost povinna Ministerstvu životního prostředí zaslat nejpozději do 6 měsíců od skončení ověřovaného období. Souhrnné výsledky ověření podle odstavce 4 je autorizovaná společnost povinna poskytnout Ministerstvu životního prostředí na jeho vyžádání. (6) Ověřovatel je povinen vypracované zprávy o ověření a výsledky ověření <u>uchovávat po dobu 5 let od ověření a poskytnout je</u> Ministerstvu životního prostředí na jeho vyžádání <u>po dobu 5 let od ověření.</u> (7) Osoby uvádějící obaly na trh nebo do oběhu a osoby uvedené v § 23 odst. 1 písm. c) jsou povinny poskytnout autorizované společnosti nezbytnou součinnost za účelem splnění její povinnosti stanovené v odstavcích 2 a 4; za nezbytnou součinnost se považuje také sdělení údajů o množství obalů uvedených na trh nebo do oběhu, které byly vykázány jiné autorizované společnosti. (8) Prováděcí právní předpis stanoví minimální rozsah, a četnost ověření a <u>náležitosti zprávy</u> podle odstavce 2 písm. a) a odstavce 4 a další požadavky na ověření. <u>Zdůvodnění</u> Ustanovení § 23a odst. 1 - vzhledem k zákonnému požadavku na ověření účetní závěrky auditorem navrhuje doplnění odkazu na zákon č. 93/2009	
--	--	--	--	--

			Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoA“). Ustanovení § 23a odst. 2 písm. c) – z rozsahu požadovaného ověření podle tohoto písmene není zřejmé, zda se jedná o ověřování konkrétních informací za určité uzavřené účetní období či se jedná o ověření funkčnosti systému, který by měl zajistit správné kalkulace i do budoucna. Doporučujeme proto tuto skutečnost upřesnit. Dovolujeme si také upozornit, že auditor nemůže ověřovat prospektivně. Ustanovení § 23a odst. 4 – navrhujeme požadovat pouze zprávu o ověření podle tohoto odstavce a její náležitosti upravit prováděcím právním předpisem podle § 23a odst. 8. Ustanovení § 23a odst. 6 - navrhujeme vyškrtnout povinnost uchovávat zprávy auditora po dobu pěti let, protože podle § 20a ZoA je auditor povinen tyto informace uchovávat po dobu nejméně 10 let. Navrhovaná úprava je tedy nadbytečnou. Ustanovení § 23a odst. 8 – navrhujeme náležitosti zpráv podle odst. 2 a 4 upravit prováděcím právním předpisem. Náležitosti zprávy odpovídající rozsahu ověření musí také splňovat požadavky ZoA, kterým je auditor při výkonu auditorské činnosti vázán. Komora auditorů ČR je připravena k odborné diskusi při přípravě prováděcího právního předpisu.	
93.	KAČR	§ 23b	2. <u>Ustanovení § 23b zákona</u> § 23b	Akceptováno jinak. § 23b byl vypuštěn – viz připomínka č. 2 Ministerstva

			<i>Ověřovatel</i> <i>(1) Činnost ověřovatele je oprávněna vykonávat pouze právnická osoba, které bylo vydáno rozhodnutí o udělení akreditace Ministerstvem životního prostředí podle § 23c odst. 1 a která</i> <i>a) je oprávněna vykonávat auditorskou činnost podle zákona o auditorech¹⁷⁾,</i> <i>b) má odbornou praxi nejméně 3 roky v provádění auditů pod mezinárodně uznávanou akreditací, procesů, organizací a managementu systému služeb, a to alespoň podle norem ISO 9001 a ISO 14001,</i> <i>c) není právnickou osobou, jejímž společníkem či členem je společník autorizované společnosti,</i> <i>d) nemá k autorizované společnosti nebo k některé z jejích společníků zvláštní vztah podle § 20a odst. 4,</i> <i>(§ 20a odst. 4 - Za právnické osoby nebo fyzické osoby, které mají k autorizované společnosti zvláštní vztah, se považují</i> <i>a) členové představenstva, členové dozorčí rady a zaměstnanci autorizované společnosti jmenovaní do funkce statutárním orgánem autorizované společnosti,</i> <i>b) akcionáři autorizované společnosti, kteří jsou fyzickými osobami oprávněnými k podnikání, a členové statutárních orgánů právnických osob, které jsou akcionáři autorizované společnosti,</i> <i>c) osoby blízké¹⁵⁾ osobám uvedeným v</i>	financí.
--	--	--	---	----------

		písmenu a) nebo b), d) právnické osoby, v nichž některá z osob uvedených pod písmenem a) nebo b) má podíl na základním kapitálu přesahující 33 %, e) akcionáři autorizované společnosti, kteří jsou právnickými osobami, a další jimi ovládané právnické osoby, f) zaměstnanci Ministerstva životního prostředí, Ministerstva průmyslu a obchodu a zaměstnanci organizačních složek státu zřízených těmito ministerstvy.¹⁶⁾ e) nepodniká v oblasti nakládání s odpady ani není majetkově propojena s osobou podnikající v oblasti nakládání s odpady a f) pro účely ověření údajů má zajištěnu spolupráci s osobou, která má odborné vysokoškolské vzdělání a alespoň 3 roky praxe v odpadovém hospodářství (dále jen „kvalifikovaná osoba“). (2) Příjem ověřovatele od jedné autorizované společnosti nesmí přesahovat 10 % jeho celkových ročních příjmů. Doklady prokazující, že příjem ověřovatele od autorizované společnosti nepřesahuje 10 % jeho celkových ročních příjmů, je ověřovatel povinen zaslat Ministerstvu životního prostředí každoročně do 3 měsíců od zveřejnění účetní závěrky³⁷⁾ ověřovatele. <u>Zdůvodnění</u> Požadavky na ověřovatele jsou tímto ustanovením dány jako kumulativní, což znamená, že každý ověřovatel bude muset mít oprávnění auditora. Zároveň je však vznesen požadavek na odbornou praxi nejméně 3 roky v provádění auditů podle	
--	--	---	--

			mezinárodně uznávanou akreditací, procesů, organizací a managementu systému služeb, a to alespoň podle norem ISO 9001 a ISO 14001. Auditoři se však v praxi těmito zakázkami nezabývají a nedisponují touto kvalifikací. Pokud toto ustanovení zůstane vázáno pouze na auditory, může v praxi dojít k situaci, že nebude odborník, který by tyto kumulativní požadavky naplnil. V případě, že by byl ověřovatelem auditor, pak jsou požadavky ustanovení § 23b odst. 1 písm. c) až e) zákona nadbytečnými, protože auditor musí být v souladu se ZoA na auditované účetní jednotce nezávislý. Parametry nezávislosti jsou pro auditory upraveny také v Etickém kodexu, kterým je auditor při své práci vázán. V případě, že by došlo k rozdělení ověřovaných skutečností mezi více odborníků (viz níže), jsou předmětná písmena zcela relevantní. V souladu s našimi připomínkami k ustanovení § 23a proto navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí zvážilo, zda ověření včetně požadavků na ověřovatele nerozdělit na dvě části dle odbornosti, popř. nezajistit ověření potřebných skutečností jiným způsobem, než je audit.	
94.	KAČR	§ 23c odst. 2 písm. c)	3. <u>Ustanovení § 23c odst. 2 písm. c) zákona</u> § 23c <i>Akreditační řízení</i> <i>(1) Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení</i>	Akceptováno jinak. § 23c byl vypuštěn – viz připomínka č. 2 Ministerstva financí.

		akreditace vydává Ministerstvo životního prostředí na základě žádosti právnické osoby, která má zájem provádět ověřování údajů podle § 23a odst. 2 a 4 (dále jen „žadatel o akreditaci“). Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá žadatel o akreditaci Ministerstvu životního prostředí. Žádost se předkládá Ministerstvu životního prostředí v listinné podobě nebo v elektronické podobě, podepsané způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu^{13a}). (2) Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje a) jméno, adresu sídla, statutární orgán a identifikační číslo osoby žadatele o akreditaci, bylo-li přiděleno, b) doklady o tom, že žadatel o akreditaci je oprávněn vykonávat auditorskou činnost podle zákona o auditorech¹⁷), c) doklady prokazující odbornou praxi podle § 23b odst. 1 písm. b), d) prohlášení žadatele o akreditaci o splnění podmínek uvedených v § 23b odst. 1 písm. c) až e), e) <u>doklady o tom, že žadatel o akreditaci je schopen pro realizaci činnosti ověřovatele vyčlenit minimálně 15 zaměstnanců pracujících po stanovenou pracovní dobu¹⁸).</u> f) metodiku objasňující jakým způsobem bude žadatel o akreditaci při ověřování údajů podle § 23a postupovat a odhalovat duplicitní započítávání a g) doklady o tom, že žadatel o akreditaci zajistil	
--	--	---	--

		<i>pro účely ověření údajů spolupráci s kvalifikovanou osobou.</i> <i>(3) Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace vydává Ministerstvo životního prostředí na podkladě posouzení údajů uvedených v žádosti a podkladů k této žádosti připojených. Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace zamítne, pokud žadatel o akreditaci nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 23b odst. 1 písm. a) až f).</i> <i>(4) Akreditace se uděluje na dobu určitou, nejdéle na dobu 5 let, a nepřechází na jinou právnickou osobu.</i> <i>(5) Akreditaci lze opakovaně prodloužit, a to vždy nejdéle na dobu 5 let, pokud ověřovatel požádá o prodloužení alespoň 6 měsíců před uplynutím doby, na níž bylo rozhodnutí o udělení akreditace vydáno. Akreditace nezaniká, dokud nebude o žádosti pravomocně rozhodnuto.</i> <i>(6) Ministerstvo životního prostředí akreditaci odejme, jestliže ověřovatel přestal splňovat podmínky uvedené v § 23b odst. 1 písm. a) až f) a v § 23b odst. 2, nebo pokud rozhodnutí o akreditaci či prodloužení akreditace bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených žadatelem v žádosti o udělení nebo prodloužení akreditace.</i> <u>Zdůvodnění</u> Domníváme se, že požadavek tohoto ustanovení je nad rámec požadavků pro ověřovatele podle předchozího ustanovení, neboť v případě auditora je jeho povinností podle ZoA před přijetím každé zakázky posoudit, zda disponuje dostatečnou odbornou způsobilostí a dostatečnými kapacitami na provedení takové zakázky. Navrhujeme proto	
--	--	--	--

			vyškrtnout požadavek § 23c odst. 2 písm. e) zákona v případě, že bude zachována teze, že ověřovatelem je pouze auditor (viz výše).	
95.	KAČR	§ 44 odst. 6	4. <u>Ustanovení § 44 odst. 6</u> <i>Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob</i> § 44 <i>nadpis vypuštěn</i> (6) Ověřovatel se dopustí přestupku tím, že neuchovává neposkytne Ministerstvu životního prostředí podle § 23a odst. 6 zprávy o ověření a výsledky ověření po dobu 5 let od ověření nebo je neposkytne Ministerstvu životního prostředí na jeho vyžádání podle § 23a odst. 6. <u>Zdůvodnění</u> V případě, že bude zachována teze, že ověřovatelem je pouze auditor (viz výše), pak je požadavek na uchování zpráv po dobu 5 let nadbytečným, protože podle § 20a odst. 2 ZoA musí být zpráva auditora součástí jeho spisu ke konkrétní zakázce, který je povinen podle ustanovení § 20a odst. 2 ZoA uchovávat pod dobu 10 let ode dne vyhotovení zprávy auditora. Navrhujeme proto tento duplicitní požadavek ze zákona vyloučit. Zároveň také upozorňujeme, že spis auditora podle ZoA podléhá kontrole kvality ze strany Komory auditorů České republiky, resp. Rady pro veřejný dohled nad auditem.	Akceptováno jinak Ustanovení § 44 odst. 6 bylo vypuštěno. Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů, poskytuje dostatečné nástroje, jak postihnout auditora, který neplní povinnosti podle jiných právních předpisů.

96.	KAČR	§ 45 písm. c)	5. <u>Ustanovení § 45 písm. c)</u> § 45 <i>Za přestupek podle § 44 lze uložit pokutu</i> <i>...c) do 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1, odstavce 2 písm. b), g), h), i) nebo m), odstavce 3 písm. a) až m), o) nebo s) až x) anebo podle odstavce 6.</i> <u>Zdůvodnění</u> Domníváme se, že bez úpravy v ustanovení § 44 (viz předchozí připomínka) bude za porušení zákona stanovena dvojitá sankce. Jedna daná tímto uvedeným ustanovením, druhá daná v ustanovení § 25 ZoA. Domníváme se, že úprava by měla být sjednocena a doporučujeme zvážit úpravu tohoto ustanovení.	Akceptováno jinak. Ustanovení § 44 odst. 6 bylo vypuštěno. Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů, poskytuje dostatečné nástroje, jak postihnout auditora, který neplní povinnosti podle jiných právních předpisů.
97.	HKČR	Obecně	A. Zásadní obecné připomínky k předkládanému materiálu 1. Hospodářská komora České republiky (dále jen „HK ČR“) upozorňuje, že návrh novely zákona o obalech (dále jen „novela“) zejména zpřísňuje podmínky pro vznik nových autorizovaných společností a předpokládá existenci více autorizovaných společností (dále jen „AOS“) než jednu. Novela však není postavena na principu sdílení infrastruktury sítě	Vysvětleno. Novela naopak vstup na trh ustanovením § 17 odst. 4 ulehčuje, neboť zmírňuje nároky na sítě v okamžiku vstupu na trh. Tím, že každá AOS musí splňovat požadavky § 10, je zajištěno, že všechny AOS budou mít paralelně zasloužitelnou většinu obcí. Novela tedy je postavena

			sítě a veškerých navazujících činností, který je zcela průhledný a osvědčil se v jiných zemích. Mezi AOS bude zřejmě panovat soutěžní vztah, což lze vnímat pro praxi jako velmi problematické. Rovněž spolupráce více AOS a koordinace s Ministerstvem životního prostředí (dále jen „MŽP“) jsou v novele navrženy velmi mlhavě, není zřejmé konkrétní centrum pro shromažďování a vyhodnocování potřebných údajů a dat.	na principu sdílení infrastruktury sběrné sítě. Centrem pro shromažďování a vyhodnocování potřebných údajů a dat bude MŽP.
98.	HKČR	Obecně	2. Domníváme se, že předkladatel počítá s daleko větším objemem recyklace, než je v současnosti možné. Ačkoliv je to v principu správný přístup, návrh by podle našeho názoru měl být realistický a ve shodě s praxí. Realizace takto ambiciózních povinností, například u nově definovaného pojmu „ <i>kompozitní obal</i> “, je podmíněna vyvinutou zpracovatelskou infrastrukturou, která v současné době chybí. A to zejména co se týče obalů použitých/kontaminovaných zbytky potravin.	Vysvětleno. Jedná se o transpozici legislativního balíčku týkajícího se oběhového hospodářství.
99.	HKČR	Obecně	3. Co se týče pojmu ekomodulace, je zcela na AOS, jak stanoví poplatky za jednotlivé materiály. Řídí se jejich zpracovatelností a atraktivitou pro trh s druhotnými surovinami. Vnímáme velké riziko, že materiály typu C/PAP se mohou stát neúnosně drahými a nejsme si jisti, že předkladatel disponuje studií ekonomických dopadů na průmysl.	Vysvětleno. Ekomodulace musí být vždy prováděna na základě studií, a to zejména studií posuzování životního cyklu. V podstatě se jedná o přímou transpozici článku 8a odst. 4 písm. a) směrnice 2008/98/ES ve znění směrnice (EU) 2018/851.
100.	HKČR	Obecně	4. Současná právní úprava pojem obalový prostředek nezná, proto povinnost je na „plničích“ = ten kdo obal naplní je jeho výrobcem. Zavedením pojmu obalový prostředek (viz str. 7 Důvodové zprávy) bychom se mohli dostat k modelu, že povinnost	Vysvětleno. Současné znění již obalový prostředek definuje v § 2 písm. l). Odůvodnění bodu 1 v důvodové zprávě pouze konstatuje, že v současném znění není již potřeba

			zpětného odběru obalů (byť např. prostřednictvím AOS EKO-KOM) by se mohla přenést na distributora, který tyto nenaplněné obaly (obalové prostředky) uvádí na trh. Vůči předkladateli bychom proto rádi vznesli dotaz, zda opravdu novela zákona umožní, že by se snála povinnost výrobců z jednotlivých franchisantů a přenesla se na distributora.	zmiňovat balený výrobek právě kvůli přítomnosti definice obalového prostředku. K dotazu uvádíme, že přenášení povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů na distributora je rovněž možné již za současného znění zákona o obalech, a to na základě § 13 odst. 1 písm. b), a bude možné i nadále.
101.	HKČR	Obecně	5. Zákon nijak nezohledňuje již schválenou Směrnicí EP a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (SUP). Schvalovací proces SUP byl již ukončen, text je známý a bude v průběhu 2. čtvrtletí 2019 (tedy v době průběhu legislativního procesu zákona o obalech) zveřejněn v Úředním věstníku EU. Do roku 2025 je stanoven cíl sběru 77 % nápojového PET a stanoven povinný obsah recyklátu v plastových nápojových obalech na min. 25 % (měřeno v rámci ČR). Požadujeme v tomto smyslu upravit příslušné pasáže návrhu zákona.	Vysvětleno. Směrnice o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (tzv. směrnice o jednorázových plastech) je platná od 3. 7. 2019. Transpoziční lhůta je 24 měsíců, tzn. do 3. 7. 2021. S ohledem na rozsah směrnice (z hlediska zahrnutých výrobků i opatření) je zřejmé, že příprava transpozičního předpisu bude komplikovaná. Ministerstvo životního prostředí zahájí přípravu příslušného předpisu do konce roku 2019. V rámci přípravy bude komunikovat s dotčenými subjekty. Je pravděpodobné, že směrnice bude implementována samostatným zákonem doplněným o změnový zákon zákona o obalech a případně dalších zákonů. Text směrnice a způsoby její transpozice jsou v současné době stále analyzovány a diskutovány, proto není vhodné v současné době danou směrnicí implementovat do zákona o obalech. Nadto prostřednictvím zákona o obalech by bylo možné implementovat pouze zlomek povinností, které jsou členským státům stanoveny prostřednictvím směrnice o omezení spotřeby některých plastových výrobků.
102.	HKČR	§ 2	B. Zásadní konkrétní připomínky k předkládanému materiálu	Akceptováno.

		1. Připomínka k § 2 Požadujeme znění novelizačního bodu upravit následovně: <i>„V § 2 se na konci písmene q) tečka nahrazuje čárkou a doplňujedoplňují se písmeno-písmena r) a s), která teré včetně poznámky pod čarou č. 34 zníznějí:</i> <i>„r) ekomodulací zohlednění dopadu obalu na životní prostředí v rámci jeho životního cyklu při určování výše finančního příspěvku autorizovanou obalovou společností pro jednotlivý obal nebo skupinu podobných obalů, hrazeného osobou uvádějící obal na trh nebo do oběhu za účelem zajištění plnění povinností zpětného odběru a využití odpadu z obalů podle tohoto zákona; zohledňována je zejména opakovaná použitelnost obalu, jeho recyklovatelnost, obsah nebezpečných látek a požadavky stanovené jinými právními předpisy³⁴⁾,</i> s) sběrným místem místo zpětného odběru odpadů z obalů. ³⁴⁾ <i>Například zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“</i> <u>Odůvodnění:</u> K doplněnému písm. r) (v němž nejsou prováděny změny) navrhujeme doplnit i písm. s), které vymezuje pojem „sběrné místo“. Novela zákona používá pojem sběrné místo na řadě míst, aniž by jej vymezovala. Zjevně se přitom má jednat o místo zpětného odběru,	
--	--	--	--

			tedy místo, kde jsou odpady z obalů odebírány od spotřebitele. Aby bylo „sběrné místo“ odlišeno od míst, kde jsou odebírány odpady z obalů od jiných konečných uživatelů, je namístě jej v zákoně definovat.	
103.	HKČR	§ 10 odst. 1	2. Připomínky k § 10 odst. 1 Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„(1) Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna zajistit zpětný odběr těchto obalů nebo odpadů z těchto obalů. Zpětný odběr zajišťuje bez nároku na úplatu za tento odběr. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst, a—jejich dostupnost a na dostatečné pokrytí území české republiky zejména s ohledem na rozmístění sídel v území. Dostupností se rozumí přiměřená docházková vzdálenost; to neplatí, jde-li o vratné zálohované obaly, u kterých se za dostatečnou dostupnost považuje výkup v provozovně, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a vykupován podle § 9 odst. 4.“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme zdůraznit i geografický aspekt sítě míst zpětného odběru, když tato síť musí primárně pokrývat sídla v území jakožto místa, kde odpady z obalů vznikají v souvislosti s realizací spotřeby, což lépe odpovídá požadavkům legislativy EU na geografické pokrytí.	Akceptováno.
104.	HKČR	§ 10 odst. 2 a 3	3. Připomínka k § 10 odst. 2 a 3 Požadujeme upravit znění daných ustanovení	Akceptováno.

			následovně: „(2) Podíl obcí, na jejichž území je osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu povinna zajišťovat zpětný odběr prostřednictvím sběrných míst v souladu s odstavcem 1, činí z celkového počtu obcí v České republice minimálně 90 %. (3) Osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu je povinna zajistit, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území zajišťuje zpětný odběr prostřednictvím sběrných míst v souladu s odstavcem 1, činil minimálně 90 % z celkového počtu obyvatel České republiky.“. <u>Odůvodnění:</u> Z odstavců 3 a 4 vyplývá, že sběrná síť nemusí pokrývat celé území České republiky, ale postačuje, pokud pokrývá 90 % obcí a 90 % obyvatel. Je však nezbytné zdůraznit, že toto pokrytí musí odpovídat kritériím uvedeným v odstavci 1, tedy požadavku dostupnosti, požadavku četnosti a požadavku geografického pokrytí tak, aby bylo zřejmé, že např. ke splnění kritéria podle odstavce 2 nepostačuje, pokud bude v dané obci (s výjimkou obcí vesnického typu s max. několika desítkami obyvatel) zřízeno jedno sběrné místo.	
105.	HKČR	§ 13 odst. 1 písm. c)	4. Připomínka k § 13 odst. 1 písm. c) Vzhledem k tomu, že novela zákona předpokládá souběžné působení více AOS a současně předpokládá, že každá AOS bude plně odpovědná za ověřování evidence obalů povinných osob, které s ní uzavřely smlouvu o sdružení plnění, požadujeme doplnit v § 13 odst. 1 písm. c) následovně: „c) uzavřením smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů podle tohoto	Akceptováno. Bude též doplněna důvodová zpráva.

			<i>zákona vždy jen s jednou autorizovanou obalovou společností (§ 16) (dále jen „smlouva o sdruženém plnění“), a to vždy ve vztahu ke všem obalům jí uváděným na trhu nebo do oběhu.“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Pokud by povinná osoba kombinovala více smluv o sdruženém plnění s více AOS nebo tyto smlouvy kombinovala s vlastním systémem zpětného odběru a využití, není fakticky možné provést kontrolu evidence takové povinné osoby jinak, než souběžným a koordinovaným provedením auditu všemi AOS a současně kontroly samostatného plnění inspektory ČIŽP, při kterém by si musely všechny tyto subjekty vyměňovat informace, což jim zákon v jiných svých ustanoveních neumožňuje. Takový postup není prakticky představitelný, a proto v souladu se zahraničními zkušenostmi navrhuje, aby bylo možné uzavírat smlouvu o sdruženém plnění vždy jen s jednou AOS a současně nebylo možné její uzavření kombinovat s individuálním plněním. Obdobný přístup platí v Německu a Rakousku.	
106.	HKČR	§ 13a odst. 3	5. Připomínka k § 13a odst. 3 Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„(3) Pověřený zástupce plní povinnosti osoby uvádějící obaly na trh nebo do oběhu, kromě povinností uvedených v § 3 až 6 tohoto zákona. Ustanovením pověřeného zástupce není dotčena odpovědnost osoby uvádějící obaly na trh nebo do oběhu, která si pověřeného zástupce určila.“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme doplnit větu, která jednoznačně vymezí, že ustanovení pověřeného zástupce se nelze zprostit odpovědnosti za plnění povinností dle zákona. Určením	Vysvětleno. Osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu v České republice, která zde nemá sídlo, není postihnutelná českými kontrolními orgány, respektive sankce je velice těžko vymahatelná. To je důvod, proč musí být za plnění zejména povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů zodpovědný pověřený zástupce. Akceptace připomínky by neměla žádný praktický pozitivní dopad.

			pověřeného zástupce nedochází k zániku obalových povinností osoby, která si pověřeného zástupce určuje. V opačném případě by vážně hrozilo, že bude docházet k účelovému určování pověřených zástupců jakožto tzv. bílých koní, kteří se budou plnění povinností vyhýbat, původní nositel povinností by však byl z obliga.	
107.	HKČR	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 7	6. Připomínka k § 17 odst. 3 písm. e) bod 7 Požadujeme doplnit ustanovení tak, aby nepostačoval pouze popis hypotetického řešení, ale bylo nutné doložit i reálnost a funkčnost navrhovaného řešení: <i>„7. podrobný popis funkčního mechanismu kompenzace nákladů na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které žadatel nebude mít smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, a nákladů na využití odpadů z obalů, a doložení funkčnosti a reálnosti splnění tohoto navrženého mechanismu,“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Je nezbytné, aby navrhovatel nejenom navrhl funkční mechanismus kompenzace nákladů, ale také aby doložil, že je funkční a splnitelný – v opačném případě bude obtížné pro správní úřad navrhované zpochybňovat i tehdy, pokud by řešení bylo zjevně nefunkční a hrozilo by, že k žádné kompenzaci nákladů nedojde.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„7. podrobný popis funkčního mechanismu kompenzace nákladů na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které žadatel nebude mít smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, a nákladů na využití odpadů z obalů, včetně doložení funkčnosti a reálnosti plnění tohoto navrženého mechanismu.“</i>
108.	HKČR	§ 17 odst. 4	7. Připomínka k § 17 odst. 4 Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně:	Akceptováno jinak/ vysvětleno. 45 % - neakceptováno. Zde je rozpor s MPO a SPČR, kteří trvají na 25 %, a MV, které požaduje 50 % (to se týká jak

		„(4) Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci a) je žadatel odchylně od § 10 odst. 2 a 3 povinen mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr podle § 10, činil z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 25–45 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %; to neplatí, pokud má žadatel v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, b) je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchylně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěno zajištěn výkup v 90 % sběrných míst, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a bude muset být vykupován podle § 9 odst. 4.“ <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme stanovit minimální rozsah sběrné sítě požadovaný k udělení autorizace nejméně na polovinu cílové hodnoty, tedy 45 % počtu obyvatel, což lépe odpovídá požadavkům legislativy EU, které vyžaduje, aby bylo zajištěno 100 % geografické pokrytí, současně navrhujeme formulačně upravit požadavek na výkupní síť zálohovaných obalů. Navrhujeme změnit výjimku tak, že k získání autorizace postačuje zajištění sběrné sítě v rozsahu 45 % obyvatel. Kvóta 25 % je nepřiměřeně nízká a může přinést negativní dopady pro obce a pro zajištění zpětného odběru odpadů z obalů od spotřebitele jako takové. Zpětný odběr odpadů z obalů od spotřebitele představuje klíčový cíl evropské právní úpravy a českého zákona o obalu. Jelikož jsou dané výrobky	počtu obyvatel ČR, tak obcí). SMOČR požaduje stejně jako HKČR 45 % (pouze obyvatel, a ne obcí, pokud se nejedná o opomenutí). Ustanovení § 17 odst. 4 bylo po dalších jednáních navazujících na konferenční vypořádání upraveno následovně: <i>je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchylně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěno zapojení provozoven, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli, do systému výkupu vratných zálohovaných obalů podle § 9 odst. 4.</i>
--	--	--	--

		(obaly) rozprostřeny mezi velké množství uživatelů (spotřebitelů), je nutné pro jejich sběr a následnou recyklaci zajistit dostatečnou sběrnou síť, aby mohly být splněny cíle dané zákonem o obalech a obalovou směrnicí. Vstupem nové autorizované obalové společnosti na trh nesmí dojít k poškození existující sběrné sítě a jejího financování, ani k přenesení části nákladů na obce, ve spolupráci, s nimiž je zpětný odběr zajišťován, popřípadě na jiné autorizované obalové společnosti. Okamžikem udělení autorizace nová autorizovaná obalová společnost přebírá odpovědnost za zajištění zpětného odběru a využití odpadu z obalů, které uvádějí její klienti na trh a do oběhu, při nedostatečné sběrné síti však této odpovědnosti nemůže dostát. Kompenzační mechanismus, jenž je rovněž součástí návrhu, je pouze částečným, a ne zcela spolehlivým řešením tohoto problému. Kromě toho Úřad na ochranu hospodářské soutěže několikrát vyjádřil názor, že je z jeho hlediska velmi nevhodné, aby předmětem tzv. clearingu byla většina nákladů autorizovaných společností, neboť by tak docházelo de facto k výsledkové dohodě o cenách. Navrhovaná úprava, vyžadující, aby nová AOS od počátku alespoň 45 % svých nákladů na zpětný odběr hradila obcím přímo, by vyšla vstříc tomuto názoru. Navíc pro rozvoj nové AOS není tento požadavek administrativně omezující, protože zatímco lze požadavek na počet obcí, se kterými je uzavřena smlouva považovat za náročný, vzhledem k počtu malých obcí, požadavek na počet obyvatel lze snadno splnit uzavřením smluv alespoň s většími, zejména statutárními městy, tedy několika desítkami smluv, protože jen ve 13 krajských městech žije téměř 30 % obyvatel ČR. Až doposud platilo, že žadatel o autorizaci musel splnit požadavek na zajištění úplné sítě zpětného odběru, na území celé České republiky. Novela tento požadavek	
--	--	---	--

			zmírňuje; zmírnění na 25 % je však s ohledem na shora uvedené skutečnosti příliš vysoké. Formulační úprava odstavce b), která dle našeho názoru, lépe formuluje věcný požadavek na výkup zálohovaných obalů v kontextu zákona. V písm. a) i b) tohoto ustanovení je dále třeba vypustit slova „<i>odchylně od § 10 odst. 2 a 3</i>“, neboť ustanovení § 10 odst. 2 a 3 neukládají povinnost žadateli o autorizaci, nýbrž „osobě uvádějící obaly na trh nebo do oběhu“. Odkaz na toto ustanovení v § 17 odst. 4 písm. a) a b) je proto zavádějící. Tu samou úpravu je pak třeba provést také v ustanovení § 21 odst. 1 písm. f).	
109.	HKČR	§ 20 odst. 8	8. Připomínka k § 20 odst. 8 Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„(8) Autorizovaná společnost nesmí poskytovat z vybraných příspěvků zápůjčku nebo úvěr třetím osobám, ani zajišťovat závazky třetích osob nebo za jejich závazky ručit. To neplatí, pokud jde o zálohové platby poskytované smluvním partnerům.“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme upřesnit znění odstavce 8 tak, aby jej nešlo obcházet formou ručení za závazky. Přímé poskytnutí úvěru by bylo možné snadno obejít formou ručení za úvěr nebo obdobným postupem.	Akceptováno jinak. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„Autorizovaná společnost nesmí jakkoliv zajišťovat závazky jiných osob nebo za jejich závazky ručit. Dále nesmí poskytovat z vybraných příspěvků zápůjčku, úvěr či jimi zajistit svůj dluh. To neplatí, pokud jde o zálohové platby s dobou trvání maximálně v průběhu jednoho kalendářního roku poskytované smluvním partnerům.“</i> Tím dojde rovněž ke sjednocení textace obdobného ustanovení v návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností. Viz také připomínky č. 66 a 198.
110.	HKČR	§ 21	9. Připomínka k § 21 Požadujeme úpravu daného ustanovení ve smyslu níže uvedeného odůvodnění. <u>Odůvodnění:</u>	Vysvětleno. Daná regulace by byla z našeho pohledu obtížně vymahatelná. Je obtížné definovat, co je přesně křížové financování, a jak ho určovat. Je nerealné odlišit např. náklady na realizaci osvěty nebo nezbytnou administrativu

			V návrhu schází ustanovení o zákazu křížového financování sdruženého plnění mezi jednotlivými druhy a typy obalů a transparentnosti cen. Poplatky přijaté za zajišťování sdruženého plnění od povinných osob smějí být využívány k zajištění povinností vztahujících se pouze tomu typu a druhu obalu, za který byly vybrány. V rámci křížového financování systému sdruženého plnění dochází k zvýhodňování jednoho výrobce obalů na úkor druhého, což je nežádoucí. AOS by měla zveřejňovat podrobnou strukturu nákladů na zajišťování sdruženého plnění (u všech článků řetězu nakládání s obaly).	pro jednotlivé skupiny obalů. Ustanovení by bylo navíc obtížně kontrolovatelné ze strany kontrolních orgánů. Povinné zveřejňování struktury nákladů lze považovat za gold-plating, nicméně současná AOS ji dobrovolně zveřejňuje.
111.	HKČR	§ 21 odst. 1 písm. c)	10. Připomínka k § 21 odst. 1 písm. c) Požadujeme úpravu daného ustanovení ve smyslu níže uvedeného odůvodnění. <u>Odůvodnění:</u> V praxi tímto ustanovením dochází ve specifickém případě provozů rychlého občerstvení k nespravedlivému dvojímu zpoplatnění. To v případě obalů, za které je odveden poplatek AOS (např. vůči EKO-KOM – veškeré obaly vyrobené/naplněné v provozu), ale jejichž část zanechaná zákazníky v provozovně je potom na vlastní náklady sebrána, roztříděna a předána k dalšímu zpracování (recyklaci/využití). Tuto eventualitu zákon nezná a nepřipouští. Navrhujeme proto možnost, že by v podmínkách pro autorizaci AOS mohlo být, že je přípustné část plnění „vlastními silami“ započítat do plnění přes AOS. Odpady z obalů vytříděné a shromážděné v provozovně, které jsou předány na další zhodnocení/zpracování prokazatelným způsobem, by	Vysvětleno. Tento problém je řešitelný již za současného znění zákona o obalech. Povinná osoba uzavře smlouvu o sdruženém plnění na všechny obaly uváděné na trh nebo do oběhu a zároveň uzavře smlouvu o zajištění využití odpadů z obalů ze strany původce obalu. Podle této smlouvy pak AOS bude platit této povinné osobě, která bude zároveň původcem odpadu, za množství využitých obalů, které tato osoba zajistila.

			tak byly započteny AOS a nebyly by jí zpoplatňovány, případně by byly jinak bonusovány.	
112.	HKČR	§ 21 odst. 1 písm. d)	11. Připomínka k § 21 odst. 1 písm. d) Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„d) s výjimkou sdruženého plnění zajišťovaného výhradně pro průmyslové obaly, uzavřít s každou obcí, která o uzavření projeví zájem, smlouvu o spolupráci při zajištění zpětného odběru a zařazení místa zpětného odběru do systému nakládání s komunálním odpadem³⁵⁾ stanoveného obcí, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi; za uzavření smlouvy nesmí autorizovaná společnost požadovat žádnou formu úhrady,“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Úprava vhodná pro jednoznačnost textu.	Akceptováno.
113.	HKČR	§ 21 odst. 1 písm. h)	12. Připomínka k § 21 odst. 1 písm. h) Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„h) zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou výši jejich nákladů a zjišťovat podíl odpadů z obalů v tříděném komunálním odpadu; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady jedna autorizovaná společnost určená způsobem podle § 21c odst. 3,“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Měla by být doplněna povinnost zajišťovat podíly	Akceptováno jinak. Povinnost zjišťovat podíl odpadů z obalů v tříděném komunálním odpadu bude AOS stanovena novým písmenem v § 21 odst. 1.

			obalové složky v komunálním odpadu.	
114.	HKČR	§ 21 odst. 1 písm. i)	13. Připomínka k § 21 odst. 1 písm. i) Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„i) zajistit, aby výše finančních příspěvků hrazených osobami uvádějícími obaly na trh nebo do oběhu za účelem zajištění sdruženého plnění pokrývala náklady na zpětný odběr obalů a odpadů z obalů, na jejich následnou přepravu a zpracování, na dosažení požadovaného rozsahu recyklace a celkového využití obalového odpadu podle rozhodnutí o autorizaci, se zohledněním ekonomické hodnoty materiálů získaných z odpadů z obalů a z nevyplacených záloh ve smyslu § 9 odst. 1, jakož i náklady na poskytování informací odběratelům a spotřebitelům podle § 10 odst. 4, náklady na vedení evidencí podle § 23 odst. 1, náklady na tvorbu rezerv potřebných pro zajištění stability systému sdruženého plnění při změnách na trhu druhotných surovin a změnách ekonomického cyklu a běžné administrativní náklady nutné k zajištění činnosti autorizované společnosti,“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Příspěvky musí pokrývat i náklady na tvorbu rezerv, které jsou nezbytné např. při výkyvech cen druhotných surovin.	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno ve smyslu připomínky, doplňovaná slova byla pouze mírně přeformulována vzhledem k délce ustanovení „náklady na tvorbu rezervy podle § 21a“. Viz také připomínka MPO č. 70.
115.	HKČR	§ 21 odst. 1 písm. n)	14. Připomínka k § 21 odst. 1 písm. n) Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„n) zveřejňovat smlouvy uzavřené mezi ní a osobami, s nimiž uzavřela smlouvu o sdruženém plnění, pokud</i>	Akceptováno jinak. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„n) zveřejňovat smlouvy uzavřené mezi ní a osobami, s nimiž uzavřela smlouvu o sdruženém plnění, pokud</i>

			<i>předmětem těchto smluv je zajištění komunikace se spotřebitelem a smlouva obsahuje úplatu či slevu za těmito osobami poskytnuté plnění; autorizovaná společnost je povinna tyto smlouvy zveřejňovat nejpozději do 30 dnů od jejich uzavření.“.</i> <u>Odůvodnění:</u> Upřesněna formulace tak, aby byl jednoznačně patrný smysl ustanovení.	<i>předmětem těchto smluv je zajištění komunikace se spotřebitelem a smlouva obsahuje úplatu nebo slevu za poskytnuté sdružené plnění; autorizovaná společnost je povinna tyto smlouvy zveřejňovat nejpozději do 30 dnů od jejich uzavření.“.</i>
116.	HKČR	§ 21a	15. Připomínka k § 21a Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: „§ 21a Rezerva (1) <i>Autorizovaná společnost je povinna vytvořit rezervu určenou na krytí budoucích nákladů na sdružené plnění povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu, zohledňující finanční rizika s tím spojená, jejímž cílem je zajistit kontinuitu a dostupnost poskytování služeb ze strany autorizované společnosti (dále jen „rezerva“).</i> (2) <i>Autorizovaná společnost vytváří rezervu ukládáním peněžních prostředků na zvláštní vázaný účet, který je povinna za tím účelem zřídit v bance. Úroky z peněžních prostředků rezervy jsou její součástí.</i> (3) <i>Autorizovaná společnost rezervu vytváří a v případě jejího čerpání doplňuje tak, aby po uplynutí 4-pěti let od vydání prvního rozhodnutí o autorizaci nebo do pěti let od účinnosti tohoto zákona, pokud jí bylo takové rozhodnutí vydáno před jeho účinností, dosahovala její výše k poslednímu dni každého účetního období nejméně 50 % celkových nákladů autorizované společnosti podle schválené účetní závěrky za</i>	Akceptováno. „uplynutí pěti let“ – akceptováno. „do pěti let od účinnosti tohoto zákona, pokud jí bylo takové rozhodnutí vydáno před jeho účinností – do čl. II navrhované novely bude vloženo zvláštní přechodné ustanovení v tomto smyslu, není vhodné řešit přímo v § 21a. Souhlas MŽP s čerpáním byl vypuštěn.

		<i>předcházející účetní období. Do nákladů autorizované společnosti se pro účely tohoto ustanovení nezapočítávají zaplacená daň z příjmů a náklady na tvorbu rezervy.</i> <i>(4) Nedosažení minimální výše rezervy stanovené v odstavci 3 je přípustné za podmínky, že</i> <i>a) v předcházejícím účetním období byla minimální výše rezervy dosažena a</i> <i>b) autorizovaná společnost zajistí dosažení minimální výše rezervy v následujícím účetním období.</i> <i>(5) Peněžní prostředky, které tvoří rezervu, mohou být použity pouze za účelem sdruženého plnění povinností osob, které obaly uvádí na trh nebo do oběhu, s nimiž autorizovaná společnost uzavřela smlouvu o sdruženém plnění. Čerpání peněžních prostředků rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Peněžní prostředky rezervy nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, ani nemohou být zahrnuty do majetkové podstaty autorizované společnosti.</i> <i>(6) Údaje o stavu a čerpání peněžních prostředků ze zvláštního vázaného účtu uvádí autorizovaná společnost ve zprávě o ověření účetní závěrky podle § 23a odst. 1.</i> <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení je s ohledem na znění § 21 písm. i) a k) velmi obtížně splnitelný. Požadavek na vytvoření 50 % rezervy do 4 let může vést ke snížení prostředků vynakládaných k zajištění zpětného odběru a recyklace.	
--	--	--	--

			V nově navrženém § 21a odst. 3 navrhujeme doplnit text o odklad povinnosti dosáhnout požadované rezervy i pro ty AOS, kterým bylo vydáno rozhodnutí o autorizaci před novelou zákona. Požadavek na vytvoření rezervy není možné splnit okamžitě, a kromě toho je nutné zachovat rovnost podmínek pro AOS autorizované před účinností novely zákona i AOS autorizovaných po její účinnosti. V nově navrženém § 21a odst. 5 navrhujeme vypustit větu: „Čerpání peněžních prostředků rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí.“ Čerpání rezerv, které vytvářejí autorizované obalové společnosti, bude zpravidla vyvoláno výkyvy na trhu s druhotnými surovinami, či jinými náhlými ekonomickými změnami. Získávání souhlasu ministerstva může být v takovéto situaci velmi nepružné, navržený institut souhlasu správního orgánu může ohrožit efektivitu nakládání s rezervami i autorizovanou obalovou společností jako takovou. Je odpovědností autorizované obalové společnosti, aby rezervu použila pouze k účelu určenému zákonem, a souhlasem ministerstva není vhodné ji této odpovědnosti zprošťovat a přenášet ji na ministerstvo.	
117.	HKČR	§ 21c	16. Připomínka k § 21c Požadujeme upravit znění tohoto ustanovení následovně: § 21c <i>Koordinace autorizovaných společností</i> <i>(1) Koordinace je stálý proces, který probíhá při působení více autorizovaných společností na území České republiky mezi autorizovanými společnostmi a Ministerstvem životního prostředí. Tento proces má podobu komunikace, která slouží k harmonizaci</i>	Akceptováno/Vysvětleno. Ad odst. 4 - Akceptováno Ad odst. 7 – Vysvětleno - Máme za to, že tento výklad z úpravy vyplývá, jen s tím rozdílem, že v případě existence více AOS na trhu se na tom, kdo bude činnost vykonávat, můžou AOS domluvit. Pokud jako v současném stavu existuje pouze jedna AOS, vykonává předmětnou povinnost ona. Pokud vstupuje na trh nová AOS, musí mít již předem zajištěn shodný přístup ke všem koordinovaným oblastem podle § 21 c) s ostatními AOS, jak jí nařizuje v

		<i>podmínek zajišťování sdruženého plnění. Autorizované společnosti jsou povinny se do koordinace zapojit.</i> <i>(2) Autorizované společnosti jsou povinny v rámci koordinace jednat s cílem dosažení shody na objemu finančních prostředků poskytovaných provozovatelům zařízení na dotřídění odpadů, a to pro každý obalový materiál uvedený v příloze č. 3 zvlášť. Po dosažení shody na objemu finančních prostředků poskytovaných provozovatelům zařízení na dotřídění odpadů pro každý obalový materiál jsou jednotlivé autorizované společnosti povinny přispívat na objem finančních prostředků podle svého tržního podílu stanoveného pro příslušný obalový materiál podle § 21b odst. 2.</i> <i>(3) Výši nákladů obcí na provoz systému sběru odpadů z obalů podle § 21 odst. 1 písm. h) zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna pověřená autorizovaná společnost, na níž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace. Pověřená autorizovaná společnost je povinna zjištěné údaje o výši nákladů zaslat bez zbytečného odkladu Ministerstvu životního prostředí, které je zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.</i> <i>(4) Podíl odpadů z obalů v tříděném komunálním odpadu ve sběrných nádobách zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna pověřená autorizovaná společnost z nich, na níž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů</i>	návrhu ustanovení § 17 odst. 5, což bude řešeno v rámci řízení o vydání rozhodnutí o autorizaci). Odst. 8 – bude se jednat o rozhodnutí podle správního řádu, proti kterému rozklad nebude mít odkladný účinek.
--	--	---	---

		spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace. (5) Pokud některá z autorizovaných společností má v úmyslu provést změnu způsobu ekomodulace určitého obalu či typu obalu, je povinna tento záměr oznámit ostatním autorizovaným společnostem a Ministerstvu životního prostředí, jež se na změně musí shodnout v rámci koordinace. V případě, že se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí na změně ekomodulace neshodnou, nelze tuto změnu realizovat. (6) Autorizované společnosti jsou dále povinny v rámci koordinace jednat s cílem dosažení shody na a) celkovém objemu finančních prostředků vynakládaných na zajištění sběrných míst a o vzájemném vyrovnání těchto nákladů, b) sdílení nákladů na zajišťování zpětného odběru a využití obalů osob, které uvádí obaly na trh nebo do oběhu, ale neplní povinnosti stanovené v § 10 a § 12 tohoto zákona, c) zajištění shodného přístupu k odstranění rizika duplicit evidencí a d) informacích šířených v rámci osvětových kampaní a případném vzájemném vyrovnání finančních prostředků vynakládaných na osvětové kampaně. (7) Do doby určení pověřené autorizované společnosti podle odstavce 3 a podle odstavce 4 vykonává činnost této pověřené autorizované společnosti autorizovaná společnost, která vykonávala činnost autorizované společnosti ke dni účinnosti tohoto zákona; pokud je takových autorizovaných společností více, potom činnost pověřené autorizované společnosti vykonává ta	
--	--	--	--

		autorizovaná společnost, která získala autorizaci dříve. (8) Pokud se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí v rámci koordinace na řešení koordinované oblasti neshodnou, Ministerstvo životního prostředí po projednání s autorizovanými společnostmi řešení stanoví prostřednictvím opatření obecné povahy určí a vypracuje o něm písemný záznam, který zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup; to neplatí v případě koordinace v oblasti ekomodulace podle odstavce 5. Návrh opatření obecné povahy se zveřejní rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ustanovení správního řádu o projednání návrhu opatření obecné povahy s dotčenými orgány a zveřejňování vydaného opatření obecné povahy na úředních deskách obecních úřadů se nepoužije. Osobami, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, jsou pouze autorizované společnosti.“. <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme sladit v nově navrženém § 21c dikci odstavce 4 s odstavcem 3, formulační jednotnost s cílem zjednodušení aplikace. Dále navrhujeme vložení odstavce 7, kterým bude řešena kontinuita zjišťování obsahu obalové složky a výše nákladů v situaci, kdy vzniká nová autorizovaná společnost nebo z jakýchkoli důvodů nedojde ke shodě autorizovaných společností. V odstavci 7 se navrhuje postup určení pověřené autorizované společnosti do doby, než dojde ke shodě na její osobě postupem upraveným v zákoně. Proces výběru pověřené autorizované společnosti totiž může být delší a výkon příslušných aktivit nelze odkládat na okamžik dokončení tohoto procesu. Navržené řešení je typově obdobné způsobu určení povinně vykupujícího podle § 10 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných	
--	--	--	--

			zdrojích energie, či způsobu určení dodavatele poslední instance podle § 12a energetického zákona (zákon č. 458/2000 Sb.). Dále navrhuje, aby v případě nemožnosti dosáhnout shody autorizovaných obalových společností ministerstvo rozhodovalo formou opatření obecné povahy. Při přímém stanovení způsobu koordinace ministerstvem podle odstavce 8, navrhuje se k tomuto účelu použít institut opatření obecné povahy, upravený v § 171 a násl. správního řádu. Toto opatření se nám jeví jako vhodnější než prosté vyloučení správního řádu, jak je navrhováno v doplnění § 49.	
118.	HKČR	§ 21c	17. Připomínka k § 21c Požadujeme upravit znění daného ustanovení ve smyslu níže uvedeného odůvodnění. <u>Odůvodnění:</u> Toto ustanovení upravuje koordinaci AOS a MŽP, částečně je vztah k tomuto ustanovení upraven ještě v ustanovení § 32, což je nepřehledné. Z ustanovení není zřejmý způsob jednání AOS a MŽP o shodě k jednotlivým oblastem v ustanovení uvedeným. Není zřejmé, co bude výstupem z takového jednání, s výjimkou situace, kdy se AOS a MŽP na řešení neshodnou. Rovněž není zřejmé, jak budou stanoveny „způsob a výše nákladů“ (odst. 3 a 4), které mají být „předmětem koordinace“. Celé ustanovení je vzhledem k uvedenému značně neurčité a nedává přesnou představu o tom, jak by taková koordinace měla v praxi fungovat.	Vysvětleno. Není řečeno, v čem je ustanovení § 32 nepřehledné, a není ani navrhována konkrétní úprava. Dostatečnou představu o tom, jak by koordinace měla v praxi fungovat, podle nás nabízí důvodová zpráva.
119.	HKČR	§ 28a odst. 2	18. Připomínka k § 28a odst. 2	Akceptováno.

			Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně: <i>„(2) Povinnost stanovenou v odstavci 1 musí právnická osoba splnit do 90 dnů ode dne, kdy její rozhodnutí o autorizaci zaniklo, a to způsobem, který schválí Ministerstvo životního prostředí na návrh této právnické osoby, které rovněž poskytne této právnické osobě informace o tom, s kterými autorizovanými společnostmi a na jaké množství obalů jednotlivé osoby uzavřely smlouvu o sdruženém plnění ve smyslu odstavce 1.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Navrhujeme do odstavce 2 nově doplněného § 28a doplnit povinnost ministerstva poskytnout údaje k provedení převodu prostředků a rovněž vložit pravomoc a povinnost ministerstva schválit způsob rozdělení těchto prostředků. Právnická osoba, které má prostředky převést, sama nemá žádnou možnost získat potřebné údaje k provedení jejich rozdělení dle odstavce 1, neboť nemá žádný přístup k informacím o tom, s kým a na jaké množství obalů jednotlivé povinné osoby uzavřely smlouvy o sdruženém plnění. Celý odstavec 1 je natolik neurčitý, že provedení převodu téměř vždy povede k možným sporům o jeho interpretaci, z toho důvodu navrhujeme, aby provedení převodu a rozdělení podléhalo souhlasu ministerstva, jako kontrolního a správního orgánu, disponuje informacemi nutnými k jeho řádnému naplnění a současně je kompetentní k interpretaci tohoto ustanovení. Alternativně navrhujeme, aby detailní způsob provedení odstavce 1 určil prováděcí předpis.	Pouze bylo jinak naformulováno: - „a to způsobem, který schválí Ministerstvo životního prostředí na návrh této právnické osoby; Ministerstvo životního prostředí rovněž poskytne této právnické osobě informace o tom, s kterými autorizovanými společnostmi a pro jaké množství obalů jednotlivé osoby uzavřely smlouvu o sdruženém plnění ve smyslu odstavce 1.“ Lhůta 90 dnů byla prodloužena na 180 dnů (návrh zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností bude sjednocen s návrhem novely o obalech).
120.	HKČR	Návrh doplnění	C. Zásadní připomínka nad rámec novely k	Akceptováno jinak.

		nutné změně jiného zákona v důsledku předložené novely Připomínka k zákonu o rezervách pro zjištění základu daně z příjmu Požadujeme v souvislosti s předloženou novelou a povinností vytvářet rezervy provést následující změnu: „Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů Čl. III Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 176/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 221/2015 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb. a zákona č. 170/2017 Sb., se mění takto: Za § 11c se vkládá nový § 11d, který včetně poznámky pod čarou č. 27 zní: „§ 11d Rezerva na krytí nákladů na sdružené plnění (1) Pro účely zjištění základu daně z příjmů se u	Po konzultaci s Ministerstvem financí bude řešeno osvobozením od daně z příjmů; daňová uznatelnost podle Ministerstva financí v tomto případě není vhodná: ČÁST DRUHÁ Změna zákona o daních z příjmů Čl. III V § 19 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb. a zákona č. 246/2017 Sb. písmeno zc) zní: „zc) příspěvky provozovatelů solárních elektráren nebo výrobců podle zákona upravujícího výroby s ukončenou životností plynoucí provozovateli kolektivního systému podle zákona upravujícího výroby s ukončenou životností, pokud jsou použity na zajištění plnění povinností zpětného
--	--	--	---

			autorizované společnosti uznává tvorba rezervy určené na krytí budoucích nákladů na sdružené plnění povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu podle zvláštního zákona²⁷⁾. (2) Tvorba rezervy uvedené v odstavci 1 se řídí podmínkami, které stanoví zvláštní zákon.“ Poznámka pod čarou č. 27 zní: „27) § 21a zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.“ <u>Odůvodnění:</u> Vzhledem k tomu, že novela zákona vyžaduje povinné vytváření rezervy, je nutná změna zákona o rezervách tak, aby tvorba této rezervy byla zahrnuta do nákladů AOS a nebylo nutné ji tvořit ze zdaněného zisku, proto navrhujeme spojit novelu Zákona o obalech s novelou zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů.	odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny, a příspěvky osob, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, plynoucí autorizované obalové společnosti, pokud jsou použity na zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů,“. Osvobození v § 19 odst. 1 písm. zc) se rozšiřuje i na příspěvky, které platí podle zákona o obalech osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, autorizované obalové společnosti na základě tzv. smlouvy o sdruženém plnění, podle které tato společnost zajišťuje plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů (tzv. sdružené plnění). Důvodem je skutečnost, že jejich fungování je shodné s fungováním provozovatele kolektivního systému. Kromě zajišťování tohoto sdruženého plnění nesmí autorizovaná společnost vykonávat jinou činnost než poradenskou činnost výzkumnou, osvětovou nebo propagační činnost, přičemž tuto další činnost smí autorizovaná společnost vyvíjet pouze jako vedlejší činnost (§ 20 odst. 1 zákona o obalech). Ani tato autorizovaná společnost nesmí rozdělovat zisk (§ 20 odst. 5 zákona o obalech). I v tomto případě je osvobození příspěvků podmíněno jejich použitím na plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů.
121.	SPČR	§ 2 písm. k)	1. Připomínka k §2, písm. k) V návrhu je uvedeno „<i>biologickým rozkladem aerobní nebo anaerobní rozklad odpadů z obalů; oxo-rozložitelný plastový obal se nepovažuje za obal rozložitelný biologickým rozkladem</i>“. Není však určeno, do jaké kategorie bude spadat oxo-rozložitelný plastový obal, bude se jednat o recyklaci? Požadujeme doplnění do textu zákona.	Vysvětleno. Oxo-rozložitelné plasty nelze kvůli jejich chemickému složení recyklovat a zároveň je nelze považovat za rozložitelné, neboť plast v nich obsažený se pouze rozpadá na mikroplasty, jejichž biologické odbourávání trvá enormně dlouho. Oxo-rozložitelné plasty tedy patří do kategorie plast, avšak mohou být maximálně energeticky využity. Tyto materiály budou brzy zakázány směrnicí o omezení spotřeby

			<u>Odůvodnění:</u> V zákoně není jasně formulováno. Tato připomínka je zásadní.	jednorázových plastů
122.	SPČR	§ 10 odst. 2 až 4	2. Připomínka k § 10, odst. 2, 3, 4 V zákoně je uvedeno: (2) <i>Podíl obcí, na jejichž území je osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu povinna zajišťovat zpětný odběr prostřednictvím sběrných míst, činí z celkového počtu obcí v České republice minimálně 90 %.</i> (3) <i>Osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu je povinna zajistit, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území zajišťuje zpětný odběr prostřednictvím sběrných míst, činil minimálně 90 % z celkového počtu obyvatel České republiky.</i> (4) <i>Sběrná místa pro odpady z obalů musí být zařazena do systému nakládání s komunálním odpadem³⁵⁾ stanoveného obcí, a to na základě písemné smlouvy s obcí.</i> Požadujeme uvést do souladu s § 21 odst. d) a udělit výjimku pro průmyslové obaly, na které se uvedené paragrafy nebudou vztahovat. <u>Odůvodnění:</u> Povinnost stanovená návrhem je nadbytečná pro společnosti uvádějící na trh pouze průmyslové obaly, které se ke konečnému spotřebiteli, tedy k obcím nedostanou. Dále je tu rozpor s §21 odst. d), kde tato povinnost však neplatí pro autorizované společnosti, které mají pro průmyslové obaly výjimku. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Zpětným odběrem je podle § 2 písm. l) zákona o obalech „odebírání použitých obalů <u>od spotřebitelů</u> na území České republiky za účelem opakovaného použití obalů nebo za účelem využití⁴⁾ nebo odstranění⁴⁾ odpadu z obalů“. Ustanovení § 10 se tedy na průmyslové obaly vůbec nevztahuje. Pro odstranění pochybností bude uvedeno v důvodové zprávě.

			Nicméně pro komplexní řešení této problematiky doporučujeme vztáhnout povinnost podle § 10 pouze na “spotřebitelské” obaly, konkrétně upravit znění v odstavcích 2 a 3 tak, že bude doplněno za slovo “uvádějící” slovo “spotřebitelské”.	
123.	SPČR	§ 10 odst. 4	3. Připomínka k § 10, odst. 4) V zákoně je uvedeno „Sběrná místa pro odpady z obalů musí být zařazena do systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí, a to na základě písemné smlouvy s obcí.“ Požadujeme ze zákona zcela vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení předjímá, že všechny AOS (s výjimkou AOS na vratné obaly) musí systém vytvořit vždy na základě obecních systémů sběru odpadů a brání rozvoji alternativních způsobů zpětného odběru (například zpětný odběr v obchodech a obchodních domech, nenádobové door-to-door systémy atd.). Návrh jde proti požadavkům EU na zajištění vyšší míry zpětného odběru a recyklace. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Sběrná místa jsou definována jako místa, kde jsou zpětně odebírány odpady z obalů. Z definice se zpětný odběr vztahuje na odběr od spotřebitele, tedy od občanů. Logicky zde tedy dochází k propojení nakládání se zpětně odebranými odpady a nakládání s komunálním odpadem, jehož jsou odpady z obalů v tomto případě součástí. Odpovědnost za nakládání s komunálním odpadem nese obec, je také jeho původcem. Je to přitom obec, kdo je provozovatelem systému sběru a využívání komunálního odpadu (a nikoliv např. svozová firma). Zařazení sběrného místa do systému obce je dále nutné z důvodu, aby obec mohla sebraný odpad vykázat ve smyslu jejích vlastních povinností, a dosáhnout tak požadovanou míru třídění a využití komunálního odpadu, jehož je obalový odpad součástí. Přitom je nutné, aby pro účely kontroly státními orgány byla tato forma spolupráce písemně podložena. V případě door-to-door systémů bránění rozvoje nehrozí, neboť tyto systémy zavádějí přímo obce. Pro úplnost uvádíme, že § 10 odst. 4 se nebude vztahovat na AOS, která bude zajišťovat plnění povinností ve vztahu výhradně k průmyslovým obalům – nebude tak realizovat zpětný odběr. Viz také připomínka MPO č. 53.

124.	SPČR	§ 17	4. Připomínka k § 17 V návrhu schází ustanovení o vymezení okruhu účastníků správního řízení o udělení autorizace. Navrhujeme do § 17 zákona vložit odstavec vymezující okruh účastníků správního řízení o udělení autorizace. <u>Odůvodnění:</u> Zákon by měl jednoznačně (obdobně jako v § 27 vymezit okruh účastníků správního řízení). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno jinak. Bude řešeno úpravou § 27 následovně: „§ 27 (1) Účastníky řízení podle § 17 a 25 jsou všechny autorizované společnosti zajišťující sdružené plnění ve vztahu k obalům, kterých se týká řízení o udělení či změně autorizace, a žadatelé, kteří žádají o udělení či změnu autorizace ve vztahu k obalům, kterých se řízení týká. (2) Účastníkem řízení podle § 26 je pouze dotčená autorizovaná společnost.“ Viz také připomínka MPO č. 57.
125.	SPČR	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 6	5. Připomínka k § 17 odst. (3) písm. (e) bod (6) Nesouhlasíme s navrženým doplněním „; toto finanční zajištění musí být nezávislé na platební schopnosti osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu.“ a požadujeme tuto doplňující povinnost v novele neprovádět. V případě trvání na doplnění úpravy, považujeme za v návrhu uvedené doplnění doplnit „ vyjma akcionářů žadatele“ <u>Odůvodnění:</u> Akcionáři nesou odpovědnost za finanční situaci žadatele. Proto jsou finanční prostředky, včetně zálohových plateb na sdružené plnění, pocházející od akcionářů také možným a relevantním způsobem prokázání finančního zajištění žadatele. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno jinak/vysvětleno. Např. zálohová platba nebo příslib platby není finanční zajištění. Pokud akcionáři vloží peníze do společnosti, např. formou navýšení základního kapitálu, jedná se o standardní finanční zajištění a část věty za středníkem již pro tento případ není relevantní.

126.	SPČR	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 8	6. Připomínka k § 17 odst. (3) písm. (e) bod (8) Návrh obsahuje popis a doložení zajištění shodného přístupu s ostatními autorizovanými společnostmi ke všem koordinovaným oblastem podle § 21c. Požadujeme tento text zcela vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení podmiňuje udělení autorizace učiněním dohody s třetími osobami (výslovně dalšími AOS), které ovšem nemají na uzavření takové dohody (která umožní vstup dalšího konkurenta) jakýkoliv zájem. Navíc žadatel o autorizaci nemá žádný nástroj, jak by mohli splnění požadavku vymoci, neb nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Toto také nemá žádný kontext s legislativou EU. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno jinak/Vysvětleno. Podmínka byla odstraněna coby požadavek při předložení žádosti (shoda na koordinaci jako součást projektu zajišťování sdruženého plnění) a byla začleněna jako podmínka udělení autorizace do § 17 odst. 5 – tzn., že koordinace přístupu AOS a žadatele či žadatelů bude řešena v rámci správního řízení. Pokud mají AOS fungovat paralelně a pokrývat celou ČR, je zapotřebí funkčního mechanismu vyrovnání nákladů tak, aby žádná AOS nebyla diskriminována. Většinové náklady, které představují náklady na zpětný odběr, budou vyrovnávány na základě § 21b. V případě nákladů na zpětný odběr jsou náklady obcí poměrně jednoduše zjistitelné a náklady se pak jednoduše dají rozdělit podle podílu na trhu. Menšinové náklady ovšem tak jasný charakter nemají a odvíjejí se od toho, jakých výsledků má v úmyslu AOS dosáhnout. Typickým příkladem je podpora dotřídovacích linek. Pokud se AOS neshodnou na míře jejich podpory, je prakticky nemožné dosáhnout spravedlivého a transparentního rozdělení nákladů jak požaduje směrnice.
127.	SPČR	§ 17 odst. 4 písm. a)	7. Připomínka k § 17 odst. (4) písm. (a) Návrh obsahuje text: „Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci: je žadatel odchylně od § 10 odst. 2 a 3 povinen mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 25 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %; to neplatí, pokud žadatel má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné	Vysvětleno. Praxe ukazuje, že obce jsou ochotné spolupráci přislíbit, pokud žadatel nabídne přijatelné podmínky. Podmínky autorizace nemohou mít odlišný charakter od požadavků stanovených zákonem, důležitá pro obce je hlavně cena za zajištění zpětného odběru, která není stanovena rozhodnutím o autorizaci. Navíc platnost smlouvy může být vázána na okamžik získání autorizace, čímž je zajištěno, že AOS nemůže vyvíjet činnost, na kterou nemá oprávnění. Pokud by AOS v okamžiku získání autorizace neměla

			zálohované obaly,“ Tento text požadujeme ze zákona zcela vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Obce nemají povinnost uzavírat s někým smlouvu a nemohou podepisovat smlouvu, ani smlouvu o smlouvě budoucí (jejímž obsahem je text budoucí smlouvy) se subjektem, který není oprávněn vykonávat činnost, která je předmětem této smlouvy a u níž nejsou známy podmínky (stanovené teprve rozhodnutím o autorizaci), za kterých bude činnost vykonávána. Toto také nemá žádný kontext s legislativou EU. Tato připomínka je zásadní.	žádné místo zpětného odběru, nemohla by od začátku vykonávat sdružené plnění. K tomu aby mohlo řádně paralelně fungovat více AOS je zapotřebí, aby všechny do roka dosáhly kvót zajištění míst zpětného odběru podle § 10. (v prvním roce je uplatňován mechanismus navržený žadatelem podle § 17 odst. 3 písm. e) bod 7. Předmětné ustanovení požaduje pouze přibližně čtvrtinové zajištění v okamžiku autorizace jako záruku, že je AOS vůbec schopná do roka celoplošné zajištění míst zpětného odběru dosáhnout. Zde je navíc rozpor s MV, které požaduje kvótu zvýšit na 50 % (obcí i obyvatel), SMOČR a HKČR požadují dle znění jejich připomínek 45 % (obyvatel) a 25 % (obcí).
128.	SPČR	§ 18 odst. 3	8. Připomínka k § 18 odst. (3) V textu zákona uvedeno: <i>„Podíl jednotlivého akcionáře nebo akcionářů jednajících ve shodě na základním kapitálu autorizované společnosti nesmí přesáhnout 33 %. Jestliže se tak stane, je tento akcionář povinen nebo tiito akcionáři povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit Ministerstvu životního prostředí a snížit svůj podíl na hranici nejvýše 33 % nejpozději do 1 roku ode dne jejího překročení. Má se za to, že osobami jednajícími ve shodě jsou též osoby ovládané stejnou ovládající osobou nebo rodinnými příslušníky akcionáře nebo osoby akcionáře ovládající.“</i> Návrh změny: Požadujeme namísto výše uvedeného textu pouze následující text: "Podíl jednotlivého akcionáře nebo akcionářů jednajících ve shodě¹⁾ na základním kapitálu autorizované společnosti nesmí přesáhnout	Akceptováno.

			33 %. Jestliže se tak stane, je tento akcionář povinen nebo tito akcionáři povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit Ministerstvu životního prostředí a snížit svůj podíl na hranici nejvýše 33 % nejpozději do 1 roku ode dne jejího překročení." <u>Odůvodnění:</u> Definice osob jednajících ve shodě je obsažená v § 78 Zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích a je odlišná od textu uvedeného v legislativním návrhu. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU. Tato připomínka je zásadní.	
129.	SPČR	§ 20 odst. 3	9. Připomínka k § 20 odst. (3) Zákon obsahuje text: <i>„Autorizovaná společnost nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady ani se na takovém podnikání podílet; autorizovaná společnost nesmí obchodovat s odpadem z obalů ani druhotnými surovinami získanými z odpadů z obalů, zprostředkovávat obchod s odpadem z obalů ani druhotnými surovinami získanými z odpadů z obalů ani určovat, komu osoby, jež zajišťují zpětný odběr a využití odpadu z obalů, předají odpad z obalů nebo druhotné suroviny získané z odpadů z obalů.“</i> Požadujeme text nahradit následovně: „Autorizovaná společnost nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady ani se na takovém podnikání podílet.“ <u>Odůvodnění:</u> Právě autorizované obalové společnosti mohou napomáhat efektivnímu uplatňování druhotných surovin a tím zvyšovat podíl jejich využití či snižovat	Vysvětleno. Omezení AOS, aby nesměla nakládat, a tedy i obchodovat s odpady, je zcela žádoucí s ohledem na ochranu hospodářské soutěže. AOS nesmí s ohledem na svůj specifický a významný charakter činnosti vstupovat na následné trhy nakládání s odpady. Navrhované ustanovení odpovídá navíc současné praxi a vydanému rozhodnutí o autorizaci společnosti EKO-KOM, a.s. Bude doplněna důvodová zpráva.

			náklady na jejich uplatnění. Návrh jde proti požadavkům EU na zajištění vyšší míry zpětného odběru a recyklace. Tato připomínka je zásadní.	
130.	SPČR	§ 20a odst. 5	10.Připomínka k § 20a odst. (5) Zákon obsahuje text: <i>S akcionářem autorizované společnosti, s právnickou osobou jím ovládanou nebo s osobou ovládající některého z akcionářů autorizované společnosti nesmí autorizovaná společnost uzavřít jinou smlouvu než smlouvu o sdruženém plnění.</i> Požadujeme odst. 5 vypustit bez náhrady. <u>Odůvodnění:</u> Tento požadavek jde nad rámec požadavků směrnice, dokonce směřují přímo proti principu rozšířené odpovědnosti výrobce. Z návrhu ustanovení například vyplývá, že v (hypotetickém) případě, pokud společnost bude akcionářem některé AOS (což se může stát), nebude moci tato AOS (oproti ostatním AOS) využívat inzerce v médiích ovládaných touto skupinou. Což ji velmi silně znevýhodní oproti ostatním AOS. Ustanovení odst. 5 je přitom z legislativního hlediska nadbytečné, neboť návrh zákona obsahuje řešení již odst. 3. a v odst. 4. Zde se provozovateli kolektivního systému zakazuje, aby s akcionářem a s osobou, která k němu má zvláštní vztah, uzavřel smlouvu, která by vzhledem ke své povaze, účelu nebo riziku nebyla uzavřena při vynaložení péče řádného hospodáře, nesmí zajišťovat dluhy této osoby ani na ni bezúplatně převádět majetek.	Neakceptováno. Ustanovení navazuje na úpravu § 18 odst. 5, vypuštění možnosti akcionáře uzavírat s autorizovanou společností poradenskou smlouvu či smlouvu o výzkumu, propagaci apod. je motivováno snahou zabránit vyvedení prostředků ve prospěch akcionáře pod záminkou fiktivních služeb či poskytování akcionářům věcného plnění za neodpovídající úhradu. Standardní poradenství v oblasti prevence vzniku odpadu, či spolupráci se zákazníkem na propagaci třídění může autorizovaná společnost zabudovat přímo do smlouvy o sdruženém plnění a tak tyto činnosti provádět ve spolupráci s vlastním akcionářem transparentně za stejných podmínek, jako je provádí s ostatními zákazníky. SPČR vyhověno nebylo, ale na vypořádání na náměstkovské úrovni SPČR upustil od rozporu

			Tato připomínka je zásadní.	
131.	SPČR	§ 21 odst. 1 písm. h)	11.Připomínka k § 21 odst. (1) písm. (h) Zákon obsahuje text: <i>„zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou výši jejich nákladů; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady jedna autorizovaná společnost určená způsobem podle § 21c odst. 3,“</i> Návrh změny: Požadujeme výše uvedený text v návrhu upravit následovně “zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou výši jejich nákladů; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady subjekt pověřený MŽP dle § 21c odst. (3),“ <u>Odůvodnění:</u> Tento návrh ustanovení považujeme za nerealizovatelný. MŽP nemá k dispozici žádné nástroje, kterými by mohlo koordinovat názory jednotlivých AOS. Zjišťování by mělo provádět MŽP ve vlastní působnosti prostřednictvím nezávislých osob mimo AOS, případně jím pověřit ČSÚ, který je kvalifikován a má potřebnou kapacitu. Návrh může mít navíc vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Náklady na toto zajišťování navíc mají hradit výrobci, nikoliv stát. Pokud by nedošlo ke shodě více AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. ROZPOR
132.	SPČR	§ 21 odst. 1 písm. j)	12.Připomínka k § 21 odst. (1) písm. (j) Text zákona obsahuje:	Vysvětleno.

			<i>„provádět na základě studií, a to zejména studií posuzování životního cyklu, ekomodulaci u obalů či typů obalů, u kterých je to možné, přičemž ekomodulace nepředstavuje neodůvodněné znevýhodnění v hospodářské soutěži ve smyslu písmene a); při působení více autorizovaných společností na území České republiky musí být ekomodulace pro jednotlivé druhy nebo skupiny podobných obalů prováděna ve shodě mezi jednotlivými autorizovanými společnostmi a za tímto účelem mezi nimi musí probíhat koordinace podle § 21c odst. 5,“</i> Požadujeme nahradit za: „provádět na základě studií, a to zejména studií posuzování životního cyklu, ekomodulaci u obalů či typů obalů, u kterých je to možné, přičemž ekomodulace nepředstavuje neodůvodněné znevýhodnění v hospodářské soutěži ve smyslu písmene a). Ekomodulaci lze aplikovat na základě návrhu. Návrh na ekomodulaci schvaluje Ministerstvo životního prostředí na základě žádosti o schválení ekomodulace a prokázání dopadů navrhované ekomodulace.“ <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení je nerealizovatelný. MŽP nemá k dispozici žádné nástroje, kterými by mohlo koordinovat názory jednotlivých AOS. Zavedení ekomodulace by mělo schvalovat MŽP ve své vlastní působnosti na základě návrhu od AOS, výrobce či jiného subjektu. Může to navíc ohrozit požadavky EU na aplikaci ekomodulace. Návrh inklinuje ke státem řízené výši příspěvků výrobců. Tato připomínka je zásadní.	Ekomodulace je dle zákona o obalech povinnost AOS a stát by neměl do tohoto procesu významněji zasahovat, a to i s ohledem na rizika potenciálních soudních sporů, kdy by se mohl např. určitý výrobce obalů domáhat náhrady škody, pokud by soud rozhodl, že nebyl dostatečně prokázán negativní účinek materiálu či jeho kombinace na životní prostředí, ale současně by stát dal AOS souhlas k provedení ekomodulace. Nadto by regulace vedla k enormní administrativní zátěži MŽP (státu), přičemž dané náklady mají v tomto případě nést AOS.
--	--	--	--	--

133.	SPČR	§ 21 odst. 3	13.Připomínka k § 21 odst. (3) Text obsahuje: „V případě, že autorizovaná společnost zajišťuje sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, nevztahují se na ni povinnosti uvedené v § 10 odst. 2 a 3, § 21 odst. 1 písm. f) až h) a § 21b.“ Návrh změny: "V případě, že autorizovaná společnost zajišťuje sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly nebo pro vratné recyklovatelné obaly, nevztahují se na ní povinnosti uvedené v § 10 odst. 2 a 3, § 21 odst. 1 písm. f) až h) a § 21b." <u>Odůvodnění:</u> Upřesnění textu k vratným obalům. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno. Navrhovaná úprava je zbytečná, neboť dle § 8 zákona o obalech je osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou vratné, je povinna zajistit opakované použití těchto obalů podle bodu B. 1 nebo B. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu nebo využití odpadů z těchto obalů podle § 12. Z tohoto ustanovení tedy vyplývá, že vratné zálohované obaly jsou buď opakovaně použitelné, nebo recyklovatelné. SPČR vyhověno nebylo, ale na vypořádání na náměstkovské úrovni SPČR upustil od rozporu.
134.	SPČR	§ 21a odst. 3	14.Připomínka k § 21a odst. (3) Text obsahuje: <i>„Autorizovaná společnost rezervu vytváří a v případě jejího čerpání doplňuje tak, aby po uplynutí 4 let od vydání prvního rozhodnutí o autorizaci dosahovala její výše k poslednímu dni každého účetního období nejméně 50 % celkových nákladů autorizované společnosti podle schválené účetní závěrky za předcházející účetní období. Do nákladů autorizované společnosti se pro účely tohoto ustanovení nezapočítávají zaplacená daň z příjmů a náklady na tvorbu rezervy.“</i> Požadujeme úpravu výše uvedeného textu následovně: <i>„Autorizovaná společnost rezervu vytváří a v případě jejího čerpání doplňuje tak, aby po uplynutí 4 let od vydání prvního rozhodnutí o autorizaci</i>	Vysvětleno. Již v souvislosti s přepracováním návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností byla výše rezervy snížena ze 100 % na 50 % - protože oba předpisy by měly obsahovat analogická ustanovení, stejná úprava byla provedena i v návrhu novely zákona o obalech. Výše 30 % je podle nás nedostatečná. Nicméně čtyřletá lhůta pro vytvoření rezervy byla prodloužena o rok na pět let.

			<i>dosahovala její výše k poslednímu dni každého účetního období nejméně 30 % celkových nákladů autorizované společnosti podle schválené účetní závěrky za předcházející účetní období. Do nákladů autorizované společnosti se pro účely tohoto ustanovení nezapočítávají zaplacená daň z příjmů a náklady na tvorbu rezervy.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení je s ohledem na znění § 21 písm. (i) a (k) velmi obtížně splnitelný. Současná AOS tvořila finanční rezervu déle, a to k tomu mohla využívat své monopolní postavení. Požadavek na vytvoření 50% rezervy do 4 let může vést ke snížení prostředků vynakládaných k zajištění zpětného odběru a recyklace. Může mít tedy také dopad na zvyšování úrovně zpětného odběru a recyklace. Tato připomínka je zásadní.	
135.	SPČR	§ 21b odst. 1	15.Připomínka k § 21b odst. (1) Text zákona obsahuje: <i>„V případě působení více autorizovaných společností na území České republiky dochází na úrovni obcí k vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností.“</i> Navrhujeme nahradit za: <i>„V případě působení více autorizovaných společností na území České republiky dochází na úrovni obcí k vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností. Způsob a termíny vyrovnání určí Ministerstvo životního prostředí zvláštním předpisem.“</i>	Vysvětleno. Máme za to, že mechanismus vyrovnání prostřednictvím podílů na trh není potřeba dále upravovat. Vzhledem k tomu, že dle odst. 2 se podíly stanovují pro každé čtvrtletí, je logické, že rovněž vyrovnání by mělo probíhat stejně často. Vzhledem k tomu, že při působení více AOS musí být dosaženo shody ve všech koordinovaných oblastech podle § 23c, nehrozí uzavření rozdílných dohod mezi jednotlivými AOS.

			<u>Odůvodnění:</u> MŽP by mělo ve zvláštním předpisu stanovit závazný mechanismus vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností. Jinak může dojít k uzavření rozdílných dohod mezi jednotlivými AOS a tím ke zvýhodnění/znevýhodnění určité skupiny povinných osob, obalů či občanů. Může mít dopad na zvyšování úrovně zpětného odběru a recyklace. Tato připomínka je zásadní.	
136.	SPČR	§ 21b odst. 1	16.Připomínka k § 21b odst. (1) Text obsahuje: <i>„Každá autorizovaná společnost je povinna čtvrtletně hlásit Ministerstvu životního prostředí celkovou hmotnost obalů uvedených na trh osobami, s nimiž má uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění, rozdělenou podle obalových materiálů uvedených v příloze č. 3 a podle toho, zda se jedná o průmyslový obal či nikoliv. Ministerstvo životního prostředí na základě ohlášených údajů stanoví tržní podíl jednotlivých autorizovaných společností pro každý obalový materiál, jakož i celkový tržní podíl, a v pravidelných intervalech tržní podíly zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.“</i> Návrh změny: Je třeba, aby ministerstvo zajistilo možnost požadovaného hlášení dálkovým přístupem. Zároveň by bylo vhodné zákonem stanovit jednotné ohlašovací místo (např. CENIA) pro ohlašování produkce a nakládání s obaly (povinné osoby) a zpětného odběru obalů	Vysvětleno. Souhlasíme s tím, že by ohlašování mělo být řešeno dálkovým přístupem, což ovšem ustanovení nevylučuje. Formát hlášení totiž bude určen prováděcím právním předpisem na základě odst. 5.

			(obce). Z tohoto jednotného vykazovacího místa by poté AOS získávali údaje (taktéž prostřednictvím dálkového přístupu). Text je potřeba dle zde uvedených požadavků zcela přeformulovat. <u>Odůvodnění:</u> Není důvod, proč by AOS nemohla ministerstvu poskytovat údaje dálkovým přístupem ze své evidence. Může mít zároveň vliv na úroveň vykazování národních dat vůči EU.	
137.	SPČR	§ 21c odst. 3	17.Připomínka k § 21c odst. (3) Návrh obsahuje text: <i>„Výši nákladů obcí na provoz systému sběru odpadů z obalů podle § 21 odst. 1 písm. h) zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna pověřená autorizovaná společnost, na níž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace. Pověřená autorizovaná společnost je povinna zjištěné údaje o výši nákladů zaslat bez zbytečného odkladu Ministerstvu životního prostředí, které je zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.“</i> Požadujeme nahradit za následující navržený text: „Výši nákladů obcí na provoz systému sběru odpadů z obalů podle § 21 odst. 1 písm. h) zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky subjekt	Neakceptováno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Kromě toho pokud by mělo být ustanovení koncipováno, jak je navrhováno, bylo by třeba specifikovat, na základě jakých kritérií MŽP takový subjekt určí, což ovšem připomínka neobsahuje. Pokud by nedošlo ke shodě mezi AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. SPČR vyhověno nebylo, ale na vypořádání na náměstkovské úrovni SPČR upustil od rozporu.

			pověřený Ministerstvem životního prostředí. Všechny autorizované společnosti jsou povinny finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výši úhrady nákladů určí Ministerstvo životního prostředí.“ <u>Odůvodnění:</u> Nastavení považujeme za zcela chybné, zvýhodňující jednu z AOS na úkor ostatních a omezující kontrolní roli MŽP. Zjišťování by mělo provádět MŽP ve vlastní působnosti určením nezávislé osoby nebo případně jím pověřit ČSÚ, který je kvalifikován a má potřebnou kapacitu. Tato připomínka je zásadní.	
138.	SPČR	§ 21c odst. 4	18.Připomínka k § 21c odst. (4) Navržený text zákona obsahuje: <i>„Podíl odpadů z obalů ve sběrných nádobách zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna z nich, na níž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace.“</i> Požadujeme změnit text následujícím způsobem: <i>„Podíl odpadů z obalů ve sběrných nádobách zjišťuje při působení více autorizovaných</i>	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Kromě toho pokud by mělo být ustanovení koncipováno, jak je navrhováno, bylo by třeba specifikovat, na základě jakých kritérií MŽP takový subjekt určí, což ovšem připomínka neobsahuje. Pokud by nedošlo ke shodě mezi AOS, určí jednu z nich MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. ROZPOR

			společností na území České republiky subjekt pověřený Ministerstvem životního prostředí. Všechny autorizované společnosti jsou povinny finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výši úhrady nákladů určí Ministerstvo životního prostředí.“ <u>Odůvodnění:</u> Navržené nastavení považujeme za zcela chybné nastavení, zvýhodňující jednu z AOS na úkor ostatních a omezující kontrolní roli MŽP. Zjišťování by rozhodně neměla provádět žádná z AOS. Zjišťování by mělo zadávat MŽP, SFŽP nebo TAČR v rámci grantového programu. Navržený systém může mít vliv na správnost vykazování národních dat směrem k EU. Tato připomínka je zásadní.	
139.	SPČR	§ 21c odst. 5	19.Připomínka k § 21c odst. (5) Text obsahuje: <i>„Pokud některá z autorizovaných společností má v úmyslu provést změnu způsobu ekomodulace určitého obalu či typu obalu, je povinna tento záměr oznámit ostatním autorizovaným společnostem a Ministerstvu životního prostředí, jež se na změně musí shodnout v rámci koordinace. V případě, že se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí na změně ekomodulace neshodnou, nelze tuto změnu realizovat.“</i> Požadujeme s odkazem na § 21 odst. (1) písm. (h) text zcela vypustit.	Vysvětleno. Ekomodulace musí být realizována v rámci ČR jednotně napříč všemi AOS. Při realizaci změny se musí shodnout všechny AOS včetně MŽP, není jasné, proč ustanovení vypouštět.

			<u>Odůvodnění:</u> Viz připomínky k § 21 odst. (1) písm. (h) Návrh tohoto ustanovení velmi omezí potenciál ekomodulace. O aplikaci ekomodulace by mělo rozhodovat MŽP ve své vlastní působnosti. Může ohrozit požadavky EU na aplikaci ekomodulace. Tato připomínka je zásadní.	
140.	SPČR	§ 23	20.Připomínka k § 23 V návrhu schází ustanovení, dle kterého Ministerstvo zajistí pro předávání informací ze strany AOS dálkovým přístupem do centrální evidence a výčet informací, které budou ze strany AOS prostřednictvím tohoto přístupu poskytovány. Text bude potřeba upravit na základě požadavků MŽP. <u>Odůvodnění:</u> MŽP by mělo mít on-line přehled o aktuální míře plnění povinností ze strany všech AOS. Umožní mu to včas zasáhnout a předejít tak riziku zpětného zjištění, že některá AOS (potažmo ČR) nesplnila povinnosti v požadované míře. Může ohrozit plnění národních cílů, stanovených EU. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Dle odst. 2 ohlašuje AOS MŽP údaje prostřednictvím ISPOP a dle odst. 5 prováděcí předpis stanoví rozsah a způsob vedení evidencí. Evidence je vedena čtvrtletně a on-line přístup by byl zbytečný. Viz také připomínka č. 74 MPO.
141.	SPČR	§ 23c odst. 3	21.Připomínka k § 23c, odst. (3) Text obsahuje: <i>„Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace vydává Ministerstvo životního prostředí na podkladě posouzení údajů uvedených v žádosti a podkladů k</i>	Akceptováno jinak. Ustanovení bylo vypuštěno dle připomínky č. 2 Ministerstva financí.

			<i>této žádosti připojených. Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace zamítne, pokud žadatel o akreditaci nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 23b odst. 1 písm. a) až f).“</i> Připomínka: Stejně jako v případě autorizace AOS (§ 17 odst. (5)) by udělení akreditace ověřovateli po splnění všech podmínek stanovených zákonem mělo být nárokovatelné. Obdobně jako například při udělování oprávnění k provozování zařízení pro nakládání s odpady. Návrh ustanovení ponechává benevolenci ve výkladu podmínek, za kterých MŽP uděluje autorizaci. Požadujeme upravit textaci tak, aby po splnění podmínek bylo udělení akreditace nárokovatelné. Jinak to otevírá veliký prostor pro korupci. Nemá žádný kontext s legislativou EU.	
142.	SPČR	§ 43 odst. 1 písm. c)	22.Připomínka k § 43, odst. (1), písm. (c) Text obsahuje: <i>„zakázat autorizované společnosti poskytovat sdružené plnění, pokud nesplní povinnost stanovenou v § 10, § 21 odst. 1 písm. f) nebo g) nebo § 21b odst. 4.“</i> Požadujeme text ze zákona zcela vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Návrh ustanovení zvýhodňuje majoritního vlastníka sběrné sítě. Hypoteticky, pokud je nějaká z AOS významným vlastníkem sběrné sítě a těsně před uplynutím lhůty pro prokázání splnění podmínek vyplývajících z § 21, vypoví smlouvu o poskytování sběrné sítě, způsobí tím zákaz poskytování sdruženého plnění pro jinou AOS.	Vysvětleno. Vyřčená obava vůbec nedává smysl. Ustanovení § 10 zajišťuje, aby všechny AOS měly zajištěnu sběrnou síť minimálně z 90 %. Navrhovaným ustanovením je Ministerstvu životního prostředí umožněno zakázat AOS poskytovat sdružené plnění, pokud nesplňuje povinnosti stanovené v § 10. Tímto ustanovením je podpořeno ustanovení § 26 odst. 1 písm. c), které umožňuje zrušit rozhodnutí o autorizaci AOS, která nedosáhla parametrů sběrné sítě stanovených v § 21 odst. 1 písm. f) nebo g) nebo nekompenzuje náklady na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které nemá smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, včetně

			Návrh může ohrozit plnění národních cílů stanovených EU. Tato připomínka je zásadní.	nákladů na využití odpadů z obalů. Odejmutí rozhodnutí o autorizaci může být dlouhý proces, během kterého může dotčená AOS dále inkasovat finanční prostředky pro zajišťování sdruženého plnění, které však fakticky zajišťuje nedostatečně. Této nežádoucí situaci lze zabránit tím, že by AOS v době, kdy by nesplňovala podmínky § 10, § 21 odst. 1 písm. f) nebo g) nebo § 21b odst. 4, nemohla vykonávat svoji činnost, tedy poskytovat sdružené plnění. Pokud by bylo AOS zakázáno poskytovat sdružené plnění podle předmětného ustanovení, nebyla by taková AOS již povinna uzavřít smlouvu o sdruženém plnění s každou osobou, která o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči ní nesplněné splatné závazky podle § 21 odst. 1 písm. b). Nepředpokládá se, že jedna AOS bude zajišťovat zpětný odběr odpadů pro jiné AOS. I díky tomu budou na sobě jednotlivé AOS méně závislé a nebude moci vznikat popsané riziko.
143.	SPČR	§ 50 odst. 2	23.Připomínka k § 50, odst. (2) Text obsahuje: <i>„Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 15 odst. 4, § 21b odst. 4, § 23 odst. 5 a § 23a odst. 8.“</i> Návrh úpravy: Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 15 odst. 4, § 17, odst. (3), písm. e), bod 7), § 21b odst. (1), § 21 odst. (1) písm. h), § 21b odst. 4, § 23 odst. 5 a § 23a odst. 8. <u>Odůvodnění:</u> Ministerstvo by mělo vydat také vyhlášky k provedení § 21 odst. (1) písm. (h),	Vysvětleno. Podle našeho názoru navrhovaná zmocnění nejsou potřeba. Pokud by nedošlo ke shodě více AOS v případě určení, která z nich bude zjišťovat náklady obcí, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. V případě vyrovnávání nákladů, bude tržní podíl určován na základě údajů od AOS, které ohlašuje relevantní údaje čtvrtletně, což vyplývá z § 21b odst. 2. V případě kompenzačního mechanismu za situace, kdy AOS nemá zajištěnou sběrnou síť, je ponecháno řešení této situace na AOS, která vstupuje na trh. Připomínka

			§ 21b odst. (1) § 17, odst. (3), písm. (e), bod (7) Tato připomínka je zásadní	nenavrhuje konkrétní řešení.
144.	SPČR	Obecně	24.Dotaz V celém textu zrušen pojem "balené výrobky" a s tím související povinnosti. Žádáme o vysvětlení. Zákon ukládá povinnosti pouze výrobcům a dovozcům obalů do EU?	Vysvětleno. Dříve v zákoně o obalech nebyl definován obalový prostředek, který specifikuje obal před jeho naplněním, a proto bylo nutné prázdné obaly od naplněných obalů rozlišit vymezením obalů a balených výrobků. V současnosti je však již v zákoně zakotvena definice obalového prostředku. Termín „balený výrobek“ již postrádá svůj smysl a naopak může být matoucí. Proto je zrušen ve všech ustanoveních, ve kterých je v zákoně obsažen.
145.	ČMKOS	Obecně	Českomoravská konfederace odborových svazů projednala návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech) a zasílá k němu následující stanovisko. Podrobně jsme se seznámili se stanoviskem, který připravila Unie zaměstnavatelských svazů a v plném rozsahu ho podporujeme. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Akceptováno (vzato na vědomí). Vypořádání jednotlivých připomínek viz níže.

146.	UZSČR Identické připomínky jako UZSČR uplatnila Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů (KZPS)	Obecně	A. SHRNUTÍ HLAVNÍCH DOPADŮ PŘEDLOŽENÉHO MATERIÁLU <i>Návrh novely zákona o obalech (ZoOb) v předložené podobě znamená významně zvýšenou regulační a administrativní zátěž pro povinné osoby, resp. podniky, i samotné autorizované společnosti. Výrazným způsobem se komplikuje vstup nových AOS na trh, resp. se vstup díky novým podmínkám nutným pro udělení autorizace znemožňuje. Implementace této legislativní úpravy sebou přinese zvýšené finanční náklady, aniž by byly v rámci Důvodové zprávy objektivně vyčísleny konkrétní finanční a ostatní dopady, a to včetně vyhodnocení dopadů předložené novely v RIA.</i>	Vysvětleno. Návrh je především implementací balíčku oběhového hospodářství, který obsahuje přísnější úpravu systémů rozšířené odpovědnosti výrobce. Dle názoru MŽP je naopak vstup nových AOS na trh oproti stávající úpravě usnadněn, především z důvodu uvolnění požadavku na rozsah sběrné sítě, jak je navrženo v § 17 odst. 4.
147.	UZSČR	Obecně	OBECNÁ PŘIPOMÍNKA <i>S návrhem novely ZoOb nebyly předloženy návrhy prováděcích předpisů ani jejich základní teze, nicméně návrh novely zákona obsahuje mnoho míst, která se odkazují právě na tyto prováděcí předpisy, které mají obsahovat další regulaci, jejímž výsledkem mohou být značné finanční dopady na dotčené subjekty, včetně obcí a jejich občanů i samotných AOS. Bez těchto prováděcích předpisů není možné zodpovědně posoudit možné celkové (regulační a finanční) dopady návrhu zákona. Bez návrhů prováděcích</i>	Vysvětleno. V době, kdy byl návrh připravován, ještě nebyla známa podoba prováděcího rozhodnutí Komise k balíčku oběhového hospodářství. Těsně před koncem MPŘ bylo však přijato prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/665 2019 o změně rozhodnutí 2005/270/ES, kterým se stanoví formáty vztahující se k databázovému systému podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. Vyhlášky vydávané na základě zmocnění v § 15 odst. 4, § 23 odst. 5 budou tedy transpozicí výše uvedeného rozhodnutí.

		<i>předpisů (případně jejich tezí) není ani možné posoudit, zda tyto prováděcí předpisy nebudou obsahovat regulaci, která jde nad rámec zákona.</i> <i>V obecné rovině lze návrhu změny zákona o obalech vytknout několik zásadních tematických nedostatků, který lze shrnout do čtyř okruhů.</i> 1) Navrhovatel zákona nijak nezohlednil Směrnici Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí. <i>Schvalovací proces SUP byl již ukončen a text bude v dohledné době zveřejněn v Úředním věstníku EU. Toto zveřejnění nastane s největší pravděpodobností ještě v průběhu 2.čtvrtletí 2019, tedy v době probíhajícího legislativního procesu nyní komentovaného návrhu změny zákona o obalech.</i> add 1) Nezohlednění Směrnice Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků (SUP) <i>SUP klade na průmysl nové nároky, jejichž realizace bude vyžadována již relativně brzo. Do roku 2025 je stanoven cíl sběru 77 % nápojového PET, resp. nádoby na nápoje, tj. nádoby, jež se používají pro kapaliny, např. nápojové lahve včetně jejich uzávěrů a víček, do roku 2029 pak cíl sběru 90 % a dále je stanoven povinný obsah recyklátu v plastových nápojových obalech na min. 25 % (měřeno v rámci ČR).</i> <i>Při zachování stávajícího stavu lze očekávat, že výrobci v ČR nebudou mít dostatek dostupného recyklovaného PET (rPET) v kvalitě, vhodné pro užití v potravinářském průmyslu. To by znamenalo ohrožení</i>	Vyhláška vydaná na základě zmocnění § 21b odst. 5 bude stanovovat detaily hlášení AOS k nahlášení svého podílu na trh na základě množství obalů uvedených na trh jejími klienty. Zde nelze předpokládat žádné finanční dopady na AOS ani povinné osoby. Co se týče stanovení minimálního rozsahu a četnosti ověřování dat na základě § 23a odst. 8., to bude vycházet z rozsahu stanoveném v rozhodnutí o autorizaci společnosti EKO-KOM, a.s. Ad 1) Směrnice o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (tzv. směrnice o jednorázových plastech) je platná od 3. 7. 2019. Transpoziční lhůta je 24 měsíců, tzn. do 3. 7. 2021. S ohledem na rozsah směrnice (z hlediska zahrnutých výrobků i opatření) je zřejmé, že příprava transpozičního předpisu bude komplikovaná. Ministerstvo životního prostředí zahájí přípravu příslušného předpisu do konce roku 2019. V rámci přípravy bude komunikovat s dotčenými subjekty. Je pravděpodobné, že směrnice bude implementována samostatným zákonem doplněným o změnový zákon zákona o obalech a případně dalších zákonů. Text směrnice a způsoby její transpozice jsou v současné době stále analyzovány a diskutovány, proto není vhodné v současné době danou směrnici implementovat do zákona o obalech. Nadto prostřednictvím zákona o obalech by bylo možné implementovat pouze zlomek povinností, které jsou členským státům stanoveny prostřednictvím směrnice o omezení spotřeby některých plastových výrobků. ROZPOR - UZSČR
--	--	---	---

			<i>plnění cíle 25 % obsahu recyklátu, který na ČR směrnice SUP klade. SUP předpokládá splnění i řady dalších závazků, nicméně tento zmíněný vnímáme jako zřejmě nejpálčivější.</i> <i>SUP pracuje ve svém článku 9 se dvěma způsoby dosažení navrhovaných cílů, a to zavedením zálohových systémů (zde je dlužno podotknout, že se hovoří o jednorázových plastových obalech, nikoli o opakovaně použitelných a zálohovým systémům k nim) nebo stanovit cíle pro tříděný sběr pro příslušné systémy rozšířené odpovědnosti výrobce.</i> <i>Návrh novely zákona o obalech zcela rezignuje na využití způsobu uvedeného v SUP v článku 9 pod písmenem a) a koncentruje se pouze a výlučně na způsob pod písmenem b), tedy na stanovení cílů pro třídění sběr a zvýšenou odpovědnost výrobců.</i> <i>Návrh novely zákona o obalech by měl otevřít i cestu ke vzniku zálohového systému pro jednorázové plastové obaly, což z nepochopitelných důvodů nečiní, byť je aktuálně v České republice na toto téma vedena veřejná diskuse, již se účastní i navrhovatel.</i> <i>SUP obsahuje i definici plastového výrobku na jedno použití, což návrh novely rovněž z nepochopitelného důvodu neakcentuje a přesto, že SUP se soustředí na v Příloze návrhu Komise týkajícího se směrnice Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí na konkrétní kategorie plastových obalů, které výslovně určuje, novela zákona o obalech toto zcela ignoruje.</i>	
148.	UZSČR	Obecně	2) I přes předpoklad vzniku více autorizovaných obalových společností na území České republiky	Vysvětleno.

		<i>návrhy novely zákona o obalech řadou svých ustanovení naopak skrytě „brání“ vzniku dalších autorizovaných společností a zpřisňuje podmínky pro fungování autorizovaných společností tak, že jediným subjektem způsobilým splnit tyto podmínky je stávající dosud jediná autorizovaná obalová společnost EKO-KOM a.s.</i> <i>add 2)</i> <i>Konzervování „monopolu“ jediné autorizované společnosti</i> <i>Přestože návrh novely zákona o obalech předpokládá, což ostatně předpokládá text zákona o obalech před navrhovanou novelou, vznik více autorizovaných společností a řeší některé otázky z koexistencí více obalových společností v České republice, v řadě ustanovení to trochu skrytě pod rouškou ochrany systému směřuje k zachování stávající stavu s jedinou oprávněnou autorizovanou obalovou společností EKO-KOM a.s.</i> <i>Jedná se například o ustanovení § 17 odst. 4 návrhu zákona o obalech, kde je vyžadováno pro získání autorizace uzavření smluv o poskytování služeb autorizované společnosti před získáním autorizace. To je logický nesmysl a podmínka, která umožňuje fungování jen společnosti EKO-KOM a.s. Dále například o ustanovení § 21a odst. 3 novely zákona o obalech, které klade na případné nové autorizované společnosti zásadní požadavek tvorby významně velké rezervy, což v podstatě zabrání vzniku dalších autorizovaných obalových společností. Dále je to například ustanovení 21c odst. 3 návrhu novely, kteréžto ustanovení nepokrytě protěžuje společnost EKO-KOM a.s. jako jednu z potencionálních budoucích vícerých autorizovaných obalových společností. Takových ustanovení je v návrhu změny zákona o</i>	Praxe ukazuje, že obce jsou ochotné spolupráci přislíbit, pokud žadatel nabídne přijatelné podmínky. Podmínky autorizace nemohou mít odlišný charakter od požadavků stanovených zákonem, důležité pro obce je hlavně cena za zajištění zpětného odběru, která není stanovena rozhodnutím o autorizaci. Navíc platnost smlouvy může být vázána na okamžik získání autorizace, čímž je zajištěno, že AOS nemůže vyvíjet činnost, na kterou nemá oprávnění. Pokud by AOS v okamžiku získání autorizace neměla žádné místo zpětného odběru, nemohla by od začátku vykonávat sdružené plnění. K tomu aby mohlo řádně paralelně fungovat více AOS je zapotřebí, aby všechny do roka dosáhly kvót zajištění míst zpětného odběru podle § 10 [(v prvním roce je uplatňován mechanismus navržený žadatelem podle § 17 odst. 3 písm. d) bod 7]. Předmětné ustanovení požaduje pouze přibližně čtvrtinové zajištění v okamžiku autorizace jako záruku, že je AOS vůbec schopná do roka celoplošné zajištění míst zpětného odběru dosáhnout. Zde je navíc rozpor s MV, které požaduje kvótu zvýšit na 50 % (počet obyvatel i obcí), s HKČR a SMOČR, které dle znění jejich připomínek požadují 45 % obyvatel a 25 % obcí. MPO a SPČR se shodli na 25 % (počtu obyvatel i obcí). § 21a odst. 3 bude upraven podle připomínky HKČR. (116. připomínka) U ustanovení § 21c odst. 3 není řečeno, jak ustanovení nepokrytě protěžuje společnost EKO-KOM a.s. jako jednu z potencionálních budoucích vícerých autorizovaných obalových společností. S tímto závěrem MŽP nesouhlasí. ROZPOR - UZSČR a KZPS
--	--	--	---

			<i>obalech mnohem více a vyjádření k jednotlivým z nich bude uvedeno v části konkrétních námitek a návrhů řešení.</i> <i>Obecně však lze říci, že navrhovatel zákona by se měl primárně rozhodnout, zdali zamýšlí provozovat kolektivní systém sběru odpadů jako veřejnou službu prostřednictvím veřejnoprávního subjektu nebo pokračovat ve stávajícím řešení prostřednictvím obchodních korporací vlastněných soukromými vlastníky. Drtivá většina návrhů v novely zákona o obalech totiž směřuje k tomu, že navrhovatel hodlá řešit kolektivní systém jako veřejnou službu prostřednictvím privátní společnosti a dochází tak k vytváření řady výjimek v rámci právního řádu, k nepřehlednosti, potencionální diskriminací a pokud navrhovatel miní své návrhy vážně, pak je na místě úvaha o principiální změně systému, tedy o převzetí dosavadního provozovatele kolektivního systému státem a jeho transformace na veřejnoprávní subjekt pod gescí navrhovatele.</i>	
149.	UZSČR	Obecně	3) Prostřednictvím novely zákona o obalech zavádí do právního řádu České republiky nové definice některých pojmů, avšak odlišně, než jsou již právním řádem definovány, čímž se zapleveluje právní řád a znejišťují se recipienty právních norem, jakož se komplikuje i interpretace právních předpisů. add 3) a 4) Nové definice právních pojmů a nesoulad s Ústavním pořádkem České republiky <i>Novela zákona o obalech na mnoho místech v důsledku již dříve zmíněného rozpolcení navrhovatele o tom, zdali autorizovaná obalová společnost má být subjektem veřejného práva či práva soukromého,</i>	Vysvětleno. Není uvedeno konkrétní řešení. Navrhované ustanovení § 28a řeší, jak má být naloženo s peněžními prostředky získanými z příspěvků povinných osob v případě ukončení činnosti AOS. V těchto případech zpravidla jsou na trhu obaly, pro které AOS nezajistila splnění povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů za povinnou osobu. Jsou-li proto v AOS v okamžiku ukončení její činnosti peněžní prostředky získané z příspěvků povinných osob, neměly by zůstat provozovateli bývalé AOS, v případě zániku AOS by

			<i>zavádí novelou řadu omezení, ale i speciálních povinností, pro činnost, fungování a ekonomické hospodaření autorizované obalové společnosti, jimiž se však dostává do rozporu s elementárními principy právního řádu České republiky obsaženými v Ústavním pořádku České republiky.</i> <i>Návrh novely zákona o obalech tak zpochybňuje základní právo vlastnit majetek obsažené v čl. 11 Listiny základních práv a svobod (viz § 28a návrhu novely zákona o obalech nebo § 21a odst. 5 novely), dále je návrh novely zcela zjevně nerespektováno právo na podnikání obsažené v čl. 26 Listiny základních práv a svobod (viz § 20, § 20a a § 21 návrhu novely zákona o obalech).</i> <i>Již stávající text zákona o obalech velmi významně zasahoval do sféry základních práv akcionářů autorizované obalové společnosti a výrazně modifikoval její činnost, nicméně stávající navrhovaná omezení již překračují přípustnou mez překračování omezování základních svobod a hospodářských práv a vytvářejí, zřejmě pod dojmem praktických zkušeností, zcela novou korporaci, se zcela specifickými práva a povinnostmi, která se zcela vymyká všem přirozeným, logickým pravidlům, ačkoli to není nutné.</i>	neměly přejít na jejího právního nástupce nebo být součástí likvidačního zůstatku, který se rozděluje mezi společníky. Zákon v § 21a odst. 5 vylučuje peněžní prostředky rezervy z majetkové podstaty AOS. Navrhovaná právní úprava v § 28a vychází z teze, že při zániku rozhodnutí o autorizaci musí být s dosud nevyužitými peněžními prostředky získanými z příspěvků povinných osob včetně výnosů z nich naloženo tak, aby i nadále sloužily účelu, pro který byly vybrány, tj. k zajištění splnění povinností § 10 a 12 zákona o obalech. Je zřejmé, že poskytování sdruženého plnění není standardním podnikáním. Účelem je zajistit klientům zpětný odběr a využití obalů uvedených na trh, nikoliv vytvářet zisk.
150.	UZSČR	Obecně	4) Novela zákona o obalech zavádí do právního řádu některé instituty, které jsou zcela v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména v otázce práv a povinností akcionářů autorizované obalové společnosti. add 3) a 4) Nové definice právních pojmů a nesoulad s Ústavním pořádkem České republiky	Vysvětleno. Viz připomínka výše.

			<i>Novela zákona o obalech na mnoho místech v důsledku již dříve zmíněného rozpolčení navrhovatele o tom, zdali autorizovaná obalová společnost má být subjektem veřejného práva či práva soukromého, zavádí novelou řadu omezení, ale i speciálních povinností, pro činnost, fungování a ekonomické hospodaření autorizované obalové společnosti, jimiž se však dostává do rozporu s elementárními principy právního řádu České republiky obsaženými v Ústavním pořádku České republiky.</i> <i>Návrh novely zákona o obalech tak zpochybňuje základní právo vlastnit majetek obsažené v čl. 11 Listiny základních práv a svobod (viz § 28a návrhu novely zákona o obalech nebo § 21a odst. 5 novely), dále je návrh novely zcela zjevně nerespektováno právo na podnikání obsažené v čl. 26 Listiny základních práv a svobod (viz § 20, § 20a a § 21 návrhu novely zákona o obalech).</i> <i>Již stávající text zákona o obalech velmi významně zasahoval do sféry základních práv akcionářů autorizované obalové společnosti a výrazně modifikoval její činnosti, nicméně stávající navrhovaná omezení již překračují přípustnou mez překračování omezování základních svobod a hospodářských práv a vytvářejí, zřejmě pod dojmem praktických zkušeností, zcela novou korporaci, se zcela specifickými práva a povinnostmi, která se zcela vymyká všem přirozeným, logickým pravidlům, ačkoli to není nutné.</i>	
151.	UZSČR	Obecně	5) Nedostatečná legislativně technická příprava novely, kdy navrhovaný text vykazuje řadu nedostatků, když chybí odkazy na některé zákonné definice, na jiných místech jsou odkazy na definice v dosud neexistujících právních předpisech.	Vysvětleno. Odkaz obsažený v § 10 odst. 4 návrhu novely zákona nemá normativní, ale informativní povahu. Odkazovat na zákon, který prochází souběžně legislativním procesem je běžnou praxí. Totéž platí i pro absentující odkaz v § 19

			add 5) Legislativně technické chyby <i>V návrhu novely zákona o obalech se na několika místech objevují významné legislativně-technické chyby, které zanášení do právního řádu České republiky nejednoznačnost, nové definice, chybné nebo chybějící odkazy, a to vše je základem pro budoucí obtíže při interpretaci a aplikaci předpisu.</i> <i>Jedná se například o ustanovení § 10 odst. 4 návrhu novely zákona, kde je u definice komunálního odpadu odkaz na dosud neexistující zákon o odpadech, o ustanovení § 17 odst. 4 návrhu novely zákona o obalech, kde je v odkaz na chybné ustanovení zákona, o ustanovení § 18 odst. 3, kde je z nepochopitelných důvodů nově definována osoba jednající ve shodě, ačkoli tento legislativní pojem je již definován zákonem o obchodních korporacích v § 78 s rubrikou Jednání ve shodě (zákon č. 90/2012 Sb.), v ustanovení § 19 odst. 2 návrhu novely zákona o obalech chybí odkaz na definování pojmu druhotná surovina, ačkoli tato definice existuje a na jiných místech návrh novely na zákon o odpadech odkazuje, v tomto případě nikoli.</i> <i>Takových míst je v návrhu novely zákona o obalech mnoho, svědčí o nedostatečné a nepečlivé přípravě textu a tento fakt vyvolává obavy o kvalitu tohoto textu a norem jím navrhovaných. V části konkrétních připomínek budou další legislativně-technické chyby uvedeny.</i>	odst. 2 na pojem druhotná surovina. Pojem definuje návrh nového zákona o odpadech, který se užije subsidiárně podle generálního odkazu uvedeného v § 1 odst. 3. Úprava osoby jednající ve shodě, která jde nad rámec současného zákona o obchodních korporacích, se vypouští. Viz např. připomínka č. 128 SPČR. Dále řešeno u konkrétních připomínek.
152.	UZSČR	§ 2	Připomínka k § 2 NÁVRH ZMĚNY: <u>Je navrhováno doplnění několika definic do definičního paragrafu stávajícího znění zákona</u> <i>Doplnit do § 2 následující definice:</i>	Vysvětleno. Směrnice o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (tzv. směrnice o jednorázových plastech) je platná od 3. 7. 2019. Transpoziční lhůta je 24 měsíců, tzn. do 3. 7. 2021. S ohledem na rozsah směrnice

			s) „plastovým výrobkem na jedno použití“ výrobek, který je vyroben zcela či částečně z plastu a který není vytvořený, navržený či uváděný na trh tak, aby během své životnosti prošel několika obrátkami nebo cykly tím, že bude vrácen výrobcí k opětovnému naplnění nebo opětovně použit ke stejnému účelu, ke kterému byl vytvořen; t) „nádobou na nápoje“ je obal ve formě nádoby na kapaliny, například nápojové láhve včetně uzávěrů a víček; u) „jednorázový recyklovatelný obal“ je plastový výrobek na jedno použití v podobě nádoby na nápoje, jenž může být po sběru znovu recyklován a vytvořen nový recyklovatelný jednorázový obal. Odůvodnění: Není však reflektována Směrnicí Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (SUP). Z nepochopitelných důvodů není definován plastový výrobek na jedno použití identicky se SUP, chybí definice nádoby na nápoji, s níž počítá SUP, chybí definice plastového výrobku na jedno použití jako vratného recyklovatelného obalu, které by reflektovala možnost zavedení zálohového systému pro plastové výrobky na jedno použití (viz čl. 9 písm. a) SUP). Navrhované opatření reflektuje požadavky SUP a otevírá možnosti k zavedení zálohového systému pro plastové výrobky na jedno použití jejich jasným definováním v kontextu s požadavky a cíli legislativy EU.	(z hlediska zahrnutých výrobků i opatření) je zřejmé, že příprava transpozičního předpisu bude komplikovaná. Ministerstvo životního prostředí zahájí přípravu příslušného předpisu do konce roku 2019. V rámci přípravy bude komunikovat s dotčenými subjekty. Je pravděpodobné, že směrnice bude implementována samostatným zákonem doplněným o změnový zákon zákona o obalech a případně dalších zákonů. Text směrnice a způsoby její transpozice jsou v současné době stále analyzovány a diskutovány, proto není vhodné v současné době danou směrnicí implementovat do zákona o obalech. Nadto prostřednictvím zákona o obalech by bylo možné implementovat pouze zlomek povinností, které jsou členským státům stanoveny prostřednictvím směrnice o omezení spotřeby některých plastových výrobků.
153.	UZSČR	§ 9a	Připomínka k § 9a NÁVRH ZMĚNY: <u>Legislativní návrh vůbec neobsahuje alternativu pro zálohový systém pro jednorázové plastové výrobky, ačkoli se nejen v</u>	Vysvětleno. Stávající i budoucí podoba zákona o obalech zavedení zálohového systému pro jednorázové recyklované obaly

		<u>České republiky vede živá diskuse o této možnosti. Není do legislativního návrhu zařazena možnost pro realizaci způsobu dle čl. 9 písm. a) SUP, tj. využití zálohového systému pro jednorázové recyklovatelné obaly</u> <i>Doplnit do návrhu změny zákona o obalech nové ustanovení § 9a s následujícím zněním:</i> <i>Odst. 1) Jednorázové recyklovatelné obaly je možno zpětně odebírat prostřednictvím zálohového systému.</i> <i>Odst. 2) Pokud je při prodeji výrobku v jednorázovém recyklovatelném obalu účtována záloha, která je přímo vázána k jednorázovému recyklovatelnému obalu a jejíž vrácení po vrácení tohoto obalu je kupujícímu při prodeji výrobku konečnému spotřebiteli zaručeno, je tento obal vratným recyklovatelným obalem podle tohoto zákona.</i> <i>Odst. 3) Osoba, která uvádí na trh výrobky ve vratných recyklovatelných obalech, je povinna označit tyto obaly jako vratné recyklovatelné obaly způsobem, který stanoví prováděcí právní předpis.</i> <i>Odst. 4) Osoba, která realizuje prodej výrobků ve vratných recyklovatelných obalech konečnému spotřebiteli je povinna odebírat odpad z vratných recyklovatelných obalů přímo v provozovně nebo v rámci sítě odběru.</i> <i>Odst. 5) Síť odběru musí mít následující parametry:</i> <i>a) odběrné místo se musí nacházet v každé provozovně s prodejní plochou vyšší než 200 m²;</i> <i>b) jedno odběrné místo se musí nacházet v každé obci nad 2 000 obyvatel.</i> <i>Odst. 6) Provozovatel sítě odběru je Recyklační správce. Konkrétní podmínky pro osobu Recyklačního správce stanoví prováděcí právní předpis.</i> <i>Odst. 7) Prováděcí předpis stanoví výši zálohy pro vratné recyklovatelné obaly dle jejich jednotlivých druhů.</i> <i>Odst. 8) Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu</i>	nevylučuje. Navrhovaná ustanovení jsou nadbytečná. Kromě toho jsou navrhovaná ustanovení volnější než stávající požadavky § 9 (odběrné místo se musí nacházet v každé provozovně s prodejní plochou vyšší než 200 m², jedno odběrné místo se musí nacházet v každé obci nad 2 000 obyvatel) a dle MŽP takový zálohový systém nezaručuje splnění požadavků SUP.
--	--	--	---

			výrobky ve vratných recyklovatelných obalech jinak než prodejem spotřebiteli, je povinna informovat osoby, které uvádějí výrobky v těchto obalech na trh nebo je uvádějí do oběhu prodejem spotřebiteli a Recyklačního správce, o připravované změně druhu vratného recyklovatelného obalu nejméně 6 měsíců před provedením této změny. Alternativně lze použít jako legislativní opatření řešení použité ve Slovenské republice, kde je toto řešeno samostatným právním předpisem, který by měl být ve formě prováděcího předpisu projednáván společně s novelou zákona o obalech. Odůvodnění: Legislativní návrh vůbec neumožňuje realizaci sběru jednorázových plastových výrobků prostřednictvím zálohového systému, jak definuje cíle SUP ve svém ustanovení čl. 9 písm. a), a je bez zdůvodnění preferován pouze způsob pod písm. b). Navrhované opatření umožňuje zavedení zálohového systému pro jednorázové plastové výrobky dle SUP. Je v souladu s legislativou EU.	
154.	UZSČR	§ 10 odst. 1	Připomínka k § 10 odst. 1 <u>NÁVRH ZMĚNY: Návrh pracuje s pojmem přiměřená docházková vzdálenost, který nijak nedefinuje a jeho obsah je vágní</u> <i>Bylo by vhodné zavést pro účely zákona o obalech definování alespoň rozmezí přiměřené docházkové vzdálenosti, která by se v zákoně jasně objevila, aby nedocházelo k pochybnostem o tom, co tento pojem znamená. Doporučit lze vzdálenost maximální 700 m², aby nedocházelo k neúměrnému zatížení některých územích sběrnými místy, když intenzita osídlení může</i>	Akceptováno jinak. Podle připomínky MV č. 16. Pojem docházková vzdálenost bude blíže specifikován v důvodové zprávě. Nepovažujeme za vhodné specifikovat vzdálenost explicitně z důvodu velké rozmanitosti intenzity osídlení.

			být nízká. <i>Pro existenci zálohového systému pro vratné recyklovatelné obaly je nutno doplnit výjimku v § 10 odst. 1 pro vratné zálohované obaly o výjimku pro vratné recyklovatelné obaly s odkazem na nové ustanovení § 9a.</i> Odůvodnění: Jedná se o termín, s nímž pracují především stavební předpisy. Objevuje se v různých předpisech například § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Docházková vzdálenost v centrech měst by neměla přesáhnout 300 m², v částech měst se souvislou zástavbou 500 m², v okrajových oblastech rozptýlené zástavby a menších obcích 600 až 700 m². Navrhované opatření není v rozporu s legislativou EU.	
155.	UZSČR	§ 10 odst. 4	Připomínka k § 10 odst. 4 <u>NÁVRH ZMĚNY: <i>Sběrná místa pro odpady z obalů musí být zařazena do systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí, a to na základě písemné smlouvy s obcí</i></u> <i>Nutno definovat pojem Sběrné místo tak, aby bylo zjevné, že pod sběrné místo nespadají odběrná místa v rámci Sítě odběru zálohového systému vratných recyklovatelných obalů. V opačném případě by to k nutnosti registrovat speciální sběrná místa u obcí, na základě písemné smlouvy s obcí, což nedává smysl. Navíc stávající znění návrh vede k tomu, že například sběr separovaného odpadu z obalů v rámci průmyslového sběru a výroby, například ve výrobních závodech, hrazený plně v rámci činnosti provozovatelů, by musel být v rámci zákonného požadavku zařazen do systému obcí na základě písemné smlouvy s obcí, ačkoli s umístěním, provozem či náklady takového</i>	Akceptováno jinak. Viz připomínka HKCR č. 102 k § 2. Zařazení sběrného místa do systému obce je nutné, aby obec mohla sebraný odpad vykázat ve smyslu jejích vlastních povinností dosáhnout požadovanou míru třídění a využití komunálního odpadu, jehož je obalový odpad součástí. Přitom je nutné, aby pro účely kontroly státními orgány byla tato forma spolupráce písemně podložena. V případě door-to-door systémů bránění rozvoje nehrozí, neboť tyto systémy zavádějí přímo obce. Pokud jde o průmyslové obaly, na ty se § 10 vůbec nevztahuje. Zpětným odběrem je podle § 2 písm. l) zákona o obalech odebírání použitých obalů od spotřebitelů na

			<i>sběru odpadu z obalů obec nemá nic společného.</i> Odůvodnění: Návrh ustanovení brání rozvoji alternativních způsobů zpětného odběru (například zpětný odběr v obchodech a obchodních domech, nenádobové door-to-door systémy atd.). Navrhované opatření jde proti požadavkům EU na zajištění vyšší míry zpětného odběru a recyklace.	území České republiky za účelem opakovaného použití obalů nebo za účelem využití nebo odstranění odpadu z obalů.
156.	UZSČR	§ 13 odst. 2	Připomínka k § 13 odst. 2 <i>NÁVRH ZMĚNY: <u>Navrhuje se vložit ustanovení o ovlivňování osob v rámci distribučního řetězce balených výrobků při výběru autorizované obalové společnosti</u></i> <i>Vypustit z návrhu novely zákona o obalech a ponechat regulaci v rámci pravidel ochrany hospodářské soutěže.</i> Odůvodnění: Jedná se o zcela zbytečné a nesmyslné ustanovení. Takové chování účastníků trhu je bez pochyb regulováno již platnými předpisy pro ochranu hospodářské soutěže a jednalo by se o zakázané vertikální dohody. Je zcela nevhodné zatěžovat právní řád takovými novými specifickými právními normami. Jeví se spíše jako návrh k ochraně stávajících pozic jediné existující autorizované obalové společnosti, neboť každá změna bude evokovat možnost ovlivnění. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU a neplní žádný její požadavek.	Vysvětleno. MŽP požádalo o spolupráci při vypořádání této připomínky Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Úřad) a o vyjádření, zda lze připomínku UZSČR akceptovat a ustanovení vypustit, neboť tento případ dostatečně pokrývá již zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (ZOHS), nebo zda připomínku odmítnout s tím, že tento případ ZOHS nepokrývá. K tomu Úřad konstatuje, že s výkladem UZSČR nelze souhlasit. Pokud zákonodárce hodlá zamezit prodejcům (např. maloobchodníkům), aby mohli ovlivnit své dodavatele v tom, se kterou AOS uzavřou smlouvu, musí takto normovat ve zvláštním zákoně, zde zákoně o obalech. V žádném případě se nelze spolehnout na obecnou úpravu dohod v ZOHS, jestliže je třeba efektivně zamezit podobnému ovlivňování v rámci odběratelsko-dodavatelského řetězce. Neplatnost dohody, zde by šlo o konkrétní ustanovení např. smlouvy mezi řetězcem a jeho dodavatelem, by musel konstatovat Úřad po provedeném správním řízení (řádově až roky trvání), případně soud na základě civilní žaloby. Přitom ne všechny podobné dohody by byly tzv. cílové, tzn., že by bylo možno bez dalšího konstatovat

				jejich zákaz a neplatnost. Avšak i na některé bagatelní cílové dohody by mohlo být Úřadem vztaženo ustanovení ZOHS o tzv. prioritizaci (§ 21 odst. 2 ZOHS), dodavatel by se tak neplatnosti mohl domoci jen u soudu. Pokud by dohoda nebyla vyhodnocena jako cílící na narušení soutěže, muselo by toto narušení být jejím výsledkem, aby ji bylo možno zakázat. Tyto tzv. výsledkové dohody jsou obecně považovány za méně nebezpečné pro trhy, zpravidla jsou ze zákazu vyňaty až do výše 30 % tržního podílu – a to blokově, v rámci celé EU. Úřad podotýká, že určení odběratele či dodavatele ve vertikále je sice zpravidla zakázané (jako cílící na narušení soutěže), avšak typicky jde o dohody omezující dodavatele zboží v tom, komu ho může prodávat nebo od koho smí nakupovat vstupy, rozuměno při své hlavní podnikatelské činnosti. Naproti tomu dohoda např. o tom, že z nějakých objektivních důvodů využije konkrétní účetní systém, typ pojištění nebo bankovní záruky (obdobně zde by mohl přicházet v úvahu sdruženého plnění aplikovaný konkrétní AOS), nemusí být per se protisoutěžní (cílová). Bylo by tedy, jak výše popsáno, třeba prokazovat její negativní dopad na soutěž (zejména na trhu nabídky a poptávky po službách AOS) a dopadaly by na ni všechny výjimky ze zákazu dohod, jak Úřad výše zmiňuje, včetně možnosti individuálního vynětí ze zákazu na základě splnění kritérií § 3 odst. 4 ZOHS (srov. čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování EU). Úřad tedy k dotazu MŽP shrnuje, že sice jde o „dohodu“ ve smyslu ZOHS, avšak to samo o sobě neznamená, že se bude vždy jednat o dohodu zakázanou a neplatnou. Přitom je pochopitelné, že odběratel baleného zboží může mít jasný ekonomický prospěch z toho, že ovlivní AOS využívanou svým dodavatelem (typicky bude např. sám akcionářem takové AOS). Jak Úřad výše vyhodnotil, ne vždy ale půjde o zakázanou dohodu ve smyslu § 3 ZOHS.
--	--	--	--	--

				Úřad na závěr konstatoval, že jestliže MŽP hodlá v budoucnu dosáhnout plurality působení různých AOS, je vhodné v návrhu zákona o obalech dané ustanovení ponechat.
157.	UZSČR	§ 13a	Připomínka k § 13a NÁVRH ZMĚNY: <u>V souladu s možností poskytovanou legislativou EU se vnáší nový institut Pověřeného zástupce</u> <i>Vypustit celé ustanovení § 13a jako nadbytečné. Zbytečně se vnáší do právního řádu institut speciálního zastoupení, který se nijak neliší od zastoupení dle civilního práva.</i> <i>Měl-li by mít institut Pověřeného zástupce význam, pak by musel být pojat jako v řešení aplikovaném ve Slovenské republice, tedy s přenosem odpovědnosti osoby uvádějící obaly na trh či do oběhu na Pověřeného zástupce.</i> Odůvodnění: V navrženém znění je institut Pověřeného zástupce bezzubým opatřením a nemístnou konkretizací možnosti volby zástupce dle práva občanského. Již nyní si může plně v souladu se zákonem č. 89/2012 Sb. každý zvolit zástupce pro určitou činnost a definováním okruhu pravomocí pro zastupování v plné moci tak ustanovit Pověřeného zástupce. Na Pověřeného zástupce se nepřenáší žádné povinnosti jinak než prostým zmocněním, nemá žádný význam pro plnění povinností dle zákona o obalech. Navrhované opatření nemá žádný nový kontext do legislativy EU. Již současný stav je souladný s legislativou EU	Vysvětleno. Navrhovaným ustanovením je implementován článek 8a odst. 5 směrnice 2008/98/ES ve znění směrnice (EU) 2018/851, podle kterého každý členský stát EU umožní výrobcům usazeným v jiném členském státě, kteří uvádějí výrobky na trh na jeho území, jmenovat právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako pověřeného zástupce pro účely provádění plnění povinností výrobce vyplývajících ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území. Ustanovení je nezbytné, neboť přesně definuje, za jaké povinnosti je pověřený zástupce zodpovědný.
158.	UZSČR	§ 14 odst. 2	Připomínka k § 14 odst. 2 NÁVRH ZMĚNY: <u>V návaznosti na institut Pověřeného zástupce se zavádí nové povinnosti v</u>	Vysvětleno. Viz připomínka č. 157 výše – jedná se o implementační

			<u>souvislosti se Seznamem a osob a existencí Pověřeného zástupce</u> Vypustit ustanovení § 14 odst. 2 novely zákona o obalech jako nadbytečné. Odůvodnění: Nemá-li žádný smysl institut Pověřeného zástupce nemá ani smysl řešit jeho vztah k Seznamu osob v § 14 zákona o obalech. Navrhované opatření nemá žádný nový kontext do legislativy EU. Již současný stav je souladný s legislativou EU.	ustanovení.
159.	UZSČR	§ 15a odst. 1	Připomínka k § 15a odst. 1 NÁVRH ZMĚNY: <u>Dochází ke zvýšení hodnoty podmínky pro osoby, které nemusí plnit povinnosti dle zákona o obalech. Konkrétně hodnota ročního obratu z 4,5 mil CZK na 25 mil CZK</u> <i>Snížit v novele zákona o obalech hranici ročního obratu z 25 milionů CZK na 5 000 000 CZK.</i> Odůvodnění: Zdůvodňováno je zejména snížení administrativní zátěže. Negativum je snížení příjmů kolektivního systému. Změna je však primárně příznivou pro autorizované obalové společnosti, z nichž snímá značnou část administrativní zátěže a nákladů spojených s evidencí a výkaznictvím malých producentů odpadů z obalů, avšak za cenu ztráty příjmů a ztráty kontroly na určitou částí odpadů z obalů. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	Vysvětleno. Úprava tohoto ustanovení vychází z podnikatelské praxe a úkolu uloženého v rámci tzv. Ekoauditů (Návrhy na řešení opatření k posílení konkurenceschopnosti a rozvoje podnikání v České republice z pohledu právních předpisů na ochranu životního prostředí). Rozšířit výjimku pro podniky s ročním obratem do 25 000 000 Kč bylo požadováno v podnětu č. 11 první fáze Ekoauditů a tento úkol byl uložen usnesením vlády č. 157 ze dne 2. března 2011.
160.	UZSČR	§ 17	Připomínka k § 17 NÁVRH ZMĚNY: <u>V návrhu schází ustanovení o vymezení okruhu účastníků správního řízení o</u>	Akceptováno jinak. Bude řešeno úpravou § 27 následovně:

			<u>udělení autorizace</u> <i>Do § 17 zákona vložit odstavec vymezující okruh účastníků správního řízení o udělení autorizace.</i> Odůvodnění: Zákon by měl jednoznačně (obdobně jako v § 27 vymezil okruh účastníků pro akreditace pro ověřování správního řízení). Není ani pochopitelné proč pro změnu autorizace a její zrušení je určeno, že účastníkem řízení je výlučně žadatel (viz § 27 odst. 2), avšak pro řízení o rozhodnutí o autorizaci okruh účastníků vymezen není. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	„§ 27 (1) Účastníky řízení podle § 17 a 25 jsou všechny autorizované společnosti zajišťující sdružené plnění ve vztahu k obalům, kterých se týká řízení o udělení či změně autorizace, a žadatelé, kteří žádají o udělení či změnu autorizace ve vztahu k obalům, kterých se řízení týká. (2) Účastníkem řízení podle § 26 je pouze dotčená autorizovaná společnost.“ Viz připomínka č. 57 MPO. ROZPOR – UZSČR + KZPS
161.	UZSČR	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 6	Připomínka k § 17 odst. 3 písm. e) bod 6 <u>NÁVRH ZMĚNY: <i>podrobný popis předpokládaného finančního zajištění sdruženého plnění především po dobu prvního roku platnosti rozhodnutí o autorizaci a dokumenty prokazující jeho pravdivost, zejména účetní závěrku a smlouvy o čerpání úvěru, pokud se jeho použití předpokládá.; toto finanční zajištění musí být nezávislé na platební schopnosti osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu</i></u> <i>podrobný popis předpokládaného finančního zajištění sdruženého plnění především po dobu prvního roku platnosti rozhodnutí o autorizaci a dokumenty prokazující jeho pravdivost, zejména účetní závěrku a smlouvy o čerpání úvěru, pokud se jeho použití předpokládá.; toto finanční zajištění musí být nezávislé na platební schopnosti osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu, vyjma akcionářů žadatele,</i> Odůvodnění: Akcionáři nesou odpovědnost za finanční situaci	Akceptováno jinak/Vysvětleno. Např. zálohová platba nebo příslib platby není finanční zajištění. Pokud akcionáři vloží peníze do společnosti, např. formou navýšení základního kapitálu, jedná se o standardní finanční zajištění a část věty za středníkem již pro tento případ není relevantní. ROZPOR - UZSČR + ČMKOS

			žadatele. Proto jsou prostředky, včetně zálohových plateb na sdružené plnění, pocházející od akcionářů relevantním způsobem prokázání finančního zajištění žadatele. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	
162.	UZSČR	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 8	Připomínka k § 17 odst. 3 písm. e) bod 8 NÁVRH ZMĚNY: <u>popis a doložení zajištění shodného přístupu s ostatními autorizovanými společnostmi ke všem koordinovaným oblastem podle § 21c</u> <i>Text ze zákona zcela vypustit. Jedná se o podmínku závislou na vůli jiných subjektů práva, kterou žadatel o autorizaci není schopen bez nevynutitelné součinnosti splnit.</i> Odůvodnění: Návrh ustanovení podmiňuje udělení autorizace učiněním dohody s třetími osobami (výslovně dalšími AOS), které ovšem nemají na uzavření takové dohody (která umožní vstup dalšího konkurenta) jakýkoliv zájem. Navíc žadatel o autorizaci nemá žádný nástroj, jak by mohli splnění požadavku vymoci, neb nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Toto ustanovení přímo brání vzniku dalších autorizovaných společností a zcela „zabetonovává“ stávající stav. Postačí pouhá neochota existujících autorizovaných společností ke shodnému přístupu a získání autorizace je znemožněno. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	Akceptováno jinak. Podmínka byla odstraněna coby požadavek při předložení žádosti (shoda na koordinaci jako součást projektu zajišťování sdruženého plnění) a byla začleněna jako podmínka udělení autorizace – tzn., že koordinace přístupu AOS a žadatele či žadatelů bude řešena v rámci správního řízení. Pokud mají AOS fungovat paralelně a pokrývat celou ČR, je zapotřebí funkčního mechanismu vyrovnání nákladů tak, aby žádná AOS nebyla diskriminována. Většinové náklady, které představují náklady na zpětný odběr, budou vyrovnávány na základě § 21b. V případě nákladů na zpětný odběr jsou náklady obcí poměrně jednoduše zjistitelné a náklady se pak jednoduše dají rozdělit podle podílu na trhu. Menšinové náklady ovšem tak jasný charakter nemají a odvíjejí se od toho, jakých výsledků má v úmyslu AOS dosáhnout. Typickým příkladem je podpora dotřídovacích linek. Pokud se AOS neshodnou na míře jejich podpory, je prakticky nemožné dosáhnout spravedlivého a transparentního rozdělení nákladů jak požaduje směrnice. ROZPOR – UZSČR + ČMKOS
163.	UZSČR	§ 17 odst. 4	Připomínka k § 17 odst. 4 písm. a)	Vysvětleno.

		písm. a) „(4) Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci a) je žadatel odchylně od § 10 odst. 2 a 3 povinen mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr podle § 10, činil z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 25 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %; to neplatí, pokud má žadatel v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, Je nepochopitelné, jak může mít žadatel o autorizaci zajištěná sběrná místa pro 25 % obyvatel ČR. Uvedené ustanovení v podstatě fixuje stávající stav, neboť není reálně možné, aby subjekt ucházející se o zajišťování činnosti AOS mohl před udělením autorizace smluvně zajistit 25 % obyvatel (v zasmulvněných obcích). Zde by měla být stanovena podmínka časového limitu, do kdy musí provozovatel AOS splnit smluvní zajištění v daném rozsahu – min. do 3 let od nabytí právní moci autorizačního rozhodnutí.	MŽP zvažovalo nahradit smlouvu o smlouvě budoucí dohodou o společném záměru (letter of intent). Jedná se o dohodu vyhotovovanou v průběhu jednání o uzavření smlouvy, v níž jsou zachyceny výsledky dosavadního jednání. Jako problematické se ovšem jeví posouzení závaznosti dohody o společném záměru, kdy strany pouze deklarují určitý úmysl, bez toho aniž by byly skutečně vázány. Ustanovení § 1728 odst. 1 občanského zákoníku uvádí, že „Každý může vést jednání o smlouvě svobodně a neodpovídá za to, že ji neuzavře, ledaže jednání o smlouvě zahájí nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít“. Přestože lze diskutovat o existenci předběžné odpovědnosti vyplývající z dohody o společném záměru podle občanského zákoníku, pro zajištění plnění zákonné, veřejnoprávní povinnosti zpětného odběru odpadů z obalů je podle MŽP nutný vyšší stupeň závaznosti, který spatřujeme právě ve smlouvě o smlouvě budoucí. Praxe ukazuje, že obce jsou ochotné spolupráci přislíbit, pokud žadatel nabídne přijatelné podmínky. Podmínky autorizace nemohou mít odlišný charakter od požadavků stanovených zákonem, důležité pro obce je hlavně cena za zajištění zpětného odběru, která není stanovena rozhodnutím o autorizaci. Navíc platnost smlouvy může být vázána na okamžik získání autorizace, čímž je zajištěno, že AOS nemůže vyvíjet činnost, na kterou nemá oprávnění. Pokud by AOS v okamžiku získání autorizace neměla žádné místo zpětného odběru, nemohla by od začátku vykonávat sdružené plnění. K tomu aby mohlo řádně paralelně fungovat více AOS je zapotřebí, aby všechny do roka dosáhly kvót zajištění míst zpětného odběru podle § 10. (v prvním roce je uplatňován mechanismus navržený žadatelem podle § 17 odst. 3 písm. e) bod 7.) Předmětné ustanovení požaduje pouze přibližně čtvrtinové zajištění
--	--	--	--

				v okamžiku autorizace jako záruku, že je AOS vůbec schopná do roka celoplošné zajištění míst zpětného odběru dosáhnout. Zde si požadavky připomínkových míst odporují - MV požaduje kvótu zvýšit na 50 %, SMOČR a HKČR požadují 45 % (dle znění jejich připomínek 45 % počtu obyvatel a 25 % obcí). ROZPOR – UZSČR
164.	UZSČR	§ 17 odst. 4 písm. a)	Připomínka k § 17 odst. 4 písm. a) NÁVRH ZMĚNY: <u>Žadatel je odchýlně od § 10 odst. 2 a 3 povinen mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 25 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %; to neplatí, pokud žadatel má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly</u> <i>Text ze zákona zcela vypustit. Nesplnitelnou podmínku nelze splnit. Subjekt bez autorizace se nemůže zavazovat k plnění jako autorizovaná obalová společnost. Jedná se o stejnou situaci, jako chtít po žadateli o licenci taxi, kterou ještě nemá, aby někoho odvezl jako taxi.</i> Odůvodnění: Obce nemohou podepisovat smlouvu, ani smlouvu o smlouvě budoucí (jejíž obsahem je text budoucí smlouvy) se subjektem, který není oprávněn vykonávat činnost, která je předmětem této smlouvy a u níž nejsou známy podmínky (stanovené teprve	Vysvětleno. MŽP zvažovalo nahradit smlouvu o smlouvě budoucí dohodou o společném záměru (letter of intent). Jedná se o dohodu vyhotovovanou v průběhu jednání o uzavření smlouvy, v níž jsou zachyceny výsledky dosavadního jednání. Jako problematické se ovšem jeví posouzení závaznosti dohody o společném záměru, kdy strany pouze deklarují určitý úmysl, bez toho aniž by byly skutečně vázány. Ustanovení § 1728 odst. 1 občanského zákoníku uvádí, že „Každý může vést jednání o smlouvě svobodně a neodpovídá za to, že ji neuzavře, ledaže jednání o smlouvě zahájí nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít“. Přestože lze diskutovat o existenci předběžné odpovědnosti vyplývající z dohody o společném záměru podle občanského zákoníku, pro zajištění plnění zákonné, veřejnoprávní povinnosti zpětného odběru odpadů z obalů je podle MŽP nutný vyšší stupeň závaznosti, který spatřujeme právě ve smlouvě o smlouvě budoucí. Praxe ukazuje, že obce jsou ochotné spolupráci přislíbit, pokud žadatel nabídne přijatelné podmínky. Podmínky autorizace nemohou mít odlišný charakter od požadavků stanovených zákonem, důležitá pro obce je hlavně cena za zajištění zpětného odběru, která není stanovena

			rozhodnutím o autorizaci), za kterých bude činnost vykonávána. Opět se jedná, podobně jako je tomu u podmínky pro získání autorizace v § 17 odst. 3 písm. e) bodu 8., o nesplnitelnou zákonem stanovenou podmínku. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	rozhodnutím o autorizaci. Navíc platnost smlouvy může být vázána na okamžik získání autorizace, čímž je zajištěno, že AOS nemůže vyvíjet činnost, na kterou nemá oprávnění. Pokud by AOS v okamžiku získání autorizace neměla žádné místo zpětného odběru, nemohla by od začátku vykonávat sdružené plnění. K tomu aby mohlo řádně paralelně fungovat více AOS je zapotřebí, aby všechny do roka dosáhly kvót zajištění míst zpětného odběru podle § 10 [v prvním roce je uplatňován mechanismus navržený žadatelem podle § 17 odst. 3 písm. d) bod 7]. Předmětné ustanovení požaduje pouze přibližně čtvrtinové zajištění v okamžiku autorizace jako záruku, že je AOS vůbec schopná do roka celoplošné zajištění míst zpětného odběru dosáhnout. Zde si požadavky připomínkových míst odporují - MV požaduje kvótu zvýšit na 50 %, SMOČR a HKČR požadují 45 % (dle znění jejich připomínek 45 % počtu obyvatel a 25 % obcí). MPO a SPČR požadují 25 % počtu obyvatel i obcí a podporují tak návrh MŽP. Jedná se o připomínku k totožnému ustanovení jako u připomínky č. 163, kde je navrhováno splnit smluvní zajištění v daném rozsahu min. do 3 let od nabytí právní moci autorizačního rozhodnutí, zatímco připomínka č. 164 navrhuje ustanovení vypustit. Bude proto bráno dohromady jako jeden rozpor. ROZPOR – UZSČR (počítáno s ohledem na téměř totožnou připomínku č. 163 jako jeden rozpor)
165.	UZSČR	§ 17 odst. 4 písm. b)	Připomínka k § 17 odst. 4 písm. b) NÁVRH ZMĚNY: <u>Žadatel o autorizaci, jenž bude zajišťovat zpětný odběr pouze pro vratné zálohové láhve má jako podmínku pro získání autorizace stanoveno 90 % prodejen a výkupních míst</u>	Akceptováno jinak. Ustanovení § 17 odst. 4 písm. b) bylo po dohodě s připomínkovými místy upraveno následovně:

			<i>Doplnit ustanovení § 17 odst. 4 písm. b) tak, že „tyto podmínky se nevztahují na Recyklačního správce“. To při případ, že by Recyklační správce pro účely sběru vratných recyklovatelných obalů měl dle úvahy navrhovatele získávat autorizace jako autorizovaná obalová společnost.</i> Odůvodnění: Návrh zákona však neobsahuje obdobnou výjimku pro možný zálohový systém sběru vratných recyklovatelných obalů v rámci Sítě odběru (například PET láhve). Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	(4) Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci „b) je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchýlně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěno zapojení provozoven, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli, do systému výkupu vratných zálohovaných obalů podle § 9 odst. 4.“ ROZPOR – UZSČR
166.	UZSČR	§ 18 odst. 3	Připomínka k § 18 odst. 3 NÁVRH ZMĚNY: <u>Podíl jednotlivého akcionáře nebo akcionářů jednajících ve shodě na základním kapitálu autorizované společnosti nesmí přesáhnout 33 %. Jestliže se tak stane, je tento akcionář povinen nebo tito akcionáři povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit Ministerstvu životního prostředí a snížit svůj podíl na hranici nejvýše 33 % nejpozději do 1 roku ode dne jejího překročení. Má se za to, že osobami jednajícími ve shodě jsou též osoby ovládané stejnou ovládající osobou nebo rodinnými příslušníky akcionáře nebo osoby akcionáře ovládající</u> Navrhuje se následující text: „Podíl jednotlivého akcionáře nebo akcionářů jednajících ve shodě¹⁾ na základním kapitálu autorizované společnosti nesmí přesáhnout 33 %. Jestliže se tak stane, je tento akcionář povinen nebo tito akcionáři povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit Ministerstvu životního prostředí a snížit svůj podíl na hranici nejvýše	Akceptováno.

			33 % nejpozději do 1 roku ode dne jejího překročení.“ ¹⁾ § 78 Zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích ve znění pozdějších předpisů. Odůvodnění: Definice osob jednajících ve shodě je obsažená v § 78 Zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích a je odlišná od textu uvedeného v legislativním návrhu. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU.	
167.	UZSČR	§ 18 odst. 5	Připomínka k § 18 odst. 5 NÁVRH ZMĚNY: <u>V daném ustanovení se zavádí zákaz pro akcionáře autorizované společnosti být akcionářem jiné autorizované společnosti</u> <i>Jedná se v podstatě o tzv. „lex KMV“ a tuto nadbytečnou regulaci navrhujeme vypustit.</i> Odůvodnění: Pro takové omezení není žádný důvod a jedná se pouze o omezení smluvní volnosti, o omezení svobodného nabývání majetku a o omezení práva na podnikání. Tento nedůvodný návrh je zřejmě reakcí na aktuálně vzniklou situaci, kdy společnost Karlovarské minerální vody, a.s. je akcionářem žadatele o autorizace REMA AOS a.s. a prostřednictvím propojené osoby PEPSICO CZ s.r.o. zároveň akcionářem autorizované obalové společnosti EKO-KOM a.s. S ohledem na limity výkonu akcionářských práv a na omezení pro akcionáře v rámci autorizované obalové společnosti je toto zcela nadbytečné. Zákonná regulace není určena k tomu, aby řešila některé aktuálně nastalé situace a ekonomické pozice některých konkrétních osob. Zákonná normativní regulace má být v principu vždy obecná a určení všem	Vysvětleno. Navrhované ustanovení není nadbytečné. Smyslem je vyloučit z neziskového systému střet zájmů, který může nastat mezi zájmy dvou autorizovaných společností. Příkladem možného střetu zájmů je např. hypotetická situace, kdy by osoba ovládající akcionáře jedné AOS, která by byla autorizována k poskytování sdruženého plnění jen pro specifickou skupinu obalů, byla zároveň osobou ovládající akcionáře jiné AOS, která by byla autorizována k poskytování sdruženého plnění pro jinou skupinu obalů. Ta samá osoba by pak mohla vyvíjet snahu směrem k oběma AOS o zvýhodnění skupiny obalů, za kterou s jednotlivými AOS jí ovládané osoby uzavřely smlouvu o sdruženém plnění např. v rámci ekomodulace. Bude doplněna důvodová zpráva. Rozpor - KZPS

			recipientům právním novem. Navrhované opatření není požadavkem legislativy EU.	
168.	UZSČR	§ 19 odst. 2	Připomínka k § 19 odst. 2 NÁVRH ZMĚNY: <u>V rámci řešení střetu zájmů je vyjmenovaným osobám zakázáno obchodování s druhotnou surovinou</u> <i>Vypuštění novelou zákona o obalech navrhované rozšíření omezení pro střet zájmů, jehož přínos není v podstatě žádný a může způsobit konflikt při jiných činnostech akcionářů a dalších v ustanovení vyjmenovaných osob.</i> Odůvodnění: Tento návrh má dva problémy. Prvním je skutečnost, že legislativně-technicky chybí odkaz na definici pojmu druhotná surovina. Větším problémem ovšem je, že někteří akcionáři autorizovaných obalových společností, kteří jsou zároveň původce odpadů z obalů produkují nejen odpady z obalů, ale také odpady z průmyslové výroby svých produktů, které do kolektivního systému nenáleží. Tyto odpady pak samozřejmě v rámci svého odpadového hospodářství likvidují a část těchto odpadů je druhotnou surovinou, kterou zcela přirozeně tyto akcionáři prodávají, tedy obchodují s ní. Takto navržený zákaz by některé akcionáře autorizovaných obalových společností okamžitě uvrhl do porušení zákona o obalech, aniž by tu byla uchopitelná věcná souvislost. Navrhované opatření nemá kontext s legislativou EU.	Vysvětleno. Doplnění ustanovení o osoby, jejichž činnost přímo souvisí s obchodem s druhotnou surovinou, je na místě, neboť druhotná surovina po splnění určitých kritérií přestává být odpadem, ale je fakticky výstupem mnohých odpadových technologií. Máme za to, že ustanovení je napsáno vcelku jednoznačně – jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady nebo obchodováním s druhotnou surovinou. Příklad popsaný v připomínce není tedy relevantní, pokud vzniká při výrobě druhotná surovina, nemůže být předmětem dané osoby přímá souvislost s obchodováním druhotnou surovinou – druhotná surovina zde vzniká jako vedlejší produkt výroby. Smyslem ustanovení § 19 odst. 2 zákona o obalech je obecně minimalizovat riziko konfliktu zájmů na straně AOS a jejích akcionářů, tak, aby primárním a jediným zájmem AOS bylo zajišťovat řádně a v plném rozsahu plnění povinností zpětného odběru a využití za podmínek, které budou pro výrobce ekonomicky únosné. Zvláště vysoké je riziko konfliktu zájmů ve vztahu k nakládání s odpady, neboť právě na nakládání s odpady směřuje většina výdajů AOS a zároveň zde AOS disponuje velkou ekonomickou silou, která jí umožňuje formovat (i deformovat) trh s odpady. Obdobná rizika hrozí i při nakládání s druhotnou surovinou. Viz také připomínka MPO č. 64.
169.	UZSČR	§ 20 odst. 2	Připomínka k § 20 odst. 2 NÁVRH ZMĚNY: <u>Tímto ustanovením je zaváděno omezení pro autorizované společnosti pro uzavírání smluv, které prokazatelně nepovedou ke</u>	Vysvětleno. Omezením se již v současné době řídí AOS EKO-KOM, a.s., neboť toto omezení je zakotveno v rozhodnutí o

			<u>zvýhodnění osob oprávněných nakládat s odpady v hospodářské soutěži</u> <i>Vypuštění novelou zákona o obalech navrhované rozšíření omezení pro střet zájmů, jehož přínos není v podstatě žádný a může způsobit konflikt při jiných činnostech akcionářů a dalších v ustanovení vyjmenovaných osob.</i> Odůvodnění: Uvedené omezení je nadbytečné a je nepřezkoumatelnou regulací. Je vhodné vypustit z návrhu změny zákona, případně, je-li potřebou navrhovatele takové omezení ukládat, pak jej ponechat jako omezení v rámci podmínek autorizace, jak tomu bylo doposud. Navrhované opatření nemá vztah k legislativě EU.	autorizaci a je nezbytné, aby platilo i pro všechny ostatní potenciální AOS kvůli rovnosti podmínek. Pokud by bylo ustanovení vypuštěno, nemusely by potenciální nové AOS na tuto podmínku přistoupit s tím, že omezení nemá oporu v zákoně, což by samozřejmě vedlo k značné právní nejistotě. Cílem ustanovení je zajistit, že AOS nebude s některými odpadovými společnostmi uzavírat smlouvy, které by mohly znevýhodňovat jiné subjekty na trhu. Vzhledem k významu AOS na trhu odpadových služeb je tato regulace žádoucí a není nadbytečná.
170.	UZSČR	§ 20 odst. 3	Přípomínka k § 20 odst. 3 <u>NÁVRH ZMĚNY: Autorizovaná společnost nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady ani se na takovém podnikání podílet; autorizovaná společnost nesmí obchodovat s odpadem z obalů ani druhotnými surovinami získanými z odpadů z obalů, zprostředkovávat obchod s odpadem z obalů ani druhotnými surovinami získanými z odpadů z obalů ani určovat, komu osoby, jež zajišťují zpětný odběr a využití odpadu z obalů, předají odpad z obalů nebo druhotné suroviny získané z odpadů z obalů</u> <i>Autorizovaná společnost nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady ani se na takovém podnikání podílet.</i> Odůvodnění: Právě autorizované obalové společnosti mohou	Vysvětleno. Omezení AOS, aby nesměla nakládat, a tedy i obchodovat s odpady, je zcela žádoucí s ohledem na ochranu hospodářské soutěže. AOS nesmí s ohledem na svůj specifický a významný charakter činnosti vstupovat na následné trhy nakládání s odpady. Navrhované ustanovení odpovídá navíc současné praxi a vydanému rozhodnutí o autorizaci společnosti EKO-KOM, a.s.

			napomáhat efektivnímu uplatňování druhotných surovin a tím zvyšovat podíl jejich využití či snižovat náklady na jejich uplatnění. Možnost obchodování s druhotnými surovinami by naopak měla otevřít možnost zefektivnění kolektivního systému likvidace odpadů z obalů a mohla by být nástrojem zvýšení tlak na podnikatele v oblasti nakládání s odpady na dosažení co nejvýhodnějších podmínek. Navrhované opatření jde proti požadavkům EU na zajištění vyšší míry zpětného odběru a recyklace.	
171.	UZSČR	§ 20 odst. 9	Připomínka k § 20 odst. 9 NÁVRH ZMĚNY: <u>Omezení autorizované společnosti vykonávat činnost pověřeného zástupce</u> <i>Vypustit ustanovení § 20 odst. 9 z návrhu změny zákona.</i> Odůvodnění: Je-li institut pověřeného zástupce zbytečný a bezzubý a je-li navrhováno jeho vypuštění z návrhu změny zákona, pak je nadbytečné i omezení pro autorizovanou společnost tuto činnost vykonávat. Navrhované opatření nebude mít vliv na plnění požadavků legislativy EU.	Vysvětleno. Viz připomínky výše, jde o implementační ustanovení směrnice 851/2018. Vyloučení AOS z režimu pověřeného zástupce má zamezit střetu zájmů, kdy by AOS plnila povinnosti de facto sama vůči sobě.
172.	UZSČR	§ 20a odst. 3	Připomínka k § 20a odst. 3 NÁVRH ZMĚNY: <u>V daném ustanovení je zaváděno omezení pro uzavírání smluv s osobami ve zvláštním vztahu k autorizované společnosti pro autorizovanou společnost nevýhodných. Kupodivu takové smlouvy nejsou návrhem změny zákona hodnoceny jako absolutně neplatné, dokonce ani jako relativně neplatné, ale na základě prokázání dobré víry</u>	Akceptováno. Viz také připomínka MPO č. 67.

			<i>Uvedené ustanovení není reformovatelné. Má-li být zachováno, pak pouze ve zjednodušeném znění: „Autorizovaná společnost nesmí uzavřít s právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která k ní má zvláštní vztah ve smyslu odstavce 4, jakoukoli jinou smlouvu než smlouvu o sdruženém plnění nebo smlouvu o výkonu funkce“.</i> Odůvodnění: Kupodivu takové smlouvy nejsou návrhem změny zákona hodnoceny jako absolutně neplatné, dokonce ani jako relativně neplatné, ale na základě prokázání dobré víry na straně zvýhodněného osoby na úkor autorizované společnosti jsou označovány za platné, pouze se generuje odpovědnost toho, kdo smlouvu za autorizovanou společnost uzavřel. Je zcela vyloučeno zproštění se odpovědnosti čili odpovědnost je pojmána jako absolutní. Jedná se o zcela „novátorský“ přístup k odpovědnosti za škodu, zcela se vymykající právní úpravě dle zákona o obchodních korporacích a dle občanského zákoníku. Není zřejmé, kdo by měl práva z odpovědnosti uplatnit, zřejmě autorizovaná společnost, není řešeno, jak se bude posuzovat odpovědnost v případě, kdy smlouvu uzavřela osoba na přímý pokyn jiné osoby nebo dokonce orgánu autorizované společnosti. Může nastat i situace, kdy statutární orgán autorizované společnosti uzavře sám se sebou takovou pro autorizovanou společnost nevýhodnou smlouvu a sám se obhájí prohlášením dobré víry. Celé ustanovení je právně technicky sporné a lze jej označit za legitimizace nástroje pro vyvádění finančních prostředků z autorizované obalové společnosti. Navrhované opatření nemá žádný kontext s legislativou EU.	

173.	UZSČR	§ 20a odst. 5	Připomínka k § 20a odst. 5 NÁVRH ZMĚNY: <u>S akcionářem autorizované společnosti, s právnickou osobou jím ovládanou nebo s osobou ovládající některého z akcionářů autorizované společnosti nesmí autorizovaná společnost uzavřít jinou smlouvu než smlouvu o sdruženém plnění</u> <i>S akcionářem autorizované společnosti nesmí autorizovaná společnost uzavřít jinou smlouvu než smlouvu o sdruženém plnění.</i> Odůvodnění: Z návrhu ustanovení například vyplývá, že v (hypotetickém) případě, pokud společnost Agrofert bude akcionářem některé AOS (což se může stát), nebude moci tato AOS (oproti ostatním AOS) využívat inzerce v celoplošných médiích ovládaných skupinou Agrofert. Což ji velmi silně znevýhodní oproti ostatním AOS. Navrhované opatření nebude mít vliv na plnění požadavků legislativy EU.	Vysvětleno. Ustanovení navazuje na úpravu § 18 odst. 5; vypuštění možnosti akcionáře uzavírat s autorizovanou společností poradenskou smlouvu či smlouvu o výzkumu, propagaci apod. je motivováno snahou zabránit vyvedení prostředků ve prospěch akcionáře pod záminkou fiktivních služeb či poskytování akcionářům věcného plnění za neodpovídající úhradu. Standardní poradenství v oblasti prevence vzniku odpadu, či spolupráci se zákazníkem na propagaci třídění může autorizovaná společnost zabudovat přímo do smlouvy o sdruženém plnění a tak tyto činnosti provádět ve spolupráci s vlastním akcionářem transparentně za stejných podmínek, jako je provádí s ostatními zákazníky.
174.	UZSČR	§ 21	Připomínka k § 21 NÁVRH ZMĚNY: <u>V návrhu schází ustanovení o zákazu křížového financování sdruženého plnění mezi jednotlivými druhy a typy obalů a transparentnosti cen</u> <i>Poplatky přijaté za zajišťování sdruženého plnění od povinných osob smějí být využívány k zajištění povinností vztahujících se pouze tomu typu a druhu obalu, za který byly vybrány.</i> Odůvodnění: V rámci křížového financování systému sdruženého	Vysvětleno. Zákaz křížového financování z našeho pohledu byl obtížně vymahatelný. Je obtížné definovat, co je přesně křížové financování, a jak ho určovat. Je nerealné odlišit např. náklady na realizaci osvěty nebo nezbytnou administrativu pro jednotlivé skupiny obalů. Ustanovení by bylo navíc obtížně kontrolovatelné ze strany kontrolních orgánů. Povinné zveřejňování struktury nákladů považujeme za gold-plating, nicméně současná AOS ji dobrovolně zveřejňuje v rámci svých výročních zpráv.

			plnění dochází k zvýhodňování jednoho výrobce obalů na úkor druhého, což je nežádoucí. AOS by měla zveřejňovat podrobnou strukturu nákladů na zajišťování sdruženého plnění (u všech článků řetězu nakládání s obaly). Navrhované opatření nebude mít vliv na plnění požadavků legislativy EU.	Viz také např. připomínka HKČR č. 110.
175.	UZSČR	§ 21 odst. 1 písm. i)	Připomínka k § 21 odst. 1 písm. i) NÁVRH ZMĚNY: <u>Uvedené ustanovení shrnuje zdroje financování kolektivního systému zpětného odběru odpadů z obalů a jsou v obecné rovině definovány jeho příjmy a výdaje</u> <i>Vypuštění textu ve znění: „... a z nevyplacených záloh ve smyslu § 9 odst. 1“.</i> <i>Jinak bude zkresleno financování systému, zejména na úkor osob uvádějících na trh nebo do oběhu vratné zálohované obaly..</i> Odůvodnění: Zde se zamýšlí zahrnutí hodnoty nevyplacených záloh za vratné zálohové obaly do celkového hodnocení zajištění financování kolektivního systému jako teoretického příjmu, jenž má být kalkulován na straně příjmů klientů systému. Autorizovaná obalová společnost však nemá žádný mechanismus, jak zjistit jaký je objem nevyplacených záloh za vratné zálohované obaly. Ostatně to přesně neví ani osoby uvádějící vratné zálohované obaly na trh. Pak se tedy může jednat jen o spekulativní hodnotu, kterou však na základě zákonného zmocnění bude obligatorně zanášet autorizovaná obalové společnost do své rozvahy a do stanovených cen (poplatků) za zpětný odběr odpadů z obalů. Hodnota nevyplacených záloh je hodnotou neověřitelnou. Navrhované opatření není požadavkem legislativy EU a	Vysvětleno. Text nemůže být vypuštěn, jedná se transpozici článku 8a odst. 4 písm. a) směrnice 2008/98/ES ve znění směrnice (EU) 2018/851 písm. a), dle kterého mají být finančními příspěvky hrazenými výrobcí za účelem dodržení jejich povinností spojených s rozšířenou odpovědností výrobce pokryty u výrobků, jež výrobci uvádějí na trh v dotčeném členském státě, mimo jiné náklady nezbytné ke splnění ostatních cílů uvedených v odst. 1 písm. b) se zohledněním příjmů z opětovného použití, z prodeje druhotných surovin získaných z jejich výrobků a z nerozdělených uložených plateb. Bude doplněna důvodová zpráva.

			není s ní v rozporu.	
176.	UZSČR	§ 21 odst. 1 písm. j)	Přípomínka k § 21 odst. 1 písm. j) NÁVRH ZMĚNY: <u>zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou výši jejich nákladů; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady jedna autorizovaná společnost určená způsobem podle § 21c odst. 3</u> <i>zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou výši jejich nákladů; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady subjekt pověřený MŽP dle § 21c odst. (3).</i> Odůvodnění: Návrh ustanovení je nerealizovatelný. MŽP nemá k dispozici žádné nástroje, kterými by mohlo koordinovat názory jednotlivých AOS. Zjišťování by mělo provádět MŽP ve vlastní působnosti, případně jím pověřit ČSÚ, který je kvalifikován a má potřebnou kapacitu. Navrhované opatření může mít vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU.	Vysvětleno. Přípomínka se týká ustanovení § 21 odst. 1 písm. h). Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Náklady na toto zajišťování navíc mají hradit výrobci, nikoliv stát. Pokud by nedošlo ke shodě více AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. ROZPOR – UZSČR

177.	UZSČR	§ 21 odst. 1 písm. h)	Připomínka k § 21 odst. 1 písm. h) NÁVRH ZMĚNY: <u>provádět na základě studií, a to zejména studií posuzování životního cyklu, ekomodulaci u obalů či typů obalů, u kterých je to možné, přičemž ekomodulace nepředstavuje neodůvodněné znevýhodnění v hospodářské soutěži ve smyslu písmene a); při působení více autorizovaných společností na území České republiky musí být ekomodulace pro jednotlivé druhy nebo skupiny podobných obalů prováděna ve shodě mezi jednotlivými autorizovanými společnostmi a za tímto účelem mezi nimi musí probíhat koordinace podle § 21c odst. 5</u> <i>zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou výši jejich nákladů; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady subjekt pověřený MŽP dle § 21c odst. (3).</i> Odůvodnění: Návrh ustanovení je nerealizovatelný. MŽP nemá k dispozici žádné nástroje, kterými by mohlo koordinovat názory jednotlivých AOS. Zavedení ekomodulace by mělo schvalovat MŽP ve své vlastní působnosti na základě návrhu od AOS, výrobce či jiného subjektu. Navrhované opatření může ohrozit požadavky EU na aplikaci ekomodulace v národním prostředí.	Vysvětleno. Připomínka se týká ustanovení § 21 odst. 1 písm. j). Ekomodulace je dle zákona o odpadech povinnost AOS, a stát by neměl do tohoto procesu významněji zasahovat, a to i s ohledem na rizika potenciálních soudních sporů, kdy by se mohl např. určitý výrobce obalů domáhat náhrady škody, pokud by soud rozhodl, že nebyl dostatečně prokázán negativní účinek materiálu či jeho kombinace na životní prostředí, ale současně by stát dal AOS souhlas k provedení Ekomodulace. Nadto by regulace vedla k enormní administrativní zátěži MŽP (státu), přičemž dané náklady mají v tomto případě nést AOS.
178.	UZSČR	§ 21 odst. 1 písm. l)	Připomínka k § 21 odst. 1 písm. l) NÁVRH ZMĚNY: <u>Ukládá se povinnost pro autorizovanou obalovou společnost účtovat za opakovaně použitelné obaly nižší poplatky než za jednocestné obaly</u>	Vysvětleno/částečně akceptováno. Navrhované ustanovení vede k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady zakotvené v článku 4 směrnice 2008/98/ES. Článek je navíc transpozicí článku 5 směrnice o obalech,

			<i>Taková norma vůbec nepatří do zákonného textu, neboť již předjímá budoucí rozhodování autorizované obalové společnosti, která má být dle navrhovatele zatím soukromou obchodní korporací. Je-li cílem navrhovatele taková regulace, pak by měl spíše zvažovat provozování kolektivního systému zpětného odběru veřejnoprávním subjektem. Nikoli se snažit nahradit rozhodovací procesy v obchodní korporaci zákonem.</i> <i>Jediným řešením je vypuštění textu.</i> Odůvodnění: Tímto ustanovení se zakládá nejen nerovnost mezi obalovými materiály a dochází k preferenci opakovaně použitelných obalů, aniž by byla zhodnocena jejich zátěž pro životní prostředí, ale návrh zákona zde předchází interní obchodní rozhodování autorizované obalové společnosti a toto byznysové rozhodnutí činí za autorizovanou společnost již předem. Vyvíjí se tím tlak na přechod na opakovaně použitelné obaly pod jednoduchou tezí, kdo nepřejde k opakovaně použitelným obalům bude platit více. Navíc je použit termín jednocestné obaly, které není definován v návrhu změny zákona o obalech a na tomto místě je použit zcela neorganicky jako by bylo zřejmé, o jaké obaly jde. Navrhované opatření není požadavkem legislativy EU.	podle kterého členské státy přijmou opatření na podporu zvyšování podílu opakovaně použitelných obalů uváděných na trh a podílu systémů opakovaného použití obalů způsobem šetrným k životnímu prostředí a v souladu se Smlouvou, aniž by tím došlo k ohrožení hygieny potravin nebo bezpečnosti spotřebitelů. Tato opatření mohou mimo jiné zahrnovat: a) využívání systémů vratných zálohovaných obalů; b) stanovení kvalitativních nebo kvantitativních cílů; c) vytváření ekonomických pobídek; d) stanovení minimálního procentního podílu opakovaně použitelných obalů uváděných na trh každý rok pro každý tok obalů. Pojem „jednocestné obaly“ byl nahrazen pojmem „obaly, které nejsou opakovaně použitelné“
179.	UZSČR	§ 21 odst. 3	Připomínka k § 21 odst. 3 <u>NÁVRH ZMĚNY: V ustanovení je zakotvena výjimka pro vratné zálohované obaly z některých podmínek pro zajišťování sdruženého plnění</u> <i>Text ustanovení by měl znít:</i> <i>„V případě, že autorizovaná společnost zajišťuje sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly nebo pro vratné recyklovatelné obaly, nevztahují se na</i>	Vysvětleno. Navrhovaná úprava je zbytečná, neboť dle § 8 zákona o obalech je osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou vratné, povinna zajistit opakované použití těchto obalů podle bodu B. 1 nebo B. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu nebo využití odpadů z těchto obalů podle § 12.

			<i>ní povinnosti uvedené v § 10 odst. 2 a 3, § 21 odst. 1 písm. f) až h) a § 21b.“</i> Odůvodnění: Má-li se otevřít cesta pro realizaci zálohového systému pro vratné recyklovatelné obaly, pak je nutné tuto výjimku rozšířit i na vratné recyklovatelné obaly. Navrhované opatření může mít vliv na plnění cílů směrnice SUP.	Z tohoto ustanovení tedy vyplývá, že vratné zálohované obaly jsou buď opakovaně použitelné, nebo recyklovatelné.
180.	UZŠČR	§ 21a odst. 3	Připomínka k § 21a odst. 3 <u>NÁVRH ZMĚNY: <i>Autorizovaná společnost rezervu vytváří a v případě jejího čerpání doplňuje tak, aby po uplynutí 4 let od vydání prvního rozhodnutí o autorizaci dosahovala její výše k poslednímu dni každého účetního období nejméně 50 % celkových nákladů autorizované společnosti podle schválené účetní závěrky za předcházející účetní období. Do nákladů autorizované společnosti se pro účely tohoto ustanovení nezapočítávají zaplacená daň z příjmů a náklady na tvorbu rezervy</i></u> <i>Text ustanovení by měl znít:</i> <i>„V případě, že autorizovaná společnost zajišťuje sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly nebo pro vratné recyklovatelné obaly, nevztahují se na ní povinnosti uvedené v § 10 odst. 2 a 3, § 21 odst. 1 písm. f) až h) a § 21b.“</i> Odůvodnění: Návrh ustanovení je s ohledem na znění § 21 písm. (i) a (k) velmi obtížně splnitelný. Současná AOS tvořila finanční rezervu déle, a to k tomu mohla využívat své monopolní postavení. Požadavek na vytvoření 50% rezervy do 4 let může vést ke snížení prostředků vynakládaných k zajištění zpětného odběru a	Akceptováno jinak. Navrhovaný text nesouvisí s vytvářením rezervy. Byl v zásadě akceptován text navrhovaný připomínkou č. 116 HKČR. Nově je stanoven požadavek na vytvoření rezervy do 5 let.

			recyklace. Navrhované opatření může mít vliv na zvyšování úrovně zpětného odběru a recyklace.	
181.	UZSČR	§ 21b odst. 1	Připomínka k § 21b odst. 1 NÁVRH ZMĚNY: <u>V případě působení více autorizovaných společností na území České republiky dochází na úrovni obcí k vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností</u> <i>V případě působení více autorizovaných společností na území České republiky dochází na úrovni obcí k vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností. Způsob a termíny vyrovnání určí Ministerstvo životního prostředí zvláštním předpisem.</i> Odůvodnění: MŽP by mělo ve zvláštním předpisem stanovit závazný mechanismus vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností. Jinak může dojít k uzavření rozdílných dohod mezi jednotlivými AOS a tím ke zvýhodnění/znevýhodnění určité skupiny povinných osob, obalů či občanů. Navrhované opatření může mít vliv na zvyšování úrovně zpětného odběru a recyklace.	Vysvětleno. V návaznosti na dohodu z rozporového jednání bylo doplněno následující ustanovení do § 21b a rovněž upraven § 21c [doplněno nové písmeno c) do odstavce 6]: <i>„(4) Pokud některá z autorizovaných společností ohlásí Ministerstvu životního prostředí hmotnost obalů uvedených na trh podle odstavce 2 chybně, proběhne po skončení kalendářního roku opravné vyrovnání nákladů v rámci koordinace podle § 21c.“</i> Jinak máme za to, že mechanismus vyrovnání prostřednictvím podílů na trhu není potřeba dále upravovat. Vzhledem k tomu, že dle odst. 2 se podíly stanovují pro každé čtvrtletí, je logické, že rovněž vyrovnání by mělo probíhat stejně často. Vzhledem k tomu, že při působení více AOS musí být dosaženo shody ve všech koordinovaných oblastech podle § 23c, nehrozí uzavření rozdílných dohod mezi jednotlivými AOS.
182.	UZSČR	§ 21b odst. 2	Připomínka k § 21b odst. 2 NÁVRH ZMĚNY: <u>Každá autorizovaná společnost je povinna čtvrtletně hlásit Ministerstvu životního prostředí celkovou hmotnost obalů uvedených na trh osobami, s nimiž má uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění, rozdělenou podle obalových materiálů uvedených v příloze č. 3 a podle toho,</u>	Vysvětleno. Souhlasíme s tím, že by ohlašování mělo být řešeno dálkovým přístupem, což ovšem ustanovení nevylučuje. Formát hlášení totiž bude určen prováděcím právním předpisem na základě odst. 5.

			<u>zda se jedná o průmyslový obal či nikoliv. Ministerstvo životního prostředí na základě ohlášených údajů stanoví tržní podíl jednotlivých autorizovaných společností pro každý obalový materiál, jakož i celkový tržní podíl, a v pravidelných intervalech tržní podíly zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup</u> Text je třeba zcela přeformulovat. Odůvodnění: Není důvod, proč by AOS neměla ministerstvu poskytnout dálkový přístup do své evidence. Zároveň by bylo vhodné zákonem stanovit jednotné ohlašovací místo (CENIA) pro ohlašování produkce a nakládání s obaly (povinné osoby) a zpětného odběru obalů (obce). Z tohoto jednotného vykazovacího místa by poté AOS získávali údaje (taktéž prostřednictvím dálkového přístupu). Navrhované opatření může mít vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU.	
183.	UZSČR	§ 21c odst. 3	Připomínka k § 21c odst. 3 <u>NÁVRH ZMĚNY: Výši nákladů obcí na provoz systému sběru odpadů z obalů podle § 21 odst. 1 písm. h) zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna pověřená autorizovaná společnost, na níž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob</u>	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Pokud by nedošlo ke shodě mezi AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. ROZPOR – UZSČR + ČMKOS

			<u>a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace. Pověřená autorizovaná společnost je povinna zjištěné údaje o výši nákladů zaslat bez zbytečného odkladu Ministerstvu životního prostředí, které je zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup</u> Výši nákladů obcí na provoz systému sběru odpadů z obalů podle § 21 odst. 1 písm. h) zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky subjekt pověřený Ministerstvem životního prostředí. Všechny autorizované společnosti jsou povinny finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výši úhrady nákladů určí Ministerstvo životního prostředí. Odůvodnění: Zcela chybné nastavení, zvýhodňující jednu z AOS na úkor ostatních a omezující kontrolní roli MŽP. Zjišťování by mělo provádět MŽP ve vlastní působnosti, případně jím pověřit ČSÚ, který je kvalifikován a má potřebnou kapacitu. Navrhované opatření může mít vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU.	
184.	UZSČR	§ 21c odst. 4	Připomínka k § 21c odst. 4 <u>NÁVRH ZMĚNY: Podíl odpadů z obalů ve sběrných nádobách zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna z nich, na níž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob</u>	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. ROZPOR – UZSČR + ČMKOS

			<u>a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace</u> <i>Podíl odpadů z obalů ve sběrných nádobách zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky subjekt pověřený Ministerstvem životního prostředí. Všechny autorizované společnosti jsou povinny finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výši úhrady nákladů určí Ministerstvo životního prostředí.</i> Odůvodnění: Zcela chybné nastavení, zvýhodňující jednu z AOS na úkor ostatních a omezující kontrolní roli MŽP. Zjišťování by mělo zadávat MŽP, SFŽP nebo TAČR v rámci grantového programu. Zjišťování by rozhodně neměla provádět žádná z AOS. Navrhované opatření může mít vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU.	
185.	UZSČR	§ 21c odst. 5	Připomínka k § 21c odst. 5 <u>NÁVRH ZMĚNY: Pokud některá z autorizovaných společností má v úmyslu provést změnu způsobu ekomodulace určitého obalu či typu obalu, je povinna tento záměr oznámit ostatním autorizovaným společnostem a Ministerstvu životního prostředí, jež se na změně musí shodnout v rámci koordinace. V případě, že se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí na změně ekomodulace neshodnou, nelze tuto změnu realizovat</u> <i>S odkazem na § 21 odst. 1 písm. h) text zcela vypustit.</i>	Vysvětleno. Dané ustanovení nesouvisí se zjišťováním nákladů obcí na zpětný odběr podle § 21 odst. 1 písm. h). Ustanovení nemůže být vypuštěno, neboť je důležité zachovat shodný přístup na ekomodulaci ze strany všech AOS kvůli tomu, aby jednotlivé AOS neměly snahu zvýhodňovat např. obaly, které uvádí na trh jejich akcionáři. MŽP provedení ekomodulace koordinuje, ale nemůže být jejím tvůrcem, neboť na tak náročnou agendu rozhodně nemá prostředky, nehledě na to, že náklady na tvorbu ekomodulace, mají hradit osoby uvádějící obaly na trh.

			Odůvodnění: Viz připomínky k § 21 odst. 1 písm. (h) Návrh tohoto ustanovení velmi omezí potenciál ekomodulace. O aplikaci ekomodulace by mělo rozhodovat MŽP ve své vlastní působnosti. Navrhované opatření může ohrozit požadavky EU na aplikaci ekomodulace.	
186.	UZSČR	§ 23	Připomínka k § 23 NÁVRH ZMĚNY: <u>V návrhu schází ustanovení o poskytnutí dálkového přístupu pro MŽP a výčet informací, které budou ze strany AOS prostřednictvím tohoto přístupu poskytovány</u> <i>Text bude potřeba upravit na základě požadavků MŽP.</i> Odůvodnění: MŽP by mělo mít on-line přehled o aktuální míře plnění povinností ze strany všech AOS. Umožní mu to včas zasáhnout a předejít tak riziku zpětného zjištění, že některá AOS (potažmo ČR) nesplnila povinnosti v požadované míře. Navrhované opatření může ohrozit plnění národních cílů, stanovených EU.	Vysvětleno. Hlášení AOS probíhá prostřednictvím ISPOP jednou za 3 měsíce, což je podle MŽP dostačující frekvence pro sledování plnění povinností AOS vzhledem k tomu, že požadovaná procenta recyklace musí AOS splnit za období jednoho roku. Představa, že bude MŽP sledovat, jak pravidelně roste podíl recyklace, je odtržená od reality, neboť data o recyklaci AOS také získává pouze jednou za 3 měsíce na základě smluvních vztahů se svými partnery. Online průběh by tedy byl poněkud skokový a měl by vlastně shodný charakter dat jako v současné době.
187.	UZSČR	§ 23a, 23b	Připomínka k § 23a a § 23b NÁVRH ZMĚNY: <u>Zavádí se institut speciálního auditora označeného v textu návrhu zákona jako Ověřovatel</u> <i>Je-li požadavkem navrhovatele, aby ověření účetní závěrky autorizované obalové společnosti obsahovalo nad rámec obvyklých posouzení účetní závěrek auditory i odpovědi na témata uvedené v § 23a odst. 2 písm. a) až c) pak by zcela dostatečným řešením bylo vložení ustanovení o požadavcích na ověření řádné či</i>	Akceptováno. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byla ustanovení § 23b a § 23c vypuštěna (ověřovatel a akreditační řízení).

			<i>mimořádné účetní závěrky autorizované obalové společnosti i tato ověření.</i> Odůvodnění: Ustavují se rozsáhlé a zcela speciální podmínky pro auditory autorizovaných obalových společností, přičemž akreditaci k výkonu takového speciálního auditora – ověřovatele uděluje výlučně ministerstvo životního prostředí v rámci specifického akreditačního řízení, které se nově zavádí. Není pochopitelné, proč je zaváděn takto složitý institut, zvyšující administrativní zátěž, který navíc jen omezí možnost autorizovaných obalových společností na volbu auditora a koncentruje kontrolní pravomoci do rukou MŽP, tedy navrhovatele. Zasahuje se tím i do kompetencí komory auditorů a návrh zákona neřeší případné střety s rozhodnutí samosprávy auditorů. Navrhované opatření nemá žádný kontext s legislativou EU.	
188.	UZSČR	§ 23c odst. 3	Připomínka k § 23c odst. 3 NÁVRH ZMĚNY: <u>Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace vydává Ministerstvo životního prostředí na podkladě posouzení údajů uvedených v žádosti a podkladů k této žádosti připojených. Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace zamítne, pokud žadatel o akreditaci nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 23b odst. 1 písm. a) až f)</u> <i>Rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace vydává Ministerstvo životního prostředí na podkladě posouzení údajů uvedených v žádosti a podkladů k této žádosti připojených. Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace zamítne, pokud žadatel o akreditaci nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 23b odst. 1 písm. a) až f).</i>	Akceptováno. S ohledem na připomínku Ministerstva financí č. 2 byla ustanovení § 23b a § 23c vypuštěna (ověřovatel a akreditační řízení).

			Odůvodnění: Stejně jako v případě autorizace AOS (§ 17 odst. 5) by udělení akreditace po splnění všech podmínek stanovených zákonem mělo být nárokovatelné. Jinak to otevírá veliký prostor pro politikaření a korupci. Navrhované opatření nemá žádný kontext s legislativou EU.	
189.	UZSČR		Připomínka k § 28a NÁVRH ZMĚNY: <u>Převod peněžních prostředků při zániku rozhodnutí o autorizaci nebo přeměně autorizované společnosti</u> <i>Je-li záměrem navrhovatele takový postup, pak nelze než nahradit stávající soukromé obchodní korporace vykonávající činnost autorizovaných obalových společností veřejnoprávní korporací pod gescí státu. Toto ustanovení je zcela neupravitelné. Text zcela vypustit.</i> Odůvodnění: Zde se zákonem ukládá, aby autorizovaná obalová společnost při ukončení své činnosti převedla nevyužité peněžní prostředky jakož i prostředky tvořící zálohu jiné autorizované obalové společnosti, které její původní klienty převzala. Důvodem je zjevně zachování kontinuity sdruženého plnění. Nicméně se zcela pomíjí, že se jedná o soukromou obchodní korporaci a že tento požadavek je v podstatě „vyvlastněním“ finančních prostředků autorizované obalové společnosti ukončující svou činnost, a to na základě zákona o obalech, ovšem ve prospěch jiných soukromých subjektů. Dle všeho jsou tím porušována základní práva a svobody dle Ústavního pořádku ČR. U prostředků získaných z příspěvků na provoz systému by to snad ještě bylo pochopitelné, nicméně požadavek u	Vysvětleno. Je zřejmé, že poskytování sdruženého plnění není standardním tržním podnikáním už např. z toho důvodu, že AOS nesmí rozdělovat zisk mezi své akcionáře. Text nemůže být vypuštěn, neboť navrhované ustanovení § 28a řeší, jak má být naloženo s peněžními prostředky získanými z příspěvků povinných osob v případě ukončení činnosti AOS. V těchto případech zpravidla jsou na trhu obaly, pro které AOS nezajistila splnění povinností zpětného odběru a využití odpadů z obalů za povinnou osobu. Jsou-li proto v AOS v okamžiku ukončení její činnosti peněžní prostředky získané z příspěvků povinných osob, neměly by zůstat provozovateli bývalé AOS, v případě zániku AOS by neměly přejít na jejího právního nástupce nebo být součástí likvidačního zůstatku, který se rozděluje mezi společníky. Zákon v § 21a odst. 5 vylučuje peněžní prostředky rezervy z majtkové podstaty AOS. Navrhovaná právní úprava v § 28a vychází z teze, že při zániku rozhodnutí o autorizaci musí být s dosud nevyužitými peněžními prostředky získanými z příspěvků povinných osob včetně výnosů z nich naloženo tak, aby i nadále sloužily účelu, pro který byly vybrány, tj. k zajištění

			vytvořené rezervy je zcela zřejmým odebráním privátních finančních prostředků akcionářům končící autorizované obalové společnosti bez náhrady, a to ve prospěch jiných privátních obchodních korporací. Obdobně je tomu v § 28 odst. 3, kdy se jedná o vyvlastnění ve prospěch státu. Navrhované opatření není požadavkem legislativy EU.	splnění povinností § 10 a 12 zákona o obalech.
190.	UZSČR	§ 43 odst. 1 písm. c)	Připomínka k § 43 odst. 1 písm. c) NÁVRH ZMĚNY: <u>zakázat autorizované společnosti poskytovat sdružené plnění, pokud nesplní povinnost stanovenou v § 10, § 21 odst. 1 písm. f) nebo g) nebo § 21b odst. 4.</u> <i>Text ze zákona zcela vypustit.</i> Odůvodnění: Návrh ustanovení zvýhodňuje majoritního vlastníka sběrné sítě. Hypoteticky, pokud je nějaká z AOS významným vlastníkem sběrné sítě a těsně před uplynutím lhůty pro prokázání splnění podmínek vyplývajících z § 21, vypoví smlouvu o poskytování sběrné sítě, způsobí tím zákaz poskytování sdruženého plnění pro jinou AOS. Navrhované opatření může ohrozit plnění národních cílů, stanovených EU.	Vysvětleno. § 10 zajišťuje, aby všechny AOS měly zajištěnou sběrnou síť minimálně z 90 %. Vlastníci sběrné sítě jsou obce, nikoliv AOS. Nemůže se tedy stát, že by nedosažení předepsaného podílu obcí a obyvatel bylo způsobené konkurenční AOS, neboť ty nemohou rozhodovat, zda obec uzavře s AOS smlouvu či nikoliv. Navrhovaným ustanovením je Ministerstvu životního prostředí umožněno zakázat AOS poskytovat sdružené plnění, pokud nesplňuje povinnosti stanovené v § 10. Tímto ustanovením je podpořeno ustanovení § 26 odst. 1 písm. c), které umožňuje zrušit rozhodnutí o autorizaci AOS, která nedosáhla parametrů sběrné sítě stanovených v § 21 odst. 1 písm. f) nebo g) nebo nekompenzuje náklady na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které nemá smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, včetně nákladů na využití odpadů z obalů. Odejmutí rozhodnutí o autorizaci může být dlouhý proces, během kterého může dotčená AOS dále inkasovat finanční prostředky pro zajišťování sdruženého plnění, které však fakticky zajišťuje nedostatečně. Této nežádoucí situaci lze zabránit tím, že by AOS v době, kdy by nesplňovala podmínky § 10, § 21

				odst. 1 písm. f) nebo g) nebo § 21b odst. 4, nemohla vykonávat svoji činnost, tedy poskytovat sdružené plnění. Pokud by bylo AOS zakázáno poskytovat sdružené plnění podle předmětného ustanovení, nebyla by taková AOS již povinna uzavřít smlouvu o sdruženém plnění s každou osobou, která o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči ní nesplněné splatné závazky podle § 21 odst. 1 písm. b). Nepředpokládá se, že jedna AOS bude zajišťovat zpětný odběr odpadů pro jiné AOS. I díky tomu budou na sobě jednotlivé AOS méně závislé a nebude moci vznikat popsané riziko.
191.	UZSČR	§ 44 odst. 2 písm. m)	Připomínka k § 44 odst. 2 písm. m) NÁVRH ZMĚNY: <u>Správní delikt za dobrovolné nepředání finančních prostředků zanikající soukromé korporace (končící autorizované společnosti) jiné soukromé obchodní korporaci nebo státu</u> <i>Text ze zákona vypustit. Jedná se o zcela bezprecedentní ustanovení porušující základy právního státu.</i> Odůvodnění: Dobrovolné nepředání vlastních finančních prostředků soukromé korporace, u níž zaniká autorizace, tedy odebrání majetku bez náhrady, je sankcionováno jako správní delikt. Sankce činí až 10 milionů Kč. Navrhované opatření nemá žádný kontext s legislativou EU.	Vysvětleno. Nelze vypustit § 28a, viz výše připomínka č. 190. Přestože se jedná o příspěvky soukromých osob, byly vybrány pro plnění veřejnoprávních povinností. Ustanovení neodporuje základům právního státu.
192.	UZSČR	§ 50 odst. 2	Připomínka k § 50 odst. 2 NÁVRH ZMĚNY: <u>Ministerstvo životního prostředí</u>	Vysvětleno.

			<u>vydá vyhlášku k provedení § 15 odst. 4, § 21b odst. 4, § 23 odst. 5 a § 23a odst. 8</u> <i>Ministerstvo životního prostředí vydá vyhlášku k provedení § 15 odst. 4, § 17, odst. 3, písm. e), bod 7, § 21b odst. 1, § 21 odst. 1 písm. h), § 21b odst. 4, § 23 odst. 5 a § 23a odst. 8.</i> Odůvodnění: Ministerstvo by mělo vydat také vyhlášky k provedení § 21 odst. 1 písm. h), § 21b odst. 1 § 17, odst. 3, písm. e), bod 7.	Podle našeho názoru navrhovaná zmocnění nejsou potřeba. Pokud by nedošlo ke shodě více AOS v případě určení, která z nich bude zjišťovat náklady obcí, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. V případě vyrovnávání nákladů, bude tržní podíl určován na základě údajů od AOS, které ohlašuje relevantní údaje čtvrtletně, což vyplývá z odst. 2. V případě kompenzačního mechanismu za situace, kdy AOS nemá zajištěnou sběrnou síť, je ponecháno řešení této situace na AOS, která vstupuje na trh. Připomínka nenavrhuje konkrétní řešení.
193.	SMOČR	§ 2	1. <u>§ 2</u> Požadujeme doplnit následujícím způsobem. <i>„s) sběrným místem místo zpětného odběru odpadů z obalů.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Požadujeme doplnit vymezení pojmu „sběrné místo“. Novela zákona používá pojem sběrné místo na řadě míst, aniž by jej definovala. Zjevně se přitom má jednat o místo zpětného odběru, tedy místo, kde jsou odpady z obalů odebírány od spotřebitele. Aby bylo „sběrné místo“ odlišeno od míst, kde jsou odebírány odpady z obalů od jiných konečných uživatelů, je namístě jej v zákoně definovat. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Akceptováno.

194.	SMOČR	§ 10 odst. 1	2. <u>§ 10 odst. 1</u> Požadujeme upravit větu třetí následujícím způsobem. <i>„(1) ... Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst, a jejich dostupnost- a na dostatečné a pro obyvatele dostupné pokrytí území České republiky zejména s ohledem na rozmístění sídel v území.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Požadujeme zohlednit i geografický aspekt sítě míst zpětného odběru, když tato síť musí primárně pokrývat sídla v území jakožto místa, kde odpady z obalů vznikají v souvislosti s realizací spotřeby, což lépe odpovídá požadavkům legislativy EU na geografické pokrytí. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Akceptováno jinak. Byla akceptována téměř identická připomínka MV č. 15. Ustanovení zní po úpravě následovně: <i>„(1) Pokud osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, je povinna zajistit zpětný odběr těchto obalů nebo odpadů z těchto obalů. Zpětný odběr zajišťuje bez nároku na úplatu za tento odběr. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst a jejich dostupnost. Přitom je povinna dbát zejména na dostatečnou četnost sběrných míst, jejich dostupnost a na dostatečné pokrytí území České republiky, zejména s ohledem na rozmístění sídel v území. Dostupností se rozumí přiměřená docházková vzdálenost; to neplatí, jde-li o vratné zálohované obaly, u kterých se za dostatečnou dostupnost považuje výkup v provozovně, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a vykupován podle § 9 odst. 4.“</i>
195.	SMOČR	§ 10 odst. 2 až 4	3. <u>§ 10 odst. 2 - 4</u> Požadujeme upravit následujícím způsobem. <i>„(2) Podíl obcí, na jejichž území je osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu povinna zajišťovat zpětný odběr prostřednictvím sběrných míst v souladu s odstavcem 1, činí z celkového počtu obcí v České republice minimálně 90 %.</i> <i>(3) Osoba uvádějící obaly na trh nebo do oběhu je povinna zajistit, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území zajišťuje zpětný odběr prostřednictvím sběrných míst v souladu s odstavcem 1, činil minimálně 90 % z celkového</i>	Akceptováno.

			<i>počtu obyvatel České republiky.</i> <u>Odůvodnění:</u> Z uvedeného vyplývá, že sběrná síť nemusí pokrývat celé území České republiky, ale postačuje, pokud pokrývá 90 % obcí a 90 % obyvatel. Je však nezbytné zdůraznit, že toto pokrytí musí odpovídat kritériím uvedeným v odstavci 1, tedy požadavku dostupnosti, požadavku četnosti a požadavku geografického pokrytí tak, aby bylo zřejmé, že např. ke splnění kritéria podle odstavce 2 nepostačuje, pokud bude v dané obci (s výjimkou obcí vesnického typu s max. několika desítkami obyvatel) zřízeno jedno sběrné místo. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
196.	SMOČR	§ 17 odst. 3 písm. e)	4. <u>§ 17 odst. 3 písm. e)</u> Požadujeme upravit následujícím způsobem. <i>„7. podrobný popis funkčního mechanismu kompenzace nákladů na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které žadatel nebude mít smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, a nákladů na využití odpadů z obalů, a doložení funkčnosti a reálnosti splnění tohoto navrženého mechanismu,“</i> <u>Odůvodnění:</u> Je nezbytné, aby navrhovatel nejenom navrhl funkční mechanismus kompenzace nákladů, ale také aby doložil, že je funkční a splnitelný – v opačném případě bude obtížné pro správní úřad	Akceptováno. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„7. podrobný popis funkčního mechanismu kompenzace nákladů na zajištění zpětného odběru odpadů z obalů ve sběrných místech, které žadatel nebude mít smluvně zajištěny do dne dosažení podílů podle § 10 odst. 2 a 3 a zpětný odběr v nich zajišťují ostatní autorizované společnosti, a nákladů na využití odpadů z obalů, včetně doložení funkčnosti a reálnosti plnění tohoto navrženého mechanismu.“</i>

			navrhované zpochybňovat i tehdy, pokud by řešení bylo zjevně nefunkční a hrozilo by, že k žádné kompenzaci nákladů nedojde. Tato připomínka je zásadní.	
197.	SMOČR	§ 17 odst. 4	5. § 17 odst. 4 Požadujeme upravit následujícím způsobem. <i>„(4) Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci</i> <i>a) je žadatel odchýlně od § 10 odst. 2 a 3 povinen mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr podle § 10, činil z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 25 45 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 25 %; to neplatí, pokud má žadatel v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly,</i> <i>b) je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchýlně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěn výkup v 90 % sběrných míst, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli a bude muset být vykupován podle § 9 odst. 4.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Požadujeme změnit výjimku tak, že k získání autorizace postačuje zajištění sběrné sítě	Ad písm. a) - neakceptováno - 45 % - rozpor s MV (požaduje 50 % obyvatel a obcí), s MPO a SPČR (požadují 25 % obcí a obyvatel), s UZSČR (požaduje vypustit či stanovit tříletou lhůtu pro dosažení kvóty). Ad písm. b) – akceptováno jinak Ustanovení § 17 odst. 4 bylo po dalších jednáních navazujících na konferenční vypořádání upraveno následovně: <i>je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchýlně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěno zapojení provozoven, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli, do systému výkupu vratných zálohovaných obalů podle § 9 odst. 4.</i> ROZPOR [ohledně písm. a)]

			v rozsahu 45 % obyvatel. Kvóta 25 % je nepřiměřeně nízká a může přinést negativní dopady pro obce a pro zajištění zpětného odběru odpadů z obalů od spotřebitele jako takové. Zpětný odběr odpadů z obalů od spotřebitele představuje klíčový cíl evropské právní úpravy a českého zákona o obalu. Jelikož jsou dané výrobky (obaly) rozprostřeny mezi veliké množství uživatelů (spotřebitelů), je nutné pro jejich sběr a následnou recyklaci zajistit dostatečnou sběrnou síť, aby mohly být splněny cíle dané zákonem o obalech a obalovou směrnicí. Vstupem nové autorizované obalové společnosti na trh nesmí dojít k poškození existujícího způsobu sběru, sběrné sítě jejich financování, ani k přenesení části nákladů na obce, ve spolupráci s nimiž je zpětný odběr odpadů z obalů zajišťován, popřípadě na jiné autorizované obalové společnosti. Okamžikem udělení autorizace nová autorizovaná obalová společnost přebírá odpovědnost za zajištění zpětného odběru a využití odpadu z obalů, které uvádějí její klienti na trh a do oběhu, při nedostatečné sběrné síti však této odpovědnosti nemůže dostat. Kompenzační mechanismus, jenž je rovněž součástí návrhu, je pouze částečným a ne zcela spolehlivým řešením tohoto problému. Kromě toho Úřad na ochranu hospodářské soutěže několikrát vyjádřil názor, že je z jeho hlediska velmi nevhodné, aby předmětem tzv. clearingů byla většina nákladů autorizovaných společností, protože by tak docházelo de facto k výsledkové dohodě o cenách. Navrhovaná úprava, vyžadující, aby nová AOS od počátku alespoň 45% svých nákladů na zpětný odběr hradila obcím přímo, by vyšla vstříc tomuto názoru. Navíc pro rozvoj nové AOS není tento	
--	--	--	--	--

			požadavek administrativně omezujících, protože zatímco lze požadavek na počet obcí se kterými je uzavřena smlouva považovat za náročný, vzhledem k počtu malých obcí, požadavek na počet obyvatel lze snadno splnit uzavřením smluv alespoň s většími, zejména statutárními městy, tedy několika desítkami smluv, protože jen ve 13 krajských městech žije téměř 30% obyvatel ČR. Až doposud platilo, že žadatel o autorizaci musel splnit požadavek na zajištění úplné sítě zpětného odběru, na území celé České republiky. Novela tento požadavek zmírňuje; zmírnění na 25 % je však s ohledem na shora uvedené skutečnosti příliš vysoké. Formulační úprava odstavce b), která dle našeho názoru lépe formuluje věcný požadavek na výkup zálohovaných obalů v kontextu zákona. Tato připomínka je zásadní.	
198.	SMOČR	§ 20 odst. 8	6. § 20 odst. 8 Požadujeme upravit následujícím způsobem. <i>„(8) Autorizovaná společnost nesmí poskytovat z vybraných příspěvků zápůjčku nebo úvěr třetím osobám, ani zajišťovat závazky třetích osob nebo za jejich závazky ručit. To neplatí, pokud jde o zálohové platby s dobou trvání maximálně v průběhu jednoho kalendářního roku poskytované smluvním partnerům.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Jsme toho názoru, že přímé poskytnutí úvěru by bylo možné snadno obejít formou ručení za úvěr	Akceptováno jinak. Ustanovení bylo upraveno následovně: <i>„Autorizovaná společnost nesmí jakkoliv zajišťovat závazky jiných osob nebo za jejich závazky ručit. Dále nesmí poskytovat z vybraných příspěvků zápůjčku, úvěr či jimi zajistit svůj dluh. To neplatí, pokud jde o zálohové platby s dobou trvání maximálně v průběhu jednoho kalendářního roku poskytované smluvním partnerům.“</i> Tím dojde rovněž ke sjednocení textace obdobného ustanovení v návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností. Viz také připomínky č. 66 a 109.

			nebo obdobným postupem. Tato připomínka je zásadní.	
199.	SMOČR	§ 21	7. § 21 Požadujeme upravit následujícím způsobem. „(1) <i>Autorizovaná společnost je povinna</i> <i>d) s výjimkou sdruženého plnění zajišťovaného výhradně pro průmyslové obaly, uzavřít s každou obcí, která o uzavření projeví zájem, smlouvu o spolupráci při zajištění zpětného odběru a zařazení místa zpětného odběru do systému nakládání s komunálním odpadem³⁵) stanoveného obcí, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi; za uzavření smlouvy nesmí autorizovaná společnost požadovat žádnou formu úhrady,</i> <i>f) odchylně od § 10 odst. 2 a 3 mít smluvně zajištěn takový počet sběrných míst, aby</i> <i>1. do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o autorizaci činil podíl obyvatel žijících v obcích, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, z celkového počtu obyvatel České republiky minimálně 50 60 %, a aby podíl obcí, na jejichž území je žadatel povinen zajišťovat zpětný odběr, činil z celkového počtu obcí v České republice minimálně 50 %, a</i> ... <i>h) zjišťovat výši nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů pro různé velikostní skupiny obcí s ohledem na rozdílnou</i>	Zajišťovaného – akceptováno 60 % – neakceptováno Podíl odpadu z obalů v tříděném komunálním odpadu – akceptováno jinak – bude vloženo do samostatného písmene Náklady na tvorbu rezerv – Akceptováno Písm. n) – akceptováno, viz také připomínka č. 115 HKCR.

			výši jejich nákladů a zjišťovat podíl odpadů z obalů v tříděném komunálním odpadu; při působení více autorizovaných společností na území České republiky zjišťuje tyto náklady jedna autorizovaná společnost určená způsobem podle § 21c odst. 3, i) zajistit, aby výše finančních příspěvků hrazených osobami uvádějícími obaly na trh nebo do oběhu za účelem zajištění sdruženého plnění pokrývala náklady na zpětný odběr obalů a odpadů z obalů, na jejich následnou přepravu a zpracování, na dosažení požadovaného rozsahu recyklace a celkového využití obalového odpadu podle rozhodnutí o autorizaci, se zohledněním ekonomické hodnoty materiálů získaných z odpadů z obalů a z nevyplacených záloh ve smyslu § 9 odst. 1, jakož i náklady na poskytování informací odběratelům a spotřebitelům podle § 10 odst. 4, náklady na vedení evidencí podle § 23 odst. 1, náklady na tvorbu rezerv potřebných pro zajištění stability systému sdruženého plnění při změnách na trhu druhotných surovin a změnách ekonomického cyklu a běžné administrativní náklady nutné k zajištění činnosti autorizované společnosti, ... n) zveřejňovat smlouvy uzavřené mezi ní a osobami, s nimiž uzavřela smlouvu o sdruženém plnění, pokud předmětem těchto smluv je zajištění komunikace se spotřebitelem a smlouva obsahuje úplatu či slevu za těmito osobami poskytnuté plnění; autorizovaná společnost je povinna tyto	
--	--	--	---	--

			smlouvy zveřejňovat nejpozději do 30 dnů od jejich uzavření.“ <u>Odůvodnění:</u> V odstavce 1 písm. d) bylo doplněno slovo „zajišťovaného“ a interpunkční znaménko (čárka), aby text dával více smysl. V písmeni f) byl podíl zvýšen na 60 % - pokud se výše navrhuje stanovit podíl při udělení autorizace na 45 %, měl by půlroční nárůst reprezentovat alespoň 15 %. V písmeni h) byla doplněna povinnost zjišťovat podíly obalové složky v komunálním odpadu. V písmeni i) pak bylo doplněno, že příspěvky musejí pokrývat i náklady na tvorbu rezerv, které jsou nezbytné např. při výkyvech cen druhotných surovin. V písmeni n) byla upřesněna formulace tak, aby byl jednoznačně patrný smysl ustanovení <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
200.	SMOČR	§ 21a a 21c	8. <u>§§ 21a a 21c</u> Požadujeme upravit následujícím způsobem. „§ 21a (3) <i>Autorizovaná společnost rezervu vytváří a v případě jejího čerpání doplňuje tak, aby po uplynutí 4 let od vydání prvního rozhodnutí o autorizaci nebo do čtyř let od účinnosti tohoto zákona, pokud jí bylo takové rozhodnutí vydáno před jeho účinností, dosahovala její výše k poslednímu dni každého účetního období</i>	1) akceptováno jinak – bude řešeno přechodným ustanovením pro rezervu (viz připomínka č. 116 HKCR) 2) Čerpání bez souhlasu MŽP – akceptováno 3) Odst. 4 – akceptováno (připomínka č. 117 HKČR) 4) Odst. 7 Domníváme se, že tento výklad z úpravy vyplývá, jen s tím rozdílem, že v případě existence více AOS na trhu se na tom, kdo bude činnost vykonávat, můžou AOS domluvit. Pokud jako v současném stavu existuje pouze jedna AOS, vykonává předmětnou povinnost ona. Pokud vstupuje na trh nová AOS, musí mít již předem zajištěn shodný přístup ke všem koordinovaným oblastem podle § 21 c) s ostatními AOS

			nejméně 50 % celkových nákladů autorizované společnosti podle schválené účetní závěrky za předcházející účetní období. Do nákladů autorizované společnosti se pro účely tohoto ustanovení nezapočítávají zaplacená daň z příjmů a náklady na tvorbu rezervy. ... (5) Peněžní prostředky, které tvoří rezervu, mohou být použity pouze za účelem sdruženého plnění povinností osob, které obaly uvádí na trh nebo do oběhu, s nimiž autorizovaná společnost uzavřela smlouvu o sdruženém plnění. Čerpání peněžních prostředků rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Peněžní prostředky rezervy nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, ani nemohou být zahrnuty do majetkové podstaty autorizované společnosti. ... § 21c (4) Podíl odpadů z obalů v tříděném komunálním odpadu zjišťuje při působení více autorizovaných společností na území České republiky pouze jedna pověřená autorizovaná společnost, na niž se všechny autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí shodnou v rámci koordinace. Ostatní autorizované společnosti jsou povinny jí finančně přispět na úhradu nákladů spojených s touto činností, každá svým podílem odpovídajícím velikosti celkového tržního podílu	(ustanovení § 17 odst. 3 písm. e) bod 8 bude přesunuto do § 17 odst. 4). 5) Odst 8 - neakceptováno/vysvětleno. – návrh bude upraven, půjde o standardní rozhodnutí ve správním řízení s vyloučením odkladného účinku rozkladu
--	--	--	--	--

			stanoveného postupem podle § 21b odst. 2; způsob a výše úhrady nákladů je předmětem koordinace. ... (7) Do doby určení pověřené autorizované společnosti podle odstavce 3 a podle odstavce 4 vykonává činnost této pověřené autorizované společnosti autorizovaná společnost, která vykonávala činnost autorizované společnosti ke dni účinnosti tohoto zákona; pokud je takových autorizovaných společností více, potom činnost pověřené autorizované společnosti vykonává ta autorizovaná společnost, která získala autorizaci dříve. (8) Pokud se autorizované společnosti a Ministerstvo životního prostředí v rámci koordinace na řešení koordinované oblasti neshodnou, Ministerstvo životního prostředí řešení stanoví prostřednictvím opatření obecné povahy; to neplatí v případě koordinace v oblasti ekomodulace podle odstavce 5. Návrh opatření obecné povahy se zveřejní rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ustanovení správního řádu o projednání návrhu opatření obecné povahy s dotčenými orgány a zveřejňování vydaného opatření obecné povahy na úředních deskách obecních úřadů se nepoužije. Osobami, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, jsou pouze autorizované společnosti.“	
--	--	--	--	--

			<u>Odůvodnění:</u> Čerpání rezerv, které vytvářejí autorizované obalové společnosti (obdobně jako u kolektivních systémů), bude zpravidla vyvoláno výkyvy na trhu s druhotnými surovinami, či jinými náhlými ekonomickými změnami. Získávání souhlasu ministerstva může být v takovéto situaci velmi nepružné, navržený institut souhlasu správního orgánu může ohrozit efektivitu nakládání s rezervami i autorizovanou obalovou společností jako takovou. Je odpovědností autorizované obalové společnosti, aby rezervu použila pouze k účelu určenému zákonem, a souhlasem ministerstva není vhodné ji této odpovědnosti zprošťovat a přenášet ji na ministerstvo. Požadavek na vytvoření rezervy není možné splnit okamžitě, a kromě toho je nutné zachovat rovnost podmínek pro AOS autorizované před účinností novely zákona i AOS autorizovaných po její účinnosti. Dále navrhuje sladit v § 21c dikci odstavce 4 s odstavce 3 z důvodu formulační jednotnosti s cílem zjednodušení aplikace. V odstavci 7 se navrhuje postup určení pověřené autorizované společnosti do doby, než dojde ke shodě na její osobě postupem upraveným v zákoně. Proces výběru pověřené autorizované společnosti totiž může být delší a výkon příslušných aktivit nelze odkládat na okamžik dokončení tohoto procesu. Navržené řešení je	
--	--	--	--	--

			typově obdobné způsobu určení povinně vykupujícího podle § 10 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, či způsobu určení dodavatele poslední instance podle § 12a energetického zákona (zákon č. 458/2000 Sb.). Dále navrhuje, aby v případě nemožnosti dosáhnout shody autorizovaných obalových společností ministerstvo rozhodovalo formou opatření obecné povahy. Při přímém stanovení způsobu koordinace ministerstvem podle odstavce 8, navrhuje se k tomuto účelu použít institut opatření obecné povahy, upravený v § 171 a násl. správního řádu. Toto opatření se nám jeví jako vhodnější než prosté vyloučení správního řádu, jak je navrhováno v doplnění § 49. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
201.	SMOČR	§ 28a	9. <u>§ 28a</u> Požadujeme upravit následujícím způsobem. <i>„(2) Povinnost stanovenou v odstavci 1 musí právnická osoba splnit do 90 dnů ode dne, kdy její rozhodnutí o autorizaci zaniklo, a to způsobem, který schválí Ministerstvo životního prostředí na návrh této právnické osoby, které rovněž poskytne této právnické osobě informace o tom, s kterými autorizovanými společnostmi a na jaké množství obalů jednotlivé osoby uzavřely smlouvu o sdruženém plnění ve smyslu odstavce 1.“</i> <u>Odůvodnění:</u>	Akceptováno. Viz také připomínka č. 119 HKČR.

			Právnícká osoba, které má prostředky převést, sama nemá žádnou možnost získat potřebné údaje k provedení jejich rozdělení dle odstavce 1, neboť nemá žádný přístup k informacím o tom, s kým a na jaké množství obalů jednotlivé povinné osoby uzavřely smlouvy o sdruženém plnění. Celý odstavec 1 je natolik neurčitý, že provedení převodu téměř vždy povede k možným sporům o jeho interpretaci, z toho důvodu požadujeme, aby provedení převodu a rozdělení podléhalo souhlasu ministerstva, jako kontrolního a správního orgánu, disponuje informacemi nutnými k jeho řádnému naplnění a současně je kompetentní k interpretaci tohoto ustanovení. Alternativně navrhuje, aby detailní způsob provedení odstavce 1 určil prováděcí předpis. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
202.	SMOČR	§ 45	10. § 45 Požadujeme upravit následujícím způsobem. <i>„Za přestupek podle § 44 lze uložit pokutu</i> <i>a) do 5100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), c) až f), j) nebo k), podle odstavce 3 písm. r) anebo podle odstavce 4, 5</i> <i>nebo 7,</i>“ <u>Odůvodnění:</u> Zásadně odmítáme navrhovanou možnou výši pokuty pro obec v případě, že nevykáže žádné z autorizovaných společností poměrnou část	Akceptováno jinak. Bude vloženo nové písmeno a) s maximální hranicí pokuty 50 000 Kč, s ohledem na připomínku SMSČR č. 218.

			hmotnosti odpadů z obalů předaných v rámci systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného touto obcí. Variantně požadujeme snížení maximální hranice pokuty. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
203.	SMSČR	Obecně	Obecné připomínky V obecné rovině lze návrhu změny zákona o obalech vytknout zásadní nedostatek, spočívající nezohlednění Směrnice Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (dále jen „SUP“). Schvalovací proces SUP byl již ukončen a text bude v dohledné době zveřejněn v Úředním věstníku EU. Toto zveřejnění nastane s největší pravděpodobností ještě v průběhu 2.čtvrtletí 2019, tedy v době probíhajícího legislativního procesu nyní komentovaného návrhu změny zákona o obalech. SUP klade na průmysl nové nároky, jejichž realizace bude vyžadována již relativně brzo. Do roku 2025 je stanoven cíl sběru 77 % nápojového PET, resp. nádob na nápoje, tj. nádoby, jež se používají pro kapaliny, např. nápojové lahve včetně jejich uzávěrů a víček, do roku 2029 pak cíl sběru 90 % a dále je stanoven povinný obsah recyklátu v plastových nápojových obalech na min. 25 % (měřeno v rámci ČR). Při zachování stávajícího stavu lze očekávat, že výrobci v ČR nebudou mít dostatek dostupného recyklovaného PET (rPET) v kvalitě, vhodné pro užití v potravinářském průmyslu. To by znamenalo ohrožení plnění cíle 25% obsahu recyklátu, který na ČR	Vysvětleno. Směrnice o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (tzv. směrnice o jednorázových plastech) je platná od 3. 7. 2019. Transpoziční lhůta je 24 měsíců, tzn. do 3. 7. 2021. S ohledem na rozsah směrnice (z hlediska zahrnutých výrobků i opatření) je zřejmé, že příprava transpozičního předpisu bude komplikovaná. Ministerstvo životního prostředí zahájí přípravu příslušného předpisu do konce roku 2019. V rámci přípravy bude komunikovat s dotčenými subjekty. Je pravděpodobné, že směrnice bude implementována samostatným zákonem doplněným o změnový zákon zákona o obalech a případně dalších zákonů. Text směrnice a způsoby její transpozice jsou v současné době stále analyzovány a diskutovány, proto není vhodné v současné době danou směrnicí implementovat do zákona o obalech. Nadto prostřednictvím zákona o obalech by bylo možné implementovat pouze zlomek povinností, které jsou členským státům stanoveny prostřednictvím směrnice o omezení spotřeby některých plastových výrobků. Připomínka byla změněna na doporučující.

			směrnice SUP klade. SUP předpokládá splnění i řady dalších závazků, nicméně tento zmíněný vnímáme jako zřejmě nejpalčivější. SUP pracuje ve svém článku 9 se dvěma způsoby dosažení navrhovaných cílů, a to zavedením zálohových systémů (zde je dlužno podotknout, že se hovoří o jednorázových plastových obalech, nikoli o opakovaně použitelných a zálohovým systémům k nim) nebo stanovit cíle pro tříděný sběr pro příslušné systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Návrh novely zákona o obalech zcela rezignuje na využití způsobu uvedeného v SUP v článku 9 pod písmenem a) a koncentruje se pouze a výlučně na způsob pod písmenem b), tedy na stanovení cílů pro třídění sběr a zvýšenou odpovědnost výrobců. Návrh novely zákona o obalech by měl otevřít i cestu ke vzniku zálohového systému pro jednorázové plastové obaly, což z nepochopitelných důvodů nečiní, byť je aktuálně v České republice na toto téma vedena veřejná diskuse, již se účastní i navrhovatel. SUP obsahuje i definici plastového výrobku na jedno použití, což návrh novely rovněž z nepochopitelného důvodu neakcentuje a přesto, že SUP se soustředí na v Příloze návrhu Komise týkajícího se směrnice Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí na konkrétní kategorie plastových obalů, které výslovně určuje, novela zákona o obalech toto zcela ignoruje.	
--	--	--	---	--

			<i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
204.	SMSČR	§ 2	Konkrétní připomínky Připomínka k § 2 Není však reflektována Směrnici Evropského parlamentu a Rady o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (SUP). Z nepochopitelných důvodů není definován plastový výrobek na jedno použití identicky se SUP, chybí definice nádoby na nápoji, s níž počítá SUP, chybí definice plastového výrobku na jedno použití jako vratného recyklovatelného obaly, které by reflektovala možnost zavedení zálohového systému pro plastové výrobky na jedno použití (viz čl. 9 písm. a) SUP). Navrhované opatření reflektuje požadavky SUP a otevírá možnosti k zavedení zálohového systému pro plastové výrobky na jedno použití jejich jasným definováním v kontextu s požadavky a cíli legislativy EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Viz připomínka č. 203 výše. Připomínka byla změněna na doporučující.
205.	SMSČR	§ 9a	Připomínka k § 9a Legislativní návrh vůbec neumožňuje realizaci sběru jednorázových plastových výrobků prostřednictvím zálohového systému, jak definuje cíle SUP ve svém ustanovení čl. 9 písm. a), a je bez zdůvodnění preferován pouze způsob pod písm. b). Navrhované opatření umožňuje zavedení zálohového systému pro jednorázové plastové výrobky dle SUP. Je v souladu s legislativou EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Stávající i budoucí podoba zákona o obalech zavedení zálohového systému pro jednorázové recyklované obaly umožňuje. Připomínka je nejasná, uvádí, že navrhované opatření umožňuje zavedení zálohového systému pro jednorázové plastové výrobky dle SUP, přičemž toto opatření není nijak konkrétně navrhováno. Připomínka byla změněna na doporučující.

206.	SMSČR	§ 10 odst. 4	Připomínka k § 10 odst. 4 Návrh ustanovení brání rozvoji alternativních způsobů zpětného odběru (například zpětný odběr v obchodech a obchodních domech, nenádobové door-to-door systémy atd.). Navrhované opatření jde proti požadavkům EU na zajištění vyšší míry zpětného odběru a recyklace. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Sběrná místa jsou definována jako místa, kde jsou zpětně odebírány odpady z obalů. Z definice se zpětný odběr vztahuje na odběr od spotřebitele, tedy od občanů. Logicky zde tedy dochází k propojení nakládání se zpětně odebranými odpady a nakládání s komunálním odpadem, jehož jsou odpady z obalů v tomto případě součástí. Odpovědnost za nakládání s komunálním odpadem nese obec, je také jeho původcem. Je to přitom obec, kdo je provozovatelem systému sběru a využívání komunálního odpadu (a nikoliv např. svozová firma). Zařazení sběrného místa do systému obce je dále nutné z důvodu, aby obec mohla sebraný odpad vykázat ve smyslu jejích vlastních povinností, a dosáhnout tak požadovanou míru třídění a využití komunálního odpadu, jehož je obalový odpad součástí. Přitom je nutné, aby pro účely kontroly státními orgány byla tato forma spolupráce písemně podložena. V případě door-to-door systémů bránění rozvoje nehrozí, neboť tyto systémy zavádějí přímo obce.
207.	SMSČR	§ 17	Připomínka k § 17 Zákon by měl jednoznačně (obdobně jako v § 27 vymezil okruh účastníků pro akreditace pro ověřování správního řízení). Není ani pochopitelné proč pro změnu autorizace a její zrušení je určeno, že účastníkem řízení je výlučně žadatel (viz § 27 odst. 2), avšak pro řízení o rozhodnutí o autorizaci okruh účastníků vymezen není. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Akceptováno jinak. Bude řešeno úpravou § 27 následovně: „§ 27 (1) Účastníky řízení podle § 17 a 25 jsou všechny autorizované společnosti zajišťující sdružené plnění ve vztahu k obalům, kterých se týká řízení o udělení či změně autorizace, a žadatelé, kteří žádají o udělení či změnu autorizace ve vztahu k obalům, kterých se řízení týká.

				(2) Účastníkem řízení podle § 26 je pouze dotčená autorizovaná společnost.“
208.	SMSČR	§ 17 odst. 3 písm. e) bod 8	Připomínka k § 17 odst. 3 písm. e) bod 8 Návrh ustanovení podmiňuje udělení autorizace učiněním dohody s třetími osobami (výslovně dalšími AOS), které ovšem nemají na uzavření takové dohody (která umožní vstup dalšího konkurenta) jakýkoliv zájem. Navíc žadatel o autorizaci nemá žádný nástroj, jak by mohli splnění požadavku vymoci, neb nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Toto ustanovení přímo brání vzniku dalších autorizovaných společností a zcela „zabetonovává“ stávající stav. Postačí pouhá neochota existujících autorizovaných společností ke shodnému přístupu a získání autorizace je znemožněno. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Podmínka byla odstraněna coby požadavek při předložení žádosti (shoda na koordinaci jako součást projektu zajišťování sdruženého plnění) a byla začleněna do § 17 odst. 5 jako podmínka udělení autorizace – tzn., že koordinace přístupu AOS a žadatele či žadatelů bude řešena v rámci správního řízení. Pokud mají AOS paralelně pokrývat celou ČR, je zapotřebí funkčního mechanismu vyrovnání nákladů tak, aby žádná AOS nebyla diskriminována. Většinové náklady, které představují náklady na zpětný odběr, budou vyrovnávány na základě § 21b. V případě nákladů na zpětný odběr jsou náklady obcí poměrně jednoduše zjistitelné a náklady se pak jednoduše dají rozdělit podle podílu na trhu. Menšinové náklady ovšem tak jasný charakter nemají a odvíjejí se od toho, jakých výsledků má v úmyslu AOS dosáhnout. Typickým příkladem je podpora dotřídňovacích linek. Pokud se AOS neshodnou na míře jejich podpory, je prakticky nemožné dosáhnout spravedlivého a transparentního rozdělení nákladů jak požaduje směrnice.
209.	SMSČR	§ 17 odst. 4 písm. a)	Připomínka k § 17 odst. 4 písm. a) Obce nemohou podepisovat smlouvu, ani smlouvu o smlouvě budoucí (jejíž obsahem je text budoucí smlouvy) se subjektem, který není oprávněn vykonávat činnost, která je předmětem této smlouvy a u níž nejsou známy podmínky (stanovené teprve rozhodnutím o autorizaci), za kterých bude činnost vykonávána. Opět se jedná, podobně jako je tomu u podmínky pro získání autorizace v § 17 odst. 3 písm. e) bodu 8., o nesplnitelnou zákonem stanovenou podmínku. Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU	Vysvětleno. MŽP zvažovalo nahradit smlouvu o smlouvě budoucí dohodou o společném záměru (letter of intent). Jedná se o dohodu vyhotovovanou v průběhu jednání o uzavření smlouvy, v níž jsou zachyceny výsledky dosavadního jednání. Jako problematické se ovšem jeví posouzení závaznosti dohody o společném záměru, kdy strany pouze deklarují určitý úmysl, bez toho aniž by byly skutečně vázány. Ustanovení § 1728 odst. 1 občanského zákoníku uvádí, že „Každý může vést jednání o smlouvě svobodně a

			<i>Tato připomínka je zásadní.</i>	neodpovídá za to, že ji neuzavře, ledaže jednání o smlouvě zahájí nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít". Přestože lze diskutovat o existenci předběžné odpovědnosti vyplývající z dohody o společném záměru podle občanského zákoníku, pro zajištění plnění zákonné, veřejnoprávní povinnosti zpětného odběru odpadů z obalů je podle MŽP nutný vyšší stupeň závaznosti, který spatřujeme právě ve smlouvě o smlouvě budoucí. Praxe ukazuje, že obce jsou ochotné spolupráci přislíbit, pokud žadatel nabídne přijatelné podmínky. Podmínky autorizace nemohou mít odlišný charakter od požadavků stanovených zákonem, důležité pro obce je hlavně cena za zajištění zpětného odběru, která není stanovena rozhodnutím o autorizaci. Navíc platnost smlouvy může být vázána na okamžik získání autorizace, čímž je zajištěno, že AOS nemůže vyvíjet činnost, na kterou nemá oprávnění. Pokud by AOS v okamžiku získání autorizace neměla žádné místo zpětného odběru, nemohla by od začátku vykonávat sdružené plnění. K tomu aby mohlo řádně paralelně fungovat více AOS je zapotřebí, aby všechny do roka dosáhly kvót zajištění míst zpětného odběru podle § 10 [(v prvním roce je uplatňován mechanismus navržený žadatelem podle § 17 odst. 3 písm. d) bod 7]. Předmětné ustanovení požaduje pouze přibližně čtvrtinové zajištění v okamžiku autorizace jako záruku, že je AOS vůbec schopná do roka celoplošné zajištění míst zpětného odběru dosáhnout. Zde si požadavky připomínkových míst odporují - MV požaduje kvótu zvýšit na 50 %, SMOČR a HKČR požadují 45 % (dle znění jejich připomínek 45 % počtu obyvatel a 25 % obcí). ROZPOR
210.	SMSČR	§ 17 odst. 4	Připomínka k § 17 odst. 4 písm. b)	Akceptováno jinak.

		písm. b)	Návrh zákona však neobsahuje obdobnou výjimku pro možný zálohový systém sběru vratných recyklovatelných obalů v rámci Sítě odběru (například PET láhve). Navrhované opatření nemá žádný kontext do legislativy EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Ustanovení § 17 odst. 4 písm. b) bylo po dohodě s připomínkovými místy upraveno následovně: (4) Ke dni podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci <i>„b) je žadatel, který má v úmyslu zajišťovat sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, povinen mít odchylně od § 10 odst. 2 a 3 smluvně zajištěno zapojení provozoven, kde je vratný zálohovaný obal prodáván spotřebiteli, do systému výkupu vratných zálohovaných obalů podle § 9 odst. 4.“</i> Připomínka byla změněna na doporučující.
211.	SMSČR	§ 20 odst. 3	Připomínka k § 20 odst. 3 Právě autorizované obalové společnosti mohou napomáhat efektivnímu uplatňování druhotných surovin a tím zvyšovat podíl jejich využití či snižovat náklady na jejich uplatnění. Možnost obchodování s druhotnými surovinami by naopak měla otevřít možnost zefektivnění kolektivního systému likvidace odpadů z obalů a mohla by být nástrojem zvýšení tlak na podnikatele v oblasti nakládání s odpady na dosažení co nejvýhodnějších podmínek. Navrhované opatření jde proti požadavkům EU na zajištění vyšší míry zpětného odběru a recyklace. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Omezení AOS, aby nesměla nakládat, a tedy i obchodovat s odpady, je zcela žádoucí s ohledem na ochranu hospodářské soutěže. AOS nesmí s ohledem na svůj specifický a významný charakter činnosti vstupovat na následné trhy nakládání s odpady. Navrhované ustanovení odpovídá navíc současné praxi a vydanému rozhodnutí o autorizaci společnosti EKO-KOM, a.s.
212.	SMSČR	§ 21 odst. 1 písm. j)	Připomínka k § 21 odst. 1 písm. j) Návrh ustanovení je nerealizovatelný. MŽP nemá k dispozici žádné nástroje, kterými by mohlo koordinovat názory jednotlivých AOS. Zjišťování by mělo provádět MŽP ve vlastní působnosti, případně jím pověřit ČSÚ, který je kvalifikován a má potřebnou kapacitu. Navrhované opatření může mít vliv na úroveň	Vysvětleno. Připomínka pravděpodobně směřuje k § 21 odst. 1 písm. h). Ekomodulace je dle zákona o odpadech povinnost AOS, a stát by neměl do tohoto procesu významněji zasahovat, a

			vykazování národních dat směrem k EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	to i s ohledem na rizika potenciálních soudních sporů, kdy by mohl např. určitý výrobce obalů domáhat náhrady škody, pokud by soud rozhodl, že nebyl dostatečně prokázán negativní účinek materiálu či jeho kombinace na životní prostředí, ale současně by stát dal AOS souhlas k provedení Ekomodulace. Nadto by regulace vedla k enormní administrativní zátěži MŽP (státu), přičemž dané náklady mají v tomto případě nést AOS. Pokud by povinnost mělo provádět MŽP, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Náklady na toto zajišťování navíc mají hradit výrobci, nikoliv stát. Pokud by nedošlo ke shodě více AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7.
213.	SMSČR	§ 21 odst. 3	Připomínka k § 21 odst. 3 Má-li se otevřít cesta pro realizaci zálohového systému pro vratné recyklovatelné obaly, pak je nutné tuto výjimku rozšířit i na vratné recyklovatelné obaly. Navrhované opatření může mít vliv na plnění cílů směrnice SUP. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Navrhovaná úprava je zbytečná, neboť dle § 8 zákona o obalech je osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobky, jejichž obaly jsou vratné, povinna zajistit opakované použití těchto obalů podle bodu B. 1 nebo B. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu nebo využití odpadů z těchto obalů podle § 12. Z tohoto ustanovení tedy vyplývá, že vratné zálohované obaly jsou buď opakovaně použitelné, nebo recyklovatelné. Viz také připomínky č. 133 nebo 179.
214.	SMSČR	§ 21b odst. 1	Připomínka k § 21b odst. 1 MŽP by mělo ve zvláštním předpisem stanovit závazný mechanismus vyrovnání nákladů prostřednictvím tržních podílů jednotlivých autorizovaných společností. Jinak může dojít k uzavření rozdílných dohod mezi jednotlivými AOS a tím ke zvýhodnění/znevýhodnění určité skupiny povinných osob, obalů či občanů. Navrhované opatření může mít vliv na zvyšování	Vysvětleno. Máme za to, že mechanismus vyrovnání prostřednictvím podílů na trh není potřeba dále upravovat. Vzhledem k tomu, že dle odst. 2 se podíly stanovují pro každé čtvrtletí, je logické, že rovněž vyrovnání by mělo probíhat stejně často. Vzhledem k tomu, že při působení více AOS musí být dosaženo shody ve všech koordinovaných

			úrovně zpětného odběru a recyklace. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	oblastech podle § 23c, nehrozí uzavření rozdílných dohod mezi jednotlivými AOS.
215.	SMSČR	§ 21c odst. 3	Připomínka k § 21c odst. 3 Zcela chybné nastavení, zvýhodňující jednu z AOS na úkor ostatních a omezující kontrolní roli MŽP. Zjišťování by mělo provádět MŽP ve vlastní působnosti, případně jím pověřit ČSÚ, který je kvalifikován a má potřebnou kapacitu. Navrhované opatření může mít vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Kromě toho pokud by mělo být ustanovení koncipováno, jak je navrhováno, bylo by třeba specifikovat, na základě jakých kritérií MŽP takový subjekt určí, což ovšem připomínka neobsahuje. Pokud by nedošlo ke shodě mezi AOS, určí postup MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. Není řečeno v, čem je jedna AOS zvýhodněna, za zjišťování bude dostávat pouze odpovídající poměr nákladů od ostatních AOS.
216.	SMSČR		Připomínka k § 21c odst. 4 Zcela chybné nastavení, zvýhodňující jednu z AOS na úkor ostatních a omezující kontrolní roli MŽP. Zjišťování by mělo zadávat MŽP, SFŽP nebo TAČR v rámci grantového programu. Zjišťování by rozhodně neměla provádět žádná z AOS. Navrhované opatření může mít vliv na úroveň vykazování národních dat směrem k EU. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Vysvětleno. Pokud by povinnost měla provádět nezávislá autorita, bylo by potřeba další navýšení personálních kapacit, resp. peněžních prostředků na zajištění této povinnosti, jimiž MŽP nedisponuje. Pokud by nedošlo ke shodě mezi AOS, která z AOS má povinnost vykonávat, určí jednu z nich MŽP na základě ustanovení § 21c odst. 7. Náklady na toto zajišťování navíc mají hradit výrobci, nikoliv stát.
217.	SMSČR	§ 23c odst. 3	Připomínka k § 23c odst. 3 Stejně jako v případě autorizace AOS (§ 17 odst. 5) by udělení akreditace po splnění všech podmínek stanovených zákonem mělo být nárokovatelné. Jinak to otevírá velký prostor pro politikaření a korupci. Navrhované opatření nemá žádný kontext s legislativou EU.	Vysvětleno. Ustanovení bude vypuštěno, jakožto celý institut akreditačního řízení – viz připomínka č. 2 Ministerstva financí.

			<i>Tato připomínka je zásadní.</i>	
218.	SMSČR	§ 45 písm. a)	Připomínka k § 45 písm. a) Sankce pro obec je nepřiměřeně vysoká. Navrhujeme snížit na 50 000,- Kč. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	Akceptováno. Bylo doplněno nové písmeno a) a pokuta byla snížena na 50 000,- Kč.